

เขตการค้าเสรีไทย-เปรู
ความเป็นไปได้และประโยชน์ต่อประเทศไทย

สำนักอเมริกาและแปซิฟิก
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
ตุลาคม 2546

คำนำ

การจัดทำเขตการค้าเสรีกับประเทศหรือภูมิภาคต่างๆ ในขณะนี้ เป็นนโยบาย ที่สำคัญประการหนึ่งของรัฐบาลซึ่งมี พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี โดยจัดทำเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกในการค้าระหว่างประเทศของไทยในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อขยายการค้าการลงทุนของไทยในต่างประเทศ สร้างพันธมิตรและประตูการค้าสู่ภูมิภาคต่างๆ ลดอุปสรรคทางการค้า ทั้งด้านภาษีและมีใช้ภาษี เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจไทยให้เข้มแข็ง

ปัจจุบัน เขตการค้าเสรีที่ไทยทำแล้ว คือ เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) และที่กำลังดำเนินการอยู่กับอีกหลายประเทศ ได้แก่ บาเรนห์ จีน (ซึ่งได้มีการเปิดเสรีสินค้าบางส่วนกับทั้งสองประเทศกันไปแล้ว) ออสเตรเลีย อินเดีย ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเปรู

แม้เปรูจะเป็นประเทศที่อยู่ห่างไกลกับไทยคนละฝั่งของมหาสมุทรแปซิฟิก และมีการค้าระหว่างกันยังไม่มากนัก แต่กลับเป็นประเทศหนึ่งที่รัฐบาลให้ความสนใจในการทำเขตการค้าเสรี

เหตุใดรัฐบาลจึงเลือกดำเนินนโยบายเช่นนี้ และสิ่งที่รัฐบาลกำลังดำเนินการจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติหรือไม่ อย่างไร จะมีผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างไรบ้าง

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้จัดทำเอกสารศึกษานี้ขึ้นเพื่อช่วยให้เห็นภาพประเทศเปรูชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีการเปรียบเทียบกับข้อมูลของประเทศไทย พร้อมทั้งวิเคราะห์ประโยชน์และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตลอดจนข้อเสนอแนะที่จะลดปัญหาและอุปสรรค เพื่อให้การจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-เปรูก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทั้งสองฝ่าย

ทั้งนี้ข้อมูลในเอกสารฉบับนี้เป็นการปรับปรุงผลการศึกษาเรื่องเขตการค้าเสรีไทย-เปรู ซึ่งกรมฯ ได้จัดทำขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2546

สารบัญ

สารบัญ	.....	I
สารบัญตาราง	.....	III
สารบัญรูป	.....	IV
สารบัญแผนภาพ	.....	V
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	.....	VI
บทที่ 1	บทนำ.....	1
บทที่ 2	ข้อมูลประเทศเปรูเบื้องต้น	3
	2.1 เปรู: ประตูสู่อเมริกาใต้	3
	2.2 เส้นทางสู่เขตการค้าเสรี.....	4
	2.3 ข้อมูลพื้นฐาน	4
	2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเปรู.....	6
บทที่ 3	ภาพรวมทางเศรษฐกิจ	8
	3.1 ภาวะเศรษฐกิจเปรู.....	8
	3.2 ภาวะเศรษฐกิจไทย	8
	3.3 เปรียบเทียบเศรษฐกิจเปรูกับของไทย.....	8
	3.4 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ	10
	3.5 ลักษณะการผลิตสินค้าของไทยและเปรู	11
บทที่ 4	การค้าสินค้า.....	12
	4.1 การค้าระหว่างประเทศของเปรู	12
	4.2 การค้าระหว่างประเทศของไทย.....	17
	4.3 การค้าระหว่างไทยกับเปรู.....	21
	4.4 เปรียบเทียบการค้าระหว่างประเทศของไทยและเปรู	23
	4.5 มาตรการด้านภาษี	24
	4.6 มาตรการที่มีใช้ภาษี.....	26
	4.7 พฤติกรรมผู้บริโภค	26
	4.8 ปัญหาอุปสรรคทางการค้าระหว่างไทยกับเปรู.....	26
	4.9 ข้อคิดเห็น	27
บทที่ 5	นโยบายการลงทุน	37
	5.1 ข้อมูลการลงทุนพื้นฐาน	37
	5.2 บรรยากาศการลงทุน	38
	5.3 โอกาสในการลงทุน	41
	5.4 ความเสี่ยงในการลงทุน	42

	5.5 แหล่งระดมเงินและตลาดทุน	42
	5.6 สรุปข้อดีข้อเสียของการลงทุนในเปรู	43
	5.7 นโยบายการลงทุนของไทย	44
บทที่ 6	การค้าบริการ	45
	6.1 ข้อมูลพื้นฐาน	46
	6.2 การศึกษาเชิงเปรียบเทียบการค้าบริการของเปรูและไทย	48
	6.3 ประโยชน์ทางการค้าบริการที่คาดว่าจะได้รับจากการมีความตกลงการค้าเสรี	54
บทที่ 7	การขนส่ง	59
	7.1 ทางรถไฟ	59
	7.2 ทางรถยนต์	62
	7.3 ทางน้ำ	64
	7.4 ทางอากาศ	67
	7.4.1 ท่าอากาศยาน	67
	7.4.2 สายการบิน	69
	7.5 หน่วยงานรับผิดชอบและกฎหมายเกี่ยวกับการขนส่งทางอากาศ	70
	7.6 ปัญหาการบริการขนส่งของเปรู	71
	7.7 สรุป	71
บทที่ 8	เขตการค้าเสรี	74
	8.1 Andean Community (CAN)	74
	8.2 Latin American Integration Association (LAIA)	77
	8.3 Free Trade Area of the Americans (FTAA)	79
	8.4 Andean Trade Preference Act (ATPA)	79
	8.5 เขตการค้าเสรีที่ไทยเป็นสมาชิก	81
	8.6 ข้อคิดเห็น	83
บทที่ 9	ปลาปัน : สินค้าที่มีความอ่อนไหวต่อการเปิดเสรีทางการค้า	84
บทที่ 10	การดำเนินการของภาครัฐในการจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-เปรู	87
บทที่ 11	ข้อวิเคราะห์	90
	11.1 โอกาสของการจัดทำเขตการค้าเสรีไทยเปรู	90
	11.2 ผลกระทบต่อไทย	92
บทที่ 12	บทสรุปและข้อคิดเห็น	94

สารบัญตาราง

ตารางที่ 3-1 เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจของไทยและเปรู ปี 2545	9
ตารางที่ 3-2 สัดส่วนการผลิตต่อ GDP	10
ตารางที่ 3-3 โครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทยและเปรู ปี 2543	10
ตารางที่ 3-4 การผลิตสินค้าของไทยและเปรู	11
ตารางที่ 4-1 มูลค่าการค้าระหว่างประเทศของเปรู	13
ตารางที่ 4-2 สินค้าส่งออกสำคัญของเปรู	14
ตารางที่ 4-3 สินค้านำเข้าสำคัญของเปรู	15
ตารางที่ 4-4 ประเทศคู่ค้าของไทยและเปรู	16
ตารางที่ 4-5 มูลค่าการค้าระหว่างประเทศของไทย	18
ตารางที่ 4-6 การค้าระหว่างประเทศของไทยและเปรู	18
ตารางที่ 4-7 สินค้าส่งออกสำคัญของไทย	19
ตารางที่ 4-8 สินค้านำเข้าสำคัญของไทย	20
ตารางที่ 4-9 สินค้าส่งออกของไทยไปยังเปรู 20 อันดับแรก ปี 2545	28
ตารางที่ 4-10 สถิติการนำเข้าสินค้าจากเปรู 20 อันดับแรกปี 2545	30
ตารางที่ 4-11 ตารางสินค้าที่ไทยนำเข้าจากเปรู 20 อันดับแรก ปี 2544 และแหล่งนำเข้าของไทย/ตลาดส่งออกของเปรู	33
ตารางที่ 4-12 ตารางสินค้าที่ไทยส่งออกไปเปรู 20 อันดับแรก ปี 2544 และตลาดส่งออกของไทย/แหล่งนำเข้าของเปรู	35
ตารางที่ 5-1 Net Foreign Investment Flows by Sector, 1993-99	39
ตารางที่ 6-1 Thailand's exports and imports of commercial services 1990-00	55
ตารางที่ 6-2 Peru's exports and imports of commercial services 1990-00	56
ตารางที่ 6-3 Summary of Peru's Commitments under GATS	57
ตารางที่ 6-4 International Tourist Arrivals by Country of Residence	58
ตารางที่ 7-1 เปรียบเทียบจำนวนผู้โดยสาร (ขาเข้าและออก) สนามบิน Jorge Chavez และสนามบินกรุงเทพฯ	69

สารบัญรูป

รูปที่ 2-1	แผนที่ทวีปอเมริกาใต้	3
รูปที่ 2-2	แผนที่เปรู	5
รูปที่ 7-1	แผนที่แสดงเส้นทางรถไฟสายใต้-ตะวันออกของเปรู	60
รูปที่ 7-2	แผนที่เส้นทางรถไฟของประเทศไทย	61

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่ 5-1 Cumulative FDI by sector and by origin, 1992-99	40
---	----

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ข้อมูลเบื้องต้นประเทศเปรู

เปรูเป็นประเทศที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ในเขตทวีปอเมริกาใต้ ทิศตะวันตกติดกับมหาสมุทรแปซิฟิก ทิศเหนือติดกับเอกวาดอร์และโคลัมเบีย ทิศตะวันออกติดกับบราซิลและโบลิเวีย และทิศใต้ติดกับชิลี เปรูตั้งอยู่กึ่งกลางของ 2 ภูมิภาค คือ กลุ่มประเทศเมอร์โคซัวร์ (บราซิล อาร์เจนตินา ปารากวัยและอุรุกวัย) และกลุ่มแอนเดียน (โบลิเวีย โคลัมเบีย เอกวาดอร์ เวเนซุเอลา และเปรู) ทำให้มีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะสมที่สุดแห่งหนึ่งที่จะเป็นช่องทางกระจายสินค้าไทยไปยังตลาดต่างๆในทวีปอเมริกาใต้ ซึ่งมีประชากรรวมกันมากกว่า 330 ล้านคนและมีรายได้ประชาชาติรวมกันกว่า 1,235 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ การค้าระหว่างไทยกับอเมริกาใต้นั้นมีศักยภาพที่จะขยายตัวต่อไปอีกมาก เนื่องจากปัจจุบันการค้าระหว่างไทยกับอเมริกาใต้อยู่มีมูลค่าต่ำเมื่อเทียบกับการค้าของไทยกับภูมิภาคอื่น ๆ ของโลก

ภาพรวมทางเศรษฐกิจ

เปรูกำลังฟื้นตัวจากวิกฤตเศรษฐกิจ เศรษฐกิจในปี 2545เติบโตถึงร้อยละ 5.3 เท่ากับของไทย แต่เมื่อเทียบกับไทยแล้วภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของไทยมีเสถียรภาพกว่าของเปรู อย่างไรก็ตาม นักเศรษฐศาสตร์มองว่าภาวะเศรษฐกิจของเปรูขณะนี้มีความเสถียรภาพดีกว่าประเทศอื่น ๆ ในละตินอเมริกา แม้พื้นที่ของเปรูจะมีขนาดใหญ่กว่าของไทย แต่จำนวนประชากรมีเพียงครึ่งหนึ่งของไทย แต่รายได้ประชาชาติต่อหัวของทั้งสองประเทศใกล้เคียงกัน โดยภาคบริการเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของเปรูเป็นอันดับหนึ่ง มีสัดส่วนถึงร้อยละ 64 ของ GDP รองลงมาคือภาคอุตสาหกรรม และภาคการเกษตรตามลำดับ ในขณะที่ไทยมีสัดส่วนของภาคบริการและภาคอุตสาหกรรมใกล้เคียงกัน คือ ประมาณร้อยละ 49 และ 42 ของ GDP

การค้าสินค้า

เปรูขาดดุลการค้าระหว่างประเทศมาโดยตลอดยกเว้นปี 2545 ซึ่งมีมูลค่าการค้า 15,065 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับการค้าระหว่างไทยกับเปรูมีมูลค่าน้อยมาก ระหว่างปี 2541-2545 ไทยกับเปรูมีการค้าต่อกันรวมมูลค่าเฉลี่ยปีละ 76.38 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้ามาโดยตลอด ทั้งนี้การค้าที่ชล่อตัวระหว่างประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจได้เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ จาก 45.8 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2541 เป็น 104.3 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2544 แต่ในปี 2545 การค้ารวมลดลงเหลือ 54.8 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

โครงสร้างการผลิตสินค้าของเปรูมีลักษณะคล้ายคลึงกับของไทย แต่เมื่อพิจารณาถึงสินค้าที่ผลิตและส่งออกจะมีความแตกต่างกัน สินค้าเกษตรที่เปรูผลิตส่วนใหญ่จะใช้ในการบริโภคในประเทศ

ส่วนที่ส่งออกเช่น หน่อไม้ฝรั่ง เป็นสินค้าที่ไม่ได้แข่งขันกับสินค้าของไทย ยกเว้น กาแฟ ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมที่ประสงค์ส่งออกจะเป็นวัตถุดิบขั้นพื้นฐานเสียส่วนใหญ่ ได้แก่ ทองคำ ทองแดง สังกะสี และน้ำมัน

ตลาดส่งออกที่สำคัญของเปรูได้แก่ NAFTA คิดเป็นร้อยละ 29.4 ของมูลค่าการส่งออก (โดยเฉพาะสหรัฐฯ ร้อยละ 25.6) รองลงมาคือสหภาพยุโรป ร้อยละ 26.4 (สหราชอาณาจักรร้อยละ 11.5) MERCOSUR และชิลี ร้อยละ 7.3 ANDEAN ร้อยละ 6.6 จีน ร้อยละ 7.9 ญี่ปุ่น ร้อยละ 4.9 และ ASEAN ร้อยละ 6.6

สินค้าที่ไทยนำเข้าจากเปรูส่วนใหญ่เป็นสินค้าวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ได้แก่ ปลาป่น ดีบุก สังกะสี น้ำมันปลา ซึ่งสินค้าเหล่านี้ เปรูเป็นแหล่งนำเข้าที่สำคัญของไทย ขณะเดียวกันไทยก็เป็นเป็นตลาดส่งออก ดีบุก และ ปลาป่นที่สำคัญของเปรู แต่สำหรับสินค้าอื่น ๆ แล้ว ไทยเป็นตลาดที่มีความสำคัญไม่มากนัก นอกจากนี้ไทยเริ่มนำเข้าสินค้าใหม่ ๆ จากเปรู ได้แก่ น้ำผลไม้ ผักทอดด้วยขนสัตว์ ฝ้าย/ด้ายฝ้าย ผ้าฝ้าย เป็นต้น

สินค้าที่ไทยส่งออกไปยังเปรูส่วนใหญ่เป็นสินค้าสำเร็จรูป ได้แก่ รถปิคอัพ ตู้เย็น หลอดไฟฟ้า เครื่องซักผ้า คอมพิวเตอร์ และวัตถุดิบสินค้าอุตสาหกรรม ได้แก่ เม็ดพลาสติก ด้ายใยสังเคราะห์ ยางรถ ทั้งนี้ไทยยังมีใช้แหล่งนำเข้าสำคัญของเปรู

เปรูเรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้า 3 ระดับ คืออัตราร้อยละ 4 12 และ 20 โดยบางรายการเรียกเก็บร้อยละ 7 สินค้าเกษตรของเปรูส่วนใหญ่มีอัตราภาษีนำเข้าต่ำกว่าสินค้าเกษตรของไทย อย่างไรก็ตามการที่เปรูเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมอีกร้อยละ 5 และบางสินค้าถูกเรียกเก็บ Variable specific duties จึงทำให้ภาษีที่ต้องเสียจริงสูงใกล้เคียงกัน สำหรับสินค้าอุตสาหกรรม หากเป็นสินค้าสำเร็จรูป ไทยจะมีอัตราภาษีที่สูงกว่า แต่สินค้าวัตถุดิบ ไทยจะเรียกเก็บภาษีประมาณร้อยละ 1 หรือ 0 แต่เปรูเรียกเก็บประมาณร้อยละ 4 เมื่อเปรียบเทียบมูลค่าภาษีสินค้านำเข้า 50 รายการ ที่ทั้งสองประเทศนำเข้าระหว่างกัน พบว่ามีมูลค่าไม่แตกต่างกัน ดังนั้นหากจะต้องลดภาษีแก่กันก็จะไม่มีฝ่ายใดเสียประโยชน์เกินกว่ากัน

เปรูได้ยกเลิกการกำหนดให้มีใบอนุญาตนำเข้า การจำกัดปริมาณนำเข้า ไปแล้ว ยังมีการห้ามนำเข้าสินค้าเพียงไม่กี่ชนิด และเป็นการห้ามนำเข้าด้วยเหตุผลด้านสุขอนามัย

อุปสรรคทางการค้าของทั้งสองประเทศได้แก่ระยะทางที่ห่างไกลกัน และการขนส่งที่ต้องผ่านประเทศที่สาม ทำให้ต้นทุนของสินค้าสูงขึ้น รวมทั้งการที่เปรูใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาราชการ ซึ่งเป็นอุปสรรคในการสื่อสารติดต่อทางการค้า

เมื่อวิเคราะห์ในภาพรวม การจัดทำเขตการค้าเสรีระหว่างกันจะมีส่วนทำให้การค้าของทั้งสองประเทศขยายตัวมากขึ้น และไทยจะได้รับประโยชน์จากการใช้เปรูเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้า (Gateway) ไปสู่ประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคลาตินอเมริกา รวมทั้งเป็นการขยายโอกาสของไทยในการแสวงหาตลาดส่งออกใหม่ๆ เพิ่มขึ้นด้วย

การลงทุน

โอกาสของการลงทุนในเปรูยังคงเปิดกว้าง โดยที่เปรูเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติมากมาย เช่น แร่ทองแดง เงิน ทองคำ น้ำมันปิโตรเลียม ทรัพยากรประมง รวมถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม ซึ่งรัฐบาลเปรูมีนโยบายให้การสนับสนุนการลงทุนจากต่างชาติ โดยเห็นได้จากนโยบายเปิดเสรีการลงทุนซึ่งใช้มาตั้งแต่ปี 2533 ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรีระหว่างประเทศ และมีกฎเกณฑ์การเคลื่อนย้ายแรงงานที่ค่อนข้างยืดหยุ่น มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจเสรีซึ่งให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี นอกจากนี้ยังมีกรอบกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองแก่นักลงทุนในระดับที่น่าพอใจ นักลงทุนต่างชาติที่สำคัญซึ่งเข้ามาลงทุนในเปรูในรูปของ Foreign Direct Investment ได้แก่ สเปน สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร และเนเธอร์แลนด์ โดยส่วนมากเข้ามาลงทุนในภาคอุตสาหกรรมโทรคมนาคมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ธุรกิจเหมืองแร่ พลังงาน การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม และภาคธุรกิจการเงิน อย่างไรก็ตามการลงทุนในเปรูยังคงมีความเสี่ยงอยู่มากเนื่องจากนักลงทุนไทยยังขาดประสบการณ์การลงทุนในภูมิภาคนี้ ทั้งยังต้องแข่งขันกับนักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาลงทุนก่อนหน้านี้

ไทยมีนโยบายเปิดเสรีในด้านการลงทุน มีการให้สิทธิประโยชน์ทั้งในด้านภาษีและไม่ใช่ภาษีเพื่อเป็นเครื่องจูงใจนักลงทุนต่างชาติมาเป็นเวลากว่า 25 ปีแล้ว ในปัจจุบันนโยบายในด้านการลงทุนของไทยจะเน้นหนักไปที่กลุ่มอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์หลัก 5 กลุ่ม ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตร ยานยนต์ แพชั่น อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารและอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมบริการ ทั้งนี้ รัฐบาลยังส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจในรูปแบบของกลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง (cluster development) รวมทั้งได้ปรับปรุงการให้สิทธิประโยชน์ที่เป็นการเฉพาะแก่ผู้ประกอบการที่สอดคล้องกับความต้องการของนักลงทุน (customized incentive package)

ปัจจุบัน ไทยและเปรูได้จัดทำความตกลงสองฝ่ายเพื่อส่งเสริมและปกป้องการลงทุนระหว่างกัน ความตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับเปรูจะช่วยเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการไทยสามารถเข้าไปลงทุนในเปรูโดยจะได้ประโยชน์จากแหล่งวัตถุดิบราคาถูก

การค้าบริการ

ประเทศไทยและเปรูเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่มีความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าบริการที่จำกัด บริการที่เป็นจุดเด่นของทั้งสองประเทศ คือ สาขาการท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงบริการภัตตาคารและโรงแรม เนื่องจากต่างก็เป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมและภูมิทัศน์ที่งดงาม มีโอกาสทางการค้าสำหรับบริการสาขาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น บริการด้านสุขภาพที่เกี่ยวกับความงาม การนวดเพื่อบำบัดและผ่อนคลาย เช่นกัน สำหรับสาขาอื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาที่มีมูลค่าทางการค้าสูงและเปรียบเทียบได้กับโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เช่น สาขาโทรคมนาคม การขนส่ง และการเงิน พบว่าเปรูมีข้อจำกัดในการเข้าสู่ตลาดน้อยมาก แต่ประเทศที่เข้าไปมีบทบาท คือ สหรัฐฯ และสหภาพยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สเปน โอกาสในการลงทุนจะเป็นของประเทศในทวีปอเมริกาด้วยกันเองเพราะนอกจากจะมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ใกล้ชิดกันแล้ว ยังมีความคล้ายคลึงกันด้านภาษาและวัฒนธรรม และ

มีความตกลงระดับทวิภาคี และระดับ bloc-to-bloc ระหว่างกันหลายความตกลง เช่นเดียวกับไทยที่ ตลาดเป้าหมายด้านการค้าบริการจะอยู่ที่อนุภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีน

อย่างไรก็ดี ไทยคงไม่ได้เปรียบหรือเสียเปรียบเปรูอย่างเด่นชัดหากจะมีความตกลงเจรจาเปิด ตลาดการค้าบริการให้แก่กันและกันมากขึ้น แต่จะได้ประโยชน์จากการมีกรอบที่ชัดเจนเพื่อกระชับ ความสัมพันธ์ทางการค้าบริการระหว่างกันในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ไทยและเปรูต่างก็เป็น สมาชิกของความตกลงการค้าเสรีในกรอบอื่น ๆ ทำให้ทั้งสองสามารถทำหน้าที่เชื่อมโยงประโยชน์และ พัฒนาการต่าง ๆ ระหว่าง 2 ภูมิภาคได้

การขนส่ง

เมื่อเปรียบเทียบระบบการขนส่งระหว่างเปรูกับไทย ถือได้ว่าการขนส่งของไทยมีความพร้อม กว่าเปรู เนื่องจากไทยมีทางรถไฟและรถยนต์ที่สามารถเชื่อมต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้าน แต่ทางรถไฟ ของเปรูที่ติดต่อกับเพื่อนบ้านได้มีเฉพาะกับชิลี ส่วนเส้นทางรถยนต์ที่เสร็จสมบูรณ์เป็นเส้นทางที่วิ่ง เหนือ-ใต้ ซึ่งทางเหนือสามารถติดต่อกับเอกวาดอร์และโคลัมเบีย และทางใต้เชื่อมต่อไปยัง ชิลี โบลิเวียและอาร์เจนตินา ส่วนเส้นทางอื่น ๆ ยังต้องมีการพัฒนา ขณะนี้ เปรูอยู่ระหว่างพัฒนาเส้นทางทั้ง ทางเหนือและใต้ที่สามารถเชื่อมต่อไปยังท่าเรือในบราซิล

เปรูมีท่าเรือสำคัญ 7 แห่ง โดย Callao เป็นท่าเรือหลักซึ่งเชื่อมต่อกับท่าเรือหลักในหลาย ประเทศ Paita และ Ilo เป็นท่าเรือสำคัญที่ดำเนินการในลักษณะของเขตปลอดภาษีและเป็นศูนย์กลาง กระจายสินค้าทางเหนือและใต้ของเปรู ซึ่งสามารถใช้ประโยชน์ในการเป็นศูนย์กลางการส่งออกสินค้าไป ยังประเทศอื่นในภูมิภาค โดยเฉพาะท่าเรือ Ilo ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของเปรู เป็นท่าเรือขนถ่ายสินค้าเข้าสู่ ประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล เช่น โบลิเวียและปารากวัย อย่างไรก็ตาม ท่าเรือของเปรูมีข้อจำกัด เนื่องจากความลึกมีเพียงประมาณ 10 เมตร ซึ่งเรือขนาดใหญ่ไม่สามารถเข้าเทียบท่าได้ จำนวนโรงเก็บ สินค้าไม่เพียงพอและเครื่องมือและระบบการขนส่งยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การเชื่อมต่อ ของถนนกับท่าเรือและสนามบินมีสภาพที่ไม่ดี ก่อให้เกิดความล่าช้าในการขนส่ง ซึ่งปัจจุบัน เปรูได้ พยายามพัฒนาท่าเรือให้มีความทันสมัยโดยการให้สัมปทานแก่ภาคเอกชนเข้าไปพัฒนา

เปรูมีสนามบินพาณิชย์ 33 แห่ง โดยเป็นสนามบินระหว่างประเทศ 4 แห่ง มีสนามบิน Jorge Chavez (AIC) เป็นสนามบินที่ใหญ่ที่สุดของเปรู เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้โดยสารระหว่างประเทศ กับสนามบินกรุงเทพ ผู้โดยสารสนามบินกรุงเทพระหว่างปี 2537-2542 มีจำนวนเฉลี่ยมากกว่า สนามบิน AIC ประมาณ 9 เท่า ปัจจุบันไม่มีสายการบินของไทยบินไปยังเปรูโดยตรง การเดินทาง ต้องแวะต่อเครื่องในประเทศอื่น ขณะที่สายการบินของเปรูบินไปยังสหรัฐฯ และชิลีเท่านั้น อย่างไรก็ตาม มีสายการบินของหลายประเทศที่บินไปยังเปรูและเปรูมีความตกลง Open Skies กับสหรัฐฯ และ ประเทศกลุ่ม Andean

หากพิจารณาความพร้อมในการขนส่งของเปรูและโอกาสการเชื่อมโยงกับประเทศอื่นในภูมิภาค มีความเป็นไปได้ที่ไทยและเปรูจะร่วมมือกันในการเป็นศูนย์กลางการขนส่ง

เขตการค้าเสรี

หลายประเทศมีความเคลื่อนไหวอย่างมากในการทำเขตการค้าเสรี รวมทั้งกลุ่ม Andean ซึ่งเปรูเป็นสมาชิก ก็มีความเคลื่อนไหวในการจัดทำเขตการค้าเสรีและร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศในเขตภูมิภาคอเมริกา ได้แก่ การเจรจากับ MERCOSUR ในการจัดตั้ง LAIA และความพยายามทำ FTAA ซึ่งกำหนดเสร็จสิ้นในปี 2005 ความร่วมมือดังกล่าวจะมีผลต่อการยกเลิกอุปสรรคที่มีต่อการค้าซึ่งครอบคลุมหลายประเทศในภูมิภาคอเมริกาและแคริบเบียน สำหรับไทยขณะนี้เขตการค้าเสรีอาเซียน และกำลังอยู่ระหว่างการเจรจาเขตการค้าเสรีกับ บาหลีเรน ออสเตรเลีย อินเดีย จีน และญี่ปุ่น

การร่วมมือกับเปรูจะเป็นการเปิดโอกาสให้ไทยสามารถขยายตลาดออกไปได้เมื่อการจัดทำเขตการค้าเสรีในอเมริกามีความคืบหน้า โดยอาศัยประโยชน์จากความตกลงที่เปรูมีกับประเทศสมาชิก ซึ่งหากไทยยังไม่มีความร่วมมือกับเปรูก่อนการดำเนินการจัดทำเขตการค้าเสรีในภูมิภาคอเมริกาเสร็จสิ้น ก็อาจมีผลทำให้การทำความตกลงเป็นไปได้ยากขึ้น และส่งผลกระทบต่อโอกาสในการเข้าสู่ตลาดอเมริกาได้

ปลาป่น : สินค้าที่มีความอ่อนไหวต่อการเปิดเสรีทางการค้า

ปลาป่นเป็นสินค้าที่มีการผลิตภายในประเทศของไทยเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ ไทยผลิตปลาป่นได้ประมาณปีละ 5 แสนตัน โดยมีความต้องการใช้ที่ใกล้เคียงกับการผลิต การนำเข้าปลาป่นจะผันผวนตามราคาและความต้องการผลิตอาหารสัตว์ โดยในช่วงปี 2542-2544 มีการนำเข้าปลาป่นประมาณปีละ 1 แสนตัน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด โดยเปรูเป็นแหล่งนำเข้าที่สำคัญอันดับหนึ่ง แต่การนำเข้าปี 2545 ลดลงมาก เนื่องจากไทยประสบปัญหาการส่งออกไก่และกุ้ง ในอดีตไทยส่งออกปลาป่นน้อยมากปีละประมาณหนึ่งพันตัน แต่ขณะนี้ได้ขยายการส่งออกเพิ่มขึ้นไปยังประเทศแถบตะวันออกกลาง สำหรับราคาปลาป่นภายในประเทศจะขึ้นกับการนำเข้าปลาป่น ดังนั้นหากมีการเปิดเสรีสินค้านี้แก่เปรูจึงเป็นไปได้ที่ราคาปลาป่นจะตกต่ำ และจะกระทบไปถึงชาวประมงขนาดเล็ก

จากการที่ทรัพยากรประมงของไทยลดน้อยลงมาก กรมประมงได้จัดทำนโยบายพัฒนาการประมงแห่งชาติเพื่อให้มีการร่วมกันบริหารจัดการทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมให้เกิดดุลยภาพและมีความยั่งยืน จึงคาดว่าจะสร้างความสามารถในการแข่งขันสินค้าประมง และทำให้ชาวประมงไม่เดือดร้อน อย่างไรก็ตาม ควรส่งเสริมให้ผู้ผลิตปลาป่นมีการส่งออกปลาป่นให้ได้มากยิ่งขึ้นเพื่อให้ราคาไม่ถูกกำหนดโดยโรงงานผลิตอาหารสัตว์ในประเทศแต่เพียงฝ่ายเดียว

การดำเนินการของภาครัฐในการจัดทำเขตการค้าเสรีไทยเปรู

สืบเนื่องจากนายกรัฐมนตรีไทยได้พบกับประธานาธิบดีเปรู ในการประชุมผู้นำเอเปคที่เม็กซิโกเมื่อเดือนตุลาคม 2545 และมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการในเรื่องนี้โดยเร็ว กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้ศึกษาความเป็นไปได้เบื้องต้นพร้อมทั้งหารือกับฝ่ายเปรู ซึ่งทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะจัดทำกรอบความตกลงกันก่อน คือกรอบความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเปรู ซึ่งครอบคลุมการค้าสินค้า

บริการ การลงทุน และความร่วมมือด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการค้า โดยจะเริ่มเจรจาภายในเดือนมกราคม 2547 และสิ้นสุดการเจรจาภายในปี 2548 โดยจะเปิดเสรีภายในปี 2558 ความตกลงดังกล่าวมีการลงนามอย่างเป็นทางการในวันที่ 17 ตุลาคม 2546

โอกาส ความเป็นไปได้ และผลกระทบต่อประเทศไทย

เปรูจะเป็นประตูไปสู่ประชาคมแอนเดียนและกลุ่มเมอร์โคซู ซึ่งมีประชากรรวมกันถึง 340 ล้านคน ประกอบกับรายได้ต่อหัวของประชากรเปรูที่ใกล้เคียงกับของไทย และสภาพเศรษฐกิจของเปรูที่ปรับตัวดีขึ้นมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในละตินอเมริกาด้วยกัน ทำให้เปรูเหมาะที่จะเป็นฐานในการขยายการค้าการลงทุน ประกอบกับการที่สินค้าที่ผลิตและส่งออกของเปรูกับของไทยเป็นสินค้าที่มีระดับการพัฒนาและชนิดสินค้าที่แตกต่างกัน จึงไม่แข่งขันกันโดยตรงการจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างกัน น่าจะเป็นการส่งเสริมทำให้เกิดการขยายตัวทางด้านการค้าสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมของทั้งสองประเทศ

แต่ความพยายามที่จะขยายการค้าระหว่างกันก็ยังมีอุปสรรค เพราะการที่ไทยกับเปรูมีระยะทางที่ห่างไกลกันมากและการคมนาคมขนส่งที่ไม่สะดวกนัก การที่เปรูใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาราชการ ซึ่งคนไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษานี้ ประกอบกับความไม่รู้จักกันเพียงพอ และความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศยังมีไม่มาก ทำให้นักธุรกิจส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะติดต่อค้าขายหรือไปลงทุนที่เปรูเท่าใดนัก

โดยที่เปรูเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรทางธรรมชาตินานาชนิดและรัฐบาลเปรูมีนโยบายให้การสนับสนุนการลงทุนจากต่างชาติจึงเป็นสิ่งจูงใจที่ดีที่นักลงทุนไทยจะเข้าไปลงทุนในเปรู อย่างไรก็ตาม ประเทศในทวีปอเมริกาด้วยกันจะมีความได้เปรียบในการลงทุนเพราะนอกจากจะมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ใกล้ชิดกันแล้ว ยังมีความคล้ายคลึงกันด้านภาษาและวัฒนธรรม และมีความตกลงระดับทวิภาคีกันอยู่แล้ว สำหรับการที่นักลงทุนเปรูจะมาลงทุนในไทยนั้นคงมีไม่มากนัก แม้ว่าไทยมีนโยบายเปิดเสรีในด้านการลงทุนก็ตาม

แม้เปรูจะมีระบบการคมนาคมขนส่งที่ยังไม่พร้อมนัก แต่ขณะนี้รัฐบาลกำลังเร่งพัฒนาระบบขนส่งเพื่อรองรับการขยายการค้าสู่ประเทศเพื่อนบ้าน หากเปรูสามารถเร่งปรับปรุงระบบการขนส่งของตนให้ทันสมัยและรองรับการขนส่งสินค้าเชื่อมต่อไปยังประเทศต่างๆในละตินอเมริกาได้อย่างดีแล้ว เปรูเหมาะมากที่จะเป็นฐานกระจายสินค้าของไทยในภูมิภาคนี้

การที่จะเกิดเขตการค้าเสรีของทวีปอเมริกา (FTAA) ขึ้นในปี ค.ศ. 2005 ทำให้ตลาดดังกล่าวเป็นตลาดที่ใหญ่มากและสามารถพึ่งพาภายในกลุ่มสูง และมีความเป็นไปได้ที่จะทำการค้ากับประเทศนอกกลุ่มลดลง สหรัฐฯ ซึ่งเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่ของไทย อาจนำเข้าสินค้าและเข้าไปลงทุนในละตินอเมริกาเพิ่มมากขึ้น หากไทยมีเขตการค้าเสรีกับเปรู จะช่วยให้ได้โอกาสที่จะทำการค้าและลงทุนในภูมิภาคนี้

ผลจากการมีเขตการค้าเสรีในระยะสั้น คาดว่าการค้าสินค้านี้ระหว่างไทยกับเปรูจะขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น สินค้าในประเทศของไทยที่จะได้รับผลกระทบจากการนำเข้าจากเปรู ได้แก่ ปลาป่น ปลากระป๋อง กาแฟ สำหรับสาขาบริการคาดว่า การลงทุนในธุรกิจบริการจะยังไม่เกิดขึ้นมากนัก แต่จะมีการเข้ามาใช้บริการในประเทศไทยเพิ่มขึ้น และมีความร่วมมือด้านบริการ เช่น การขนส่ง การท่องเที่ยว

ผลที่จะเกิดขึ้นระยะยาว คาดว่าเปรูจะมีการปรับตัวด้านสาธารณสุขไปภาคพื้นฐาน และการคมนาคมขนส่งแล้วเสร็จ ทำให้นักลงทุนไทยมีความมั่นใจที่จะเข้าไปลงทุนในประเทศเปรู คาดว่าอุตสาหกรรมที่จะได้รับความสนใจจากนักลงทุนไทย ได้แก่ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ การทำไม้ ประมง เป็นต้น ส่วนการค้าบริการจะมีการร่วมมือระหว่างกันมากขึ้น การค้าระหว่างไทย-เปรูจะยิ่งขยายตัวกว่าเดิม โดยจะมีการส่งออกสินค้าไทยจากเปรูต่อไปยังไปประเทศใกล้เคียงได้ง่ายขึ้น ผู้ผลิตสินค้าภายในประเทศจะมีการปรับตัวต่อผลกระทบทางลบที่เกิดขึ้น

สรุปและข้อคิดเห็น

เมื่อวิเคราะห์ในภาพรวม ทั้งด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน จะเห็นว่าการจัดทำ CEP ไทย-เปรู นั้นมีความเป็นไปได้ในทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศไทยมากกว่าผลกระทบในทางลบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าของไทยที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้น และอาศัยเปรูเป็นประตูการค้าสู่ภูมิภาคละตินอเมริกา ด้านบริการเปรูเปิดเสรีค่อนข้างมากอยู่แล้ว จึงขึ้นกับว่านักธุรกิจไทยจะไปใช้ประโยชน์มากเพียงใด ในด้านการลงทุนคาดว่าจะมีนักลงทุนไทยสนใจไปลงทุนในเปรูในบางสาขา ในทางกลับกัน แม้ว่าไทยจะเปิดกว้างต่อการลงทุนของต่างชาติ แต่ไม่น่าจะเกิดการลงทุนโดยนักธุรกิจเปรูในไทยเท่าใดนัก

การที่ประเทศต่าง ๆ ทั้งในอเมริกาเหนือ อเมริกากลาง และอเมริกาใต้ กำลังจะมีเขตการค้าเสรีแห่งทวีปอเมริกา ยิ่งทำให้ไทยควรเข้าไปเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรีด้วย เพื่อให้สินค้าไทยสามารถแข่งขันในทวีปนี้ได้ เมื่อเขตการค้าเสรีไทย-เปรูเริ่มขึ้น ไทยจะได้เข้าไปมีบทบาทการค้าในภูมิภาคนี้

สำหรับภาคเอกชน ผู้ผลิตผู้ส่งออกควรศึกษาทำความเข้าใจจกตลาดและความต้องการในตัวสินค้าในภูมิภาคลาตินอเมริกา เพื่อเตรียมการติดต่อธุรกิจการค้า นอกจากการไปร่วมงานแสดงสินค้า หรือเดินทางไปหาตลาดด้วยตนเองก็อาจใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น Internet ในการติดต่อธุรกิจการค้าก็จะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายและเป็นอีกยุทธวิธีหนึ่งในการขยายตลาด

สิ่งที่เป็นอุปสรรคสำคัญที่จะส่งผลให้การเปิดเสรีเกิดประโยชน์หรือไม่ นั่นคือการขนส่งระหว่างไทยกับเปรู แนวทางหนึ่งที่จะแก้ปัญหาการขนส่งที่มีค่าใช้จ่ายสูงเนื่องจากไม่มีเรือเดินระหว่างไทยกับเปรูโดยตรงคือไทยอาจอาศัยกองเรือประเทศอื่นจัดเส้นทางเดินเรือจากเปรูให้ผ่านไทยด้วย ซึ่งเห็นว่าจีนซึ่งเป็นพันธมิตรที่สำคัญของไทยและกำลังจัดทำเขตการค้าเสรีกันอยู่ในขณะนี้ น่าจะเหมาะสมที่ไทยจะเจรจาในเรื่องนี้

การที่จะมีเขตการค้าเสรีไทย-เปรู จึงไม่เพียงแต่จะทำให้ไทยขยายการค้าในภูมิภาคนี้เท่านั้น แต่ยังเพิ่มอำนาจการต่อรองให้กับประเทศไทยด้วย ทุกฝ่ายจึงควรให้ความสำคัญและผลักดันการเจรจาความตกลงว่าด้วยความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นระหว่างไทยกับเปรู เพื่อให้ผลการเจรจาก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ในขณะที่ประเทศต่าง ๆ หันมาให้ความสำคัญกับการเจรจาระดับทวิภาคีมากขึ้น โดยเฉพาะการจัดทำเขตการค้าเสรี ซึ่งมีทั้งระหว่างประเทศสองประเทศ ระหว่างประเทศหนึ่งกับอีกกลุ่มประเทศหนึ่ง หรือระหว่างกลุ่มประเทศ เนื่องจากสามารถเจรจาและบังเกิดผลได้เร็วกว่าการเจรจาพหุภาคี และทำให้ประเทศของตนได้รับสิทธิพิเศษมากกว่าและเร็วกว่าประเทศอื่น ในขณะที่การเจรจาพหุภาคีมักจะตกลงกันได้ใช้เวลานานและทุกประเทศได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน การจัดทำเขตการค้าเสรีของไทยกับประเทศหรือภูมิภาคต่าง ๆ ในขณะนี้ เป็นนโยบาย ที่สำคัญประการหนึ่งของรัฐบาล โดยจัดทำเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกในการค้าระหว่างประเทศของไทยในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อขยายการค้าการลงทุนของไทยในต่างประเทศ สร้างพันธมิตรและประตูการค้าสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ลดอุปสรรคทางการค้า ทั้งด้านภาษีและมิใช่ภาษี เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจไทยให้เข้มแข็ง

เปรูเป็นประเทศในละตินอเมริกาซึ่งมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะสมที่สุดแห่งหนึ่งที่จะเป็นช่องทางกระจายสินค้าไทยไปยังตลาดต่าง ๆ ในทวีปอเมริกาใต้ ซึ่งมีประชากรรวมกันมากกว่า 330 ล้านคนและมีรายได้ประชาชาติรวมกันกว่า 1,235 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ นอกจากนี้เปรูยังเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมแอนเดียนซึ่งร่วมกับกลุ่มเมอริโคซูและกลุ่มนาฟตาจัดตั้งเขตการค้าเสรีแห่งทวีปอเมริกา (Free Trade Agreement of America) :ซึ่งจะเริ่มขึ้นในปี 2548 นี้

รัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญที่จะขยายการค้าเข้าไปสู่ตลาดละตินอเมริกาจึงได้พิจารณาที่จะจัดทำเขตการค้าเสรีกับประเทศในภูมิภาคนี้ ในการหารือระหว่างนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร กับประธานาธิบดีเปรูในช่วงการประชุมผู้นำเอเปคที่ประเทศเม็กซิโกเมื่อเดือนตุลาคม 2545 จึงได้มีการหารือกันในเรื่องการจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-เปรู หลังจากนั้นนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการในเรื่องนี้โดยเร็ว

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้ศึกษาความเป็นไปได้ในเบื้องต้น และร่วมกับฝ่ายเปรูจัดทำกรอบความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเปรูจนแล้วเสร็จ จะมีการลงนามอย่างเป็นทางการในเดือนตุลาคม 2546 และจะเริ่มการเจรจากันภายในเดือนมกราคม 2547 จึงควรศึกษาความเป็นไปได้และพิจารณาโอกาสและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานขั้นต้นในการเจรจา และเตรียมตัวรับกับเขตการค้าเสรีที่จะมีขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับเปรู

1.2.2 เพื่อศึกษาโอกาส อุปสรรค และผลกระทบที่ไทยจะได้รับจากการจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับเปรู และเสนอแนะแนวทางเพื่อให้เขตการค้าเสรีดังกล่าวก่อให้เกิดประโยชน์ต่อไทย

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ภาพรวมทางเศรษฐกิจ การค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน การขนส่งของเปรู โดยเปรียบเทียบกับของไทยด้วย การดำเนินการของภาครัฐ ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมปลาป่น

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อดูโอกาสความเป็นไปได้ อุปสรรคปัญหา และผลจากการเปิดเสรี พร้อมทั้งให้ความคิดเห็นและเสนอแนะแนวทางดำเนินการต่อไป

1.4 วิธีการศึกษา

1.4.1 รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้าน ข้อมูลพื้นฐาน ภาพรวมทางเศรษฐกิจ การค้า อัตราภาษี การค้าบริการ การลงทุน การขนส่ง ของทั้งสองประเทศ

1.4.2 ศึกษาวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การขนส่ง ของเปรูเปรียบเทียบกับของไทย และวิเคราะห์โอกาสและประโยชน์ที่ไทยจะได้รับ ตลอดจนปัญหาอุปสรรคและผลกระทบต่อไทย และเสนอการแก้ไข

1.4.3 จัดทำเป็นรายงานที่ให้ข้อคิดเห็นแนวทางการดำเนินการต่อไป เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันและขยายตลาดของไทยไปยังเปรูและภูมิภาคละตินอเมริกา

1.5 ประโยชน์ที่จะได้รับ

1.5.1 ใช้ประกอบเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการเจรจากับฝ่ายเปรูซึ่งกำลังจะมีขึ้นภายในเดือนมกราคม 2547

1.5.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเป็นแนวทางการปรับตัว และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งเสริมสร้างโอกาสการขยายตลาดไปสู่เปรู

1.6 ข้อจำกัดในการศึกษา

1.6.1 ด้านข้อมูล มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากหลายแหล่งเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนและนำมาเปรียบเทียบกันได้ และข้อมูลของเปรูบางเรื่องไม่ทันสมัย

1.6.2 ด้านภาษา ข้อมูลต่างๆ ที่เปรูจัดทำมักเป็นภาษาสเปน จึงต้องอาศัยข้อมูลจากแหล่งอื่นที่ทำไว้ เช่น ของสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และของ WTO

บทที่ 2 ข้อมูลประเทศเปรูเบื้องต้น

รูปที่ 2-1 แผนที่ทวีปอเมริกาใต้

Source: <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook/docs/refmaps.html>

2.1 เปรู: ประตูสู่อเมริกาใต้

เปรูเป็นประเทศในลาตินอเมริกาซึ่งมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะสมที่สุดแห่งหนึ่งที่จะเป็นช่องทางกระจายสินค้าไทยไปยังตลาดต่างๆในทวีปอเมริกาใต้ ซึ่งมีประชากรรวมกันมากกว่า 330 ล้านคนและมีรายได้ประชาชาติรวมกันกว่า 1,235 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ การค้าระหว่างไทยกับละติน

อเมริกันมีศักยภาพที่จะขยายตัวต่อไปอีกมาก เนื่องจากปัจจุบันการค้าระหว่างไทยกับลาตินอเมริกา ยังมีมูลค่าต่ำ คือเพียงแค่ประมาณ 360 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีในช่วงปี 2544-45 ซึ่งถือว่ายังต่ำมากเมื่อเทียบกับการค้าของไทยกับภูมิภาคอื่น ๆ ของโลก

นอกจากนี้ โอกาสของการลงทุนในเปรูยังคงเปิดกว้างอยู่มาก โดยที่เปรูเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรทางธรณีวิทยานานาชนิด เช่น แร่ทองแดง เงิน ทองคำ น้ำมันปิโตรเลียม ทรัพยากรประมง รวมถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม ซึ่งรัฐบาลเปรูมีนโยบายให้การสนับสนุนการลงทุนจากต่างชาติ โดยเห็นได้อย่างชัดเจนจากนโยบายเปิดเสรีการลงทุนมาตั้งแต่ปี 2533 ซึ่งทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีของการลงทุนในเปรู อย่างไรก็ตาม เปรูยังคงเป็นตลาดที่ใหม่ ซึ่งทั้งภาครัฐและเอกชนไทยยังมีข้อมูลด้านการค้าและการลงทุนน้อยอยู่ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ที่ต้องนำมาประกอบการตัดสินใจในการค้าการลงทุนของเอกชน ดังนั้น การศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับตลาดแห่งนี้ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการขยายความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศทั้งสอง

2.2 เส้นทางสู่เขตการค้าเสรี

จากความสำคัญของเปรูในการเป็นประตูสู่ภูมิภาคลาตินอเมริกา และโอกาสในการลงทุนที่ยังเปิดกว้างแก่นักลงทุนไทย ได้นำมาสู่แนวคิดในการจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างไทยและเปรู โดยมีจุดเริ่มต้นจากการหารือสองฝ่ายระหว่าง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร และประธานาธิบดี Alejandro Toledo แห่งสาธารณรัฐเปรูในช่วงการประชุมผู้นำเอเปค (APEC) เมื่อเดือนตุลาคม 2545 ณ ประเทศเม็กซิโก โดยผู้นำทั้งสองได้หารือกันถึงความเป็นไปได้ในการจัดตั้ง FTA (Free Trade Area) ระหว่างไทยและเปรู ซึ่งหลังจากนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไทยได้มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าระหว่างประเทศและการท่องเที่ยวของเปรู เสนอให้มีการจัดประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสในเรื่องดังกล่าวโดยเร็ว ต่อมากรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้ศึกษาถึงผลดีผลเสียของการจัดทำเขตการค้าเสรีดังกล่าวในเบื้องต้น และหารือระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสกับฝ่ายเปรู ร่วมกันจัดทำกรอบความตกลงร่วมกันจนแล้วเสร็จและเตรียมที่จะเจรจาเปิดเสรีระหว่างกันต่อไป

1.3 ข้อมูลพื้นฐาน

ที่ตั้ง	เปรูตั้งอยู่ในทวีปอเมริกาใต้ริมฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก ทิศเหนือติดกับเอกวาดอร์และโคลอมเบีย ทิศตะวันออกติดบราซิลและโบลิเวีย ทิศใต้ติดประเทศชิลี ทิศตะวันตกติดมหาสมุทรแปซิฟิก (ดูแผนที่ประกอบ)
ขนาด	มีพื้นที่ทั้งหมด 1,285,220 ตารางกิโลเมตร หรือใหญ่กว่าประเทศไทย 2.5 เท่า
ภูมิประเทศ	มีที่ราบริมทะเลด้านตะวันตกจากแนวชายฝั่งทะเล 2,414 กิโลเมตร ทางตอนกลางของประเทศมีเทือกเขาแอนดีส และพื้นที่ลุ่มป่าเมซอน

ภูมิอากาศ	ร้อนชื้นทางตะวันออก แห้งแล้งแบบทะเลทรายทางตะวันตก และหนาวเย็น บริเวณแนวเทือกเขาแอนดีส
ประชากร	27,949,639 คน (กรกฎาคม 2545) หรือประมาณครึ่งหนึ่งของไทย
ภาษาราชการ	สเปน และ Quechua
เมืองหลวง	ลิมา
สกุลเงิน	Nuevo sol (PEN) อัตราประมาณ 3.48 PEN ต่อ 1 USD หรือประมาณ 12 บาท ต่อ 1 PEN (Sep.2003)
ทรัพยากรธรรมชาติ	ทองแดง เงิน ทอง ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ ป่าไม้ ประมง เหล็ก ถ่านหิน ฟอสเฟต โปแตสเซียม พลังงานน้ำ
ภัยธรรมชาติ	แผ่นดินไหว คลื่นยักษ์ (Tsunami) น้ำท่วม ดินถล่ม ภูเขาไฟระเบิด

รูปที่ 2-2 แผนที่: เปรู

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเปรู

2.4.1 การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต

ไทยและเปรูสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกันเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2508 ปัจจุบันเอกอัครราชทูต ณ กรุงบราซิเลีย ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตประจำสาธารณรัฐเปรูอีกตำแหน่งหนึ่ง ฝ่ายเปรูเปิดสถานเอกอัครราชทูตประจำประเทศไทยเมื่อกลางปี 2535

2.4.2 การแลกเปลี่ยนการเยือน

- นายอัลแบร์โต พูจิโมรี ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรูเดินทางมาเยือนไทยครั้งแรกในแบบ working visit ระหว่างวันที่ 14-15 พฤศจิกายน 2534 และเดินทางมาเยือนไทยอย่างเป็นทางการระหว่างวันที่ 17-20 พฤศจิกายน 2539

- สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จเยือนเปรูอย่างเป็นทางการในเดือนเมษายน 2536
- ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศเดินทางไปเยือนเปรูอย่างเป็นทางการระหว่างวันที่ 24-26 พฤศจิกายน 2537
- ดร. อำนวย วีรวรรณ รองนายกรัฐมนตรี เดินทางไปเยือนเปรูอย่างเป็นทางการระหว่างวันที่ 14-17 มกราคม 2539
- นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรีเยือนเปรูอย่างเป็นทางการระหว่างวันที่ 2-6 มิถุนายน 2542
- สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จฯเยือนเปรูอย่างเป็นทางการเมื่อ 15-22 มีนาคม 2543

2.4.3 ความตกลงทวิภาคี

1. ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน ลงนามเมื่อวันที่ 15 พย. 2534
2. บันทึกความเข้าใจในการให้ความร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างตลาดหุ้นไทยและตลาดหุ้นลิมา (Bolsa de Valores de Lima) ลงนามเมื่อวันที่ 4 เม.ย. 2537
3. ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งกรรมาธิการร่วมเพื่อความร่วมมือทวิภาคีระหว่างไทย-เปรู ลงนามเมื่อวันที่ 25 พย. 2537
4. ความตกลงทางการค้า ลงนามเมื่อวันที่ 16 มค. 2539
5. ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกับสหพันธ์สถาบันผู้ประกอบการเอกชนของเปรู (CONFIEP) ลงนามเมื่อวันที่ 16 มค. 2539
6. ความตกลงระหว่างธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยกับสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของเปรู (COFIDE) ลงนามเมื่อวันที่ 16 มค. 2539
7. บันทึกความเข้าใจสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติและสภาวิทยาศาสตร์ (CONCYTEC) ของเปรู ลงนามเมื่อวันที่ 16 มค. 2539

ความตกลงทวิภาคีที่ได้ลงนามระหว่างการเยือนไทยอย่างเป็นทางการของประธานาธิบดีฟูจิโมริ ในวันที่ 18 พฤศจิกายน 2539 ได้แก่

- ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการประมง
- ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการขนส่งทางอากาศ
- ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านวิชาการระหว่างทบวงมหาวิทยาลัยกับกระทรวงศึกษาธิการของเปรู
- ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม
- ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว
- ความตกลงระหว่างสถาบันการทูตเปรูกับศูนย์ศึกษาการต่างประเทศ (กระทรวงการต่างประเทศ)

ความตกลงทวิภาคีที่ได้ลงนามระหว่างการเยือนเปรูอย่างเป็นทางการของนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ในวันที่ 4 มิถุนายน 2542 ได้แก่

- ความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางทะเล
- บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการควบคุมยาเสพติด วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทและสารตั้งต้น
- ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูต หนังสือเดินทางราชการ และหนังสือเดินทางธรรมดา
- ความตกลงว่าด้วยการความร่วมมือระหว่างสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กับสมาคมอุตสาหกรรมแห่งเปรู

และล่าสุดจากการเดินทางเยือนเปรูของผู้แทนการค้าไทย (ดร.กันตธีร์ ศุภมงคล) ระหว่างวันที่ 10-14 กรกฎาคม 2546 ได้มีการลงนามในความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสภาหอการค้าไทยและสภาหอการค้าลิมา เมื่อวันที่ 12 กค. 46

แม้ว่าจะมีความตกลงทวิภาคีระหว่างไทย-เปรูในหลายๆสาขา แต่การพัฒนาความสัมพันธ์จากความตกลงดังกล่าวยังไม่มีความคืบหน้าเท่าใดนัก ดังเช่นการพยายามจะจัดประชุมคณะกรรมการร่วมทางการค้าไทย-เปรู เมื่อปี 2542 แต่ได้ยกเลิกไป อย่างไรก็ตาม ในปี 2546 ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเปรู ฝ่ายไทยแล้ว คาดว่าจะมีการประชุมกันได้ในปี 2547

บทที่ 3 ภาพรวมทางเศรษฐกิจ

เปรูเป็นสมาชิกประชาคมแอนเดียน (ประกอบด้วย โบลิเวีย โคลัมเบีย เอกวาดอร์ เปรู และ เวเนซุเอลา) ซึ่งเป็นกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่มีศักยภาพและมีความสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งใน ภูมิภาคอเมริกาใต้ ทั้งนี้ กลุ่มประชาคมแอนเดียน ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรจากสหภาพยุโรป เพื่อแลกกับความร่วมมือในการกำจัดยาเสพติด และได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรจาก สหรัฐอเมริกา รวมทั้งได้รับสิทธิพิเศษภายในภายใต้กฎหมาย Andean Trade Preferential Act (ATPA) นอกจากนี้ ประชาคมแอนเดียนกำลังจัดตั้งเขตการค้าเสรีกับ ตลาดร่วมอเมริกาใต้ตอนล่าง (MERCOSUR) และเขตการค้าเสรีแห่งทวีปอเมริกา (Free Trade Area of America : FTAA)

3.1 ภาวะเศรษฐกิจเปรู

ในปี 2545 เศรษฐกิจเปรูเติบโต ถึงร้อยละ 5.2 ซึ่งสูงกว่าที่ทุกสำนักประมาณไว้ในตอนแรก ทั้งนี้เป็นผลมาจากผลผลิตด้านเหมืองแร่ การเกษตรและประมง ที่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราเงินเฟ้อ ร้อยละ 1.5 (ต่ำกว่าสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่น ๆ ในละตินอเมริกา) อัตราแลกเปลี่ยนที่ค่อนข้างคงที่ และการลงทุนเติบโตร้อยละ 4.5 นับได้ว่าเปรูมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจที่ดีกว่าประเทศอื่น ๆ ในกลุ่ม ละตินด้วยกัน (โดยเฉพาะอาเจนตินาและเวเนซุเอลา) ที่ยังคงเผชิญกับปัญหาทางเศรษฐกิจและการเมือง ภายในประเทศ

3.2 ภาวะเศรษฐกิจของไทย

ในปี 2545 เศรษฐกิจไทยเติบโต ถึงร้อยละ 5.3 ซึ่งสูงกว่าที่ทุกสำนักประมาณไว้ในตอนแรก มาก เป็นการขยายตัวท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจโลกที่ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่ ซึ่งเป็นผลจากการใช้จ่าย ภายในประเทศ โดยเฉพาะการใช้จ่ายของภาคเอกชน และอุปสงค์ต่างประเทศ ซึ่งสะท้อนได้จากการ ส่งออกที่ เพิ่มสูงมากโดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีหลัง เฉลี่ยทั้งปีการส่งออกขยายตัวถึงร้อยละ 5.8 ยิ่งช่วย เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจไทยฟื้นตัว ทั้งนี้ดุลการชำระเงินเกินดุลถึง 4.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐฯ

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2546 มีการขยายตัวดีมาก คาดว่าจะเติบโตประมาณร้อยละ 6.2

3.3 เปรียบเทียบเศรษฐกิจของเปรูกับของไทย

แม้พื้นที่ของไทยจะมีขนาดเล็กกว่าเปรู แต่จำนวนประชากรมีมากกว่าถึง 2 เท่า ทั้งสองประเทศ มีรายได้ประชาชาติต่อหัวใกล้เคียงกัน และมีอัตราการเติบโตของรายได้ประชาชาติที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ IEU คาดการณ์ว่าปี 2546 GDP ของไทยและเปรูจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4.7 และ 3.8 ตามลำดับ

การค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของไทยมาก โดยการส่งออกสินค้าคิดเป็นร้อยละ 55 ของ GDP ขณะที่การนำเข้าสินค้าคิดเป็นร้อยละ 47.5 ของ GDP แต่สำหรับเปรูแล้วทั้งการส่งออกและการนำเข้าสินค้ามีสัดส่วนเพียงร้อยละ 13 ของ GDP เท่านั้น

ธุรกิจบริการมีความสำคัญต่อเปรูมาก โดยมีสัดส่วนถึงร้อยละ 64 ของ GDP สำหรับไทยภาคบริการมีสัดส่วน ร้อยละ 49.5 ของ GDP ทั้งสองประเทศขาดดุลบริการ (ในรูปตัวเงิน) เช่นเดียวกัน โดยในปี 2545 ไทยขาดดุลประมาณ 1,402 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เกือบ 2 เท่าของการขาดดุลของเปรู ในขณะที่รายรับและรายจ่ายด้านบริการของไทยมีสัดส่วนใกล้เคียงกันแต่เปรูมีรายรับด้านบริการประมาณร้อยละ 60 ของรายจ่ายด้านบริการ

ที่ผ่านมาในอดีต ไทยมีเงินทุนไหลเข้าจากการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศมากกว่าเปรูประมาณ 2 เท่า ยกเว้นในปี 2545 ที่เงินทุนไหลเข้าจากการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศของไทยลดลงมาก

อัตราเงินเฟ้อและอัตราการว่างงานของไทยต่ำกว่าของเปรูมาก คืออยู่ที่ร้อยละ 0.5 และ 2.2 ขณะที่ของเปรูอยู่ที่ร้อยละ 1.5 และ 8.9

การจ้างงานในภาคเกษตรของไทยมีสัดส่วนที่สูงกว่าของเปรู คือร้อยละ 50 ส่วนเปรูอยู่ในอัตราร้อยละ 32 ส่วนภาคบริการเปรูมีอัตราการจ้างงานถึงร้อยละ 50 ขณะที่ของไทยมีอัตราการจ้างงานเพียงร้อยละ 33 เท่านั้น

ตารางที่ 3-1 เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจของไทยและเปรู ปี 2545 และ 2546

รายการ	ไทย		เปรู	
	2545	2546	2545	2546
ประชากร	63.5	64	26.7	27.2
พื้นที่ (1,000 ตารางก.ม.)	513	513	1,285	1,285
GDP(US\$billion,2002,current prices)	126	129	57	61
GDP per capita (US\$)	1,992	2,020	2,126	2,260
Real GDP Growth	5.3	4.7	5.3	3.8
ดุลการชำระเงิน (US\$m)	7,650	6,664	-1,206	-1,083
การส่งออกสินค้า(US\$m)	66,796 ^c	73,958	7,647	8,589
การนำเข้าสินค้า(US\$m)	57,020 ^c	63,902	7,440	8,161
รายรับด้านบริการ(US\$m)	15,320 ^c	13,442	1,545	1,629
รายจ่ายด้านบริการ(US\$m)	16,722 ^c	16,135	2,493	2,872
เงินทุนไหลเข้าจากการลงทุนทางตรง	865 ^c	1,975	1,059	1,322
เงินทุนไหลออกจากการลงทุนทางตรง	103 ^c	175	161	153
อัตราเงินเฟ้อ	0.5	1.6	1.5	2.3
จำนวนแรงงาน (ล้านคน)	34.2	34.4	8.4	8.6
ค่าแรงต่อชั่วโมง (US\$)	1.12	1.18	1.18	1.25
อัตราการว่างงาน	2.2	0.8	8.9	9.2

ที่มา EIU Data Service –September 2003, ธนาคารแห่งประเทศไทย
ปี 2546 เป็นตัวเลขประมาณการ
e: ตัวเลขเบื้องต้น

3.4 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ภาคบริการ เป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 ต่อเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะเปรูมีส่วนประมาณร้อยละ 64 ของ GDP ขณะที่ของไทยมีส่วนร้อยละ 50 ของ GDP ทั้งนี้ สาขาการค้าส่ง ค้าปลีก การโรงแรมและภัตตาคาร เป็นสาขาที่มีความสำคัญมากที่สุดของทั้งเปรูและไทย รองลงมาได้แก่สาขาการเงิน การประกันภัย บริการทางธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์

ภาคอุตสาหกรรม เป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญรองจากภาคบริการ กล่าวคือ ของไทยมีส่วนประมาณร้อยละ 42 ของ GDP ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมการผลิต ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมของเปรูมีส่วนร้อยละ 27 ของ GDP ส่วนใหญ่เป็นการผลิตในสาขา อุตสาหกรรมการผลิต และเหมืองแร่

ภาคเกษตร เป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้ายเหมือนกันและมีสัดส่วนต่อ GDP ที่ใกล้เคียงกัน คือของเปรูมีส่วนร้อยละ 7.9 ของ GDP ส่วนใหญ่เป็นการประมง ของไทยมีส่วนร้อยละ 8.6 ของ GDP

ตารางที่ 3-2 สัดส่วนการผลิตต่อ GDP

สาขาการผลิต	ไทย			เปรู		
	2543	2544	2545	2543	2544	2545
เกษตรกรรม	8.8	8.6	8.6	7.9	7.8	7.9
อุตสาหกรรม	42.0	42.1	41.8	27.2	27.2	28.2
บริการ	49.3	49.3	49.5	64.9	65.0	63.9

ที่มา : EIU Data Services (December 2002)

ตารางที่ 2-3 โครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทยและเปรู ปี 2543

สาขาการผลิต	ไทย		เปรู	
	มูลค่า	สัดส่วน(%)	มูลค่า	สัดส่วน(%)
รวม	122,276	100.0	53,512	100.0
- เกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง	12,577	10.3	4,156	7.7
- อุตสาหกรรมการผลิต	39,161	32.0	7,989	14.9
- เหมืองแร่	2,911	2.4	2,845	5.3
- การก่อสร้าง	3,747	3.0	2,950	5.5
- พลังงาน	3,643	3.0	1,130	2.1
- คมนาคม, โทรคมนาคม	9,889	8.1	4,457	8.3
- การค้าส่งและค้าปลีก, การโรงแรม และภัตตาคาร	19,557	16.0	9,597	18.0

- การเงิน,การประกันภัย, บริการธุรกิจ, อสังหาริมทรัพย์,ที่อยู่อาศัย	7,038	5.7	7,098	13.3
- บริการของรัฐ	5298	4.3	3,591	6.7
- บริการอื่นๆ	18451	15.1	5,058	9.4
- ภาษีนำเข้า,ภาษีอื่นที่เก็บจากสินค้า			4,640	8.7

ที่มา : - The Europa World Yearbook 2002 , Gross Domestic Product by Economic Activity

3.5 ลักษณะการผลิตสินค้าของไทยและเปรู

การผลิตสินค้าเกษตรของทั้งสองประเทศ ที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น สินค้าข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด ส่วนที่แตกต่างกัน เช่น ไทยผลิต ยางพารา แต่เปรูผลิต มันฝรั่ง plantains

ส่วนสินค้าอุตสาหกรรม ที่มีการผลิตคล้ายคลึงกัน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า น้ำตาล ซีเมนต์ เป็นต้น

ตารางที่ 3-4 การผลิตสินค้าของไทยและเปรู

ไทย	เปรู
สินค้าเกษตร	สินค้าเกษตร
พืช	พืช
- อ้อย ข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด ยางพารา	- อ้อย มันฝรั่ง ข้าว plantains ข้าวโพด มัน
- สับปะรด ถั่วฝักยาว มะพร้าว มะม่วง	สำปะหลัง หอมหัวใหญ่ ถั่วเขียว มะเขือเทศ ฯลฯ
สัตว์	สัตว์
- ประมง ได้แก่ การจับปลา การเลี้ยงกุ้ง	- ประมง ได้แก่ การจับปลา
ปศุสัตว์ ได้แก่ ไก่ เป็ด วัว หมู กระบือ	- ปศุสัตว์ ได้แก่ แกะ วัว หมู แพะ ม้า
- ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ได้แก่ เนื้อไก่ นม เนื้อหมู	- ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ได้แก่ นม เนื้อไก่ ไช้ไก่
เนื้อวัว ไช้ไก่ ไช้เป็ด	
สินค้าอุตสาหกรรม	สินค้าอุตสาหกรรม
-ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ซีเมนต์ น้ำตาล สิ่งทอ	- ผลิตภัณฑ์บุหรี เปียร์ น้ำตาลดิบ ซีเมนต์
อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า	เครื่องใช้
อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม	ไฟฟ้า พลังงานไฟฟ้า

ที่มา : The Europa World Yearbook 2002 Volume II Introductory Survey

บทที่ 4 การค้าสินค้า

4.1 การค้าระหว่างประเทศของเปรู

1) ภาพรวม

ภาวะการค้าระหว่างประเทศของเปรูมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดมา ยกเว้นในปี 2541 และ 2542 เนื่องจากประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ โดยเปรูขาดดุลการค้ามาโดยตลอดแต่เริ่มเกินดุลการค้าปี 2545

2) การนำเข้า

การนำเข้า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงปี 2538-2540 แต่เริ่มลดลงระหว่างปี 2541-2544 ซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศประสบปัญหา แม้ในปี 2543 จะนำเข้าเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มสินค้าวัตถุดิบ สำหรับปี 2545 มีการนำเข้า 7,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 3.1

ประเทศคู่ค้าที่สำคัญได้แก่ สหรัฐอเมริกา อาร์เจนตินา บราซิล จีน เอกวาดอร์ โคลอมเบีย ชิลี ญี่ปุ่น เม็กซิโก เป็นต้น ทั้งนี้เปรูนำเข้าจากกลุ่ม NAFTA มากที่สุด (โดยเฉพาะสหรัฐฯ ร้อยละ 19.1) ร้อยละ 28 รองลงมาคือ ANDEAN ร้อยละ 16 MERCOSUR และชิลี ร้อยละ 17.5 EU ร้อยละ 13.7 ในขณะที่มีการนำเข้าจาก ASEAN เพียงร้อยละ 1.6 และจากไทย ร้อยละ 0.4

สินค้าที่เปรูนำเข้า ปี 2545 ได้แก่ น้ำมันปิโตรเลียม น้ำมันดิบ รถพยาบาล ข้าวสาลี คอมพิวเตอร์ ยารักษาโรค เครื่องมือโทรสาร ท่อส่งน้ำมัน/ก๊าซ กากถั่วเหลือง ข้าวโพด เป็นต้น ซึ่งสินค้านำเข้า 20 อันดับแรก เป็นสินค้าอุตสาหกรรม 16 รายการ เป็นสินค้าเกษตรเพียง 4 รายการ มีข้อสังเกตว่ามีการนำเข้า ท่อส่งน้ำมันสูงมากเป็นอันดับที่ 8 (มูลค่า 125 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) โดยเริ่มนำเข้าปี 2544 จากเดิมที่เกือบจะไม่มีนำเข้า

สินค้าที่มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นได้แก่ ท่อส่งน้ำมัน น้ำมันถั่วเหลือง กากถั่วเหลือง กระดาษ เครื่องเปลี่ยนก๊าซเป็นของเหลว ตู้เย็น

สินค้าที่มีการนำเข้าลดลงได้แก่ รถบรรทุกแวน/ปิคอัพ อุปกรณ์โทรศัพท์ รถดัก/รถเกรด น้ำตาล สำหรับสินค้าที่เปรูนำเข้าจากไทยในปี 2545 ได้แก่ รถปิคอัพ เครื่องซักผ้า เครื่องคอมพิวเตอร์ ตู้เย็น ยางรถ หลอดไฟฟ้า โพลีเอสเตอร์ ด้ายใยสังเคราะห์ ถุงมือยาง อุปกรณ์ที่ใช้ในทันตกรรม โดยสินค้าที่มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นมาก ได้แก่ เครื่องซักผ้า รถปิคอัพ ด้ายเส้นใยประดิษฐ์ อุปกรณ์ที่ใช้ในทันตกรรม ยางรถ เป็นต้น

3) การส่งออก

ปี 2538-2540 การส่งออกของเปรูมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ลดลงในปี 2541 หลังจากนั้นนับตั้งแต่ปี 2542 การส่งออกได้เพิ่มขึ้นมาโดยตลอด สำหรับการส่งออกปี 2545 มีมูลค่า 7,565 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.4

ตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร สวิตเซอร์แลนด์ จีน ญี่ปุ่น ชิลี เยอรมนี สเปน บราซิล อิตาลี เป็นต้น ทั้งนี้ในปี 2545 เปรูส่งออกไปยังกลุ่ม NAFTA

มากที่สุด (โดยเฉพาะสหรัฐฯ) ร้อยละ 29.4(เพิ่มขึ้นร้อยละ 12) รองลงมาคือ EU ร้อยละ 26.4 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 8) MERCOSUR และชิลี ร้อยละ 7.3 (ลดลงร้อยละ 12) ANDEAN ร้อยละ6.6 (ลดลงร้อยละ 3) ในขณะที่มีการส่งออกไปยัง ASEAN เพียงร้อยละ 1.1 (ลดลงร้อยละ 47) และไทย ร้อยละ 0.3 (ลดลงร้อยละ 63)

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ทองคำ ปลาป่น ทองแดงบริสุทธิ์ แร่ทองแดง แร่สังกะสี น้ำมัน เลื่อยดี กาแฟ เงิน น้ำมันดิบ สังกะสีที่ยังไม่ขึ้นรูป แร่ตะกั่ว

โดยประมาณครึ่งหนึ่งของการส่งออกทั้งหมด เป็นสินค้าส่งออกดั้งเดิม ได้แก่ แร่ต่างๆ(ทองคำ สังกะสี ทองแดง ตะกั่ว) ปลาป่น น้ำมัน กาแฟ

สินค้าที่ส่งออกเพิ่มขึ้น ได้แก่ ดิบุกยังไม่ขึ้นรูป แร่โบลิบดีนัม แร่ทองแดง ทองคำ ไม้แผ่น เป็นต้น ส่วนสินค้าที่ส่งออกลดลงได้แก่ สังกะสีที่ยังไม่ขึ้นรูป เนื้อปลาแช่เย็นแช่แข็ง ปลาปรุงแต่ง แผ่นสังกะสี น้ำมันปลา เป็นต้น

สินค้าที่ส่งออกมาไทยในปี 2545 ได้แก่ แร่สังกะสี แร่ดิบุก ปลาป่น แผ่นสังกะสี สังกะสียังไม่ขึ้นรูป สารฆ่ารา เป็นต้น และมีสินค้าหลายตัวที่เพิ่งมีการส่งออกมาไทย ได้แก่ ส่วนประกอบเครื่องจักร ทำกระดาษ สังกะสีออกไซด์ เศษอลูมิเนียม สารฟอกหนัง

สำหรับ 6 เดือนแรกของปี 2546 เปรูส่งออกเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 16 โดยเฉพาะการส่งออกไปยัง MERCOSUR(เพิ่มขึ้นร้อยละ 447) EU(เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.4) ใต้หวัน(เพิ่มขึ้นร้อยละ 92) ปานามา (เพิ่มขึ้นร้อยละ 267) แต่การส่งออกไปยัง NAFTA และ ANDEAN เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย เนื่องจากบางประเทศสมาชิกนำเข้าจากเปรูลดลง การส่งออกมาอาเซียนลดลงแทบทุกประเทศ ยกเว้นสิงคโปร์ที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 509 จากเดิมที่มีการส่งออกน้อยมาก สำหรับการส่งออกมาไทยลดลงร้อยละ 8

ตารางที่ 4-1 มูลค่าการค้าระหว่างประเทศของเปรู

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ปี	มูลค่า				การขยายตัว (%)		
	การค้ารวม	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	การค้ารวม	ส่งออก	นำเข้า
2538	13,021	5,441	7,580	-2,139			
2539	13,609	5,835	7,774	-1,939	4.5	7.2	2.6
2540	15,109	6,743	8,366	-1,623	11.0	15.6	7.6
2541	13,769	5,726	8,043	2,317	-8.9	-15.1	-3.9
2542	12,901	6,041	6,860	-819	-6.3	5.5	-14.7
2543	14,318	6,870	7,448	-578	11.0	13.7	8.6
2544	14,126	6,850	7,276	-427	-1.3	-0.3	-2.3
2545	15,065	7,565	7,501	64	6.6	10.4	3.08
2546มค.-มิย.	8,946	4,107	4,839	-372		16.2	15.3

ที่มา ปี1995-1998 – Webside ของ Information System of External Trade-DATAINTAL (<http://estadisticas.sieca.org.gt/dataintalweb/>)

ปี1999-2002 - The World Trade Atlas ,Peru Edition ,October 2002

ตาราง 4-2 สินค้าส่งออกสำคัญของเปรู

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ลำดับ	HS	สินค้า	2543	2544	2545	สัดส่วน45	Δ45/44
		รวมทั้งหมด	6,870.5	6,849.6	7,564.9	100	10.44
1	7108	ทองคำ	1,144.2	1,152.1	1,467.4	19.4	27.37
2	2301	ปลาป่น	873.8	835.6	824.6	10.90	-1.31
3	7403	ทองแดงบริสุทธิ์	742.4	686.3	711.2	9.4	3.63
4	2603	แร่ทองแดง	140.5	250.0	425.4	5.62	70.12
5	2608	แร่สังกะสี	347.8	307.1	338.5	4.47	10.21
6	2710	น้ำมันสำเร็จรูป	276.0	289.4	313.9	4.15	8.47
7	6109	เสื้อยืด	212.6	172.0	197.7	2.61	14.92
8	0901	กาแฟ	224.1	180.3	188.1	2.49	4.32
9	7106	แร่เงิน	180.1	169.3	174.9	2.31	3.33
10	2709	น้ำมันดิบ	127.0	125.9	162.2	2.14	28.83
11	2607	แร่ตะกั่ว	104.4	99.8	124.2	1.64	24.45
12	7901	สังกะสียังไม่ขึ้นรูป	189.3	150.0	110.5	1.46	-26.32
13	2005	ผักปรุงแต่ง(หน่อไม้ฝรั่ง)	90.5	95.9	109.0	1.44	13.65
14	6105	เสื้อเชิร์ตชาย	112.7	111.8	100.7	1.33	-9.93
15	0709	ผักสดแช่เย็น (หน่อไม้ฝรั่ง)	54.2	64.1	85.1	1.13	32.9
16	2601	แร่เหล็ก	67.7	81.4	82.6	1.09	1.48
17	4407	ไม้แผ่น	52.5	52.2	78.3	1.03	50.1
18	8001	ดีบุกยังไม่ขึ้นรูป	122.6	29.0	69.7	0.92	140.67
19	1504	น้ำมันปลา	80.6	91.1	69.7	0.92	-23.47
20	0307	หอย ปลาหมึก แช่แข็ง	64.9	59.8	67.5	0.89	12.89
		รวม 20 รายการ	5,208.0	5,002.9	5,701.2	75.36	13.96

ที่มา : World Trade Atlas, Peru Edison, December 2002

Δ การเปลี่ยนแปลง (ขยายตัวหรือหดตัว)

ตาราง 4-3 สินค้านำเข้าสำคัญของเปรู

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ลำดับ	HS	สินค้า	2543	2544	2545	สัดส่วน45	Δ 45/44
		รวมทั้งหมด	7,447.83	7,276.47	7,500.51	100.00	3.08
1	2709	น้ำมันดิบ	613.82	601.79	652.30	8.7	8.39
2	2710	น้ำมันสำเร็จรูป (ดีเซล 70%)	434.47	264.99	260.37	3.47	-1.74
3	8703	รถยนต์นั่ง	199.51	213.91	219.96	2.93	2.83
4	1001	ข้าวสาลี	170.85	204.15	199.16	2.66	-2.44
5	8471	คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์	206.14	188.06	168.97	2.25	-10.15
6	3004	ยารักษาโรค	147.41	160.86	164.65	2.2	2.35
7	8525	เครื่องรับส่งวิทยุโทรศัพท์	120.42	145.69	134.80	1.8	-7.47
8	7305	ท่อส่งน้ำมัน / ท่อก๊าซ	0.99	2.74	125.11	1.67	na
9	2304	กากถั่วเหลือง	98.81	91.58	112.72	1.5	23.08
10	1507	น้ำมันถั่วเหลือง	51.97	81.13	110.23	1.47	35.87
11	1005	ข้าวโพด	96.94	97.83	109.81	1.46	12.25
12	4011	ยางนอกชนิดอัดลม	86.06	84.34	89.38	1.19	5.98
13	3102	ปุ๋ยไนโตรเจน	78.86	81.84	78.41	1.05	-4.19
14	3901	เม็ดพลาสติก ชนิดเอ็ดทีลิน	74.81	74.04	73.72	0.98	-0.43
15	8528	โทรทัศน์(สี)	61.58	60.34	71.84	0.96	19.06
16	3907	เม็ดพลาสติก ชนิดโพลีเอซีทิล	64.39	69.84	67.83	0.9	-2.89
17	8704	รถบรรทุกของ	147.49	112.52	66.98	0.89	-40.47
18	2711	ก๊าซธรรมชาติ	56.04	63.21	65.83	0.88	4.14
19	8517	อุปกรณ์ไฟฟ้าสำหรับโทรศัพท์	96.41	107.13	63.62	0.85	-40.61
20	8429	เครื่องจักรสำหรับงานโยธา	117.22	84.13	59.85	0.8	-28.86
		รวม 20 รายการ	2,924.21	2,790.12	2,895.53	38.61	3.78

ที่มา : World Trade Atlas, Peru Edison, December 2002

Δ การเปลี่ยนแปลง (ขยายตัวหรือหดตัว)

ตารางที่ 4-4 ประเทศคู่ค้าของไทยและเปรู

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ไทย					เปรู				
ประเทศ	2543	2544	2545	สัดส่วน45	ประเทศ	2543	2544	2545	สัดส่วน45
ส่งออก รวม	69,624	65,183	68,818	100.00	ส่งออก รวม	6,870	6,850	7,565	100.00
1. สหรัฐฯ	14,870	13,200	13,510	19.63	1. สหรัฐฯ	1,905	1,695	1,933	25.56
2. ญี่ปุ่น	10,232	9,946	9,950	14.46	2. U.K.	578	927	870	11.50
3. สิงคโปร์	6,066	5,261	5,553	8.07	3. จีน	443	426	598	7.90
4. ฮังการี	3,518	3,307	3,688	5.36	4. สวิตเซอร์แลนด์	550	306	563	7.45
5. จีน	2,837	2,873	3,555	5.17	5. ญี่ปุ่น	325	380	374	4.95
6. มาเลเซีย	2,832	2,733	2,835	4.12	6. ชิลี	263	282	252	3.33
7. UK	2,385	2,337	2,393	3.48	7. เยอรมนี	215	208	251	3.32
8. ไต้หวัน	2,429	1,925	1,969	2.86	8. สเปน	187	203	236	3.12
9. เนเธอร์แลนด์	2,271	2,037	1,892	2.75	9. บราซิล	221	227	194	2.56
10. อินโดนีเซีย	1,355	1,370	1,680	2.44	10. อิตาลี	122	140	174	2.30
นำเข้า รวม	62,180	61,795	64,252	100.00	นำเข้า รวม	7,448	7,276	7,501	100.00
1. ญี่ปุ่น	15,378	13,831	14,804	23.04	1. สหรัฐฯ	1,743	1,670	1,436	19.14
2. สหรัฐฯ	7,317	7,159	6,147	9.57	2. อาร์เจนตินา	334	455	596	7.94
3. จีน	3,390	3,696	4,898	7.62	3. บราซิล	378	327	490	6.53
4. มาเลเซีย	3,359	3,067	3,619	5.63	4. จีน	290	353	464	6.19
5. สิงคโปร์	3,428	2,844	2,886	4.49	5. โคลอมเบีย	402	378	456	6.09
6. ไต้หวัน	2,908	2,589	2,886	4.49	6. เอกวาดอร์	330	352	438	5.85
7. เยอรมนี	2,173	2,113	2,509	3.91	7. ชิลี	395	429	419	5.58
8. เกาหลีใต้	1,954	2,554	2,444	3.8	8. ญี่ปุ่น	487	413	407	5.42
9. อเมริกา	1,292	1,359	1,548	2.41	9. เม็กซิโก	239	247	278	3.71
10. อินโดนีเซีย	1,164	1,346	1,494	2.32	10. เวเนซุเอลา	622	374	246	3.28

ที่มา: ไทย - ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

เปรู - The World Trade Atlas, Peru Edition ,December 2002

4.2 การค้าระหว่างประเทศของไทย

1) ภาพรวม

เมื่อย้อนกลับไปดูการค้าของไทยตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2538 เป็นต้นมา จะเห็นได้ว่าไทยขาดดุลการค้ามาตลอดมาจนถึงปี 2540 โดยปริมาณการค้าลดลงมาโดยตลอดจนถึงปี 2541 จึงเริ่มเกินดุลการค้า โดยมูลค่าการค้ารวมในปี 2545 ประมาณ 133,070 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับช่วง 6 เดือนแรกของปี 2546 การค้าของไทยมีมูลค่า 73,221 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวถึงร้อยละ 17

2) การนำเข้า

นับตั้งแต่ประสบวิกฤตเศรษฐกิจ ไทยนำเข้าลดลงมาโดยตลอด แต่เริ่มนำเข้าเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2543 ในปี 2545 การนำเข้าของไทยมีมูลค่า 64,252 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าประมาณร้อยละ 4 สำหรับ 6 เดือนแรกของปี 2546 มีการนำเข้า 35,006 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 15

แหล่งนำเข้าที่สำคัญได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐฯ จีน มาเลเซีย ไต้หวัน สิงคโปร์ เกาหลีใต้ โดยไทยมีการนำเข้าจากกลุ่มอาเซียนร้อยละ 16.8 EU ร้อยละ 10.9 NAFTA ร้อยละ 10.4 แต่มีการนำเข้าจาก MERCOSUR เพียงร้อยละ 1.2 และ ANDEAN ร้อยละ 0.1 ซึ่งเป็นการค้ากับเปรูร้อยละ 0.04

สินค้าที่ไทยนำเข้าส่วนใหญ่เป็นสินค้าวัตถุดิบ กลุ่มสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรไฟฟ้า เครื่องจักรใช้ในอุตสาหกรรม น้ำมันดิบ แผงวงจรไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เหล็ก ทองคำ ผลิตภัณฑ์โลหะ ส่วนประกอบ/โครงรถ เป็นต้น

3) การส่งออก

การส่งออกของไทยมีแนวโน้มชะลอระหว่างปี 2539-2542 และปรับตัวส่งออกเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด ในปี 2545 ไทยส่งออกเป็นมูลค่า 68,818 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6 และในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2546 สามารถส่งออกได้ถึง 38,215 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า

ตลาดส่งออกสำคัญของไทยได้แก่ สหรัฐฯ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ฮองกง จีน มาเลเซีย สหราชอาณาจักร ไต้หวัน เนเธอร์แลนด์ อินโดนีเซีย เป็นต้น โดยส่งออกในกลุ่ม NAFTA (โดยเฉพาะสหรัฐฯ) ถึงร้อยละ 21.5 ASEAN ร้อยละ 19.7 EU ร้อยละ 14.8 แต่ส่งออกในกลุ่ม MERCOSUR เพียงร้อยละ 0.4 และ ANDEAN ร้อยละ 0.14 ขณะที่ส่งออกไปเปรูเพียงร้อยละ 0.03

กลุ่มสินค้าที่ไทยส่งออกในปี 2545 ได้แก่ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า เสื้อผ้าสำเร็จรูป รถยนต์ อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ข้าว ยางพารา เป็นต้น

ตารางที่ 4-5 มูลค่าการค้าระหว่างประเทศของไทย

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ปี	มูลค่า				การขยายตัว (%)		
	การค้ารวม	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	การค้ารวม	ส่งออก	นำเข้า
2538	127,443	56,725	70,718	-13,993	27.7	24.9	30.1
2539	128,189	55,941	72,278	-16,306	0.6	-138	2.2
2540	121,510	58,329	63,181	-4,852	-5.2	4.3	-12.5
2541	96,925	54,490	42,435	12,055	-20.2	-6.6	-32.8
2542	108,378	58,463	49,915	8,548	11.8	7.3	17.6
2543	132,053	69,624	62,180	7,440	21.8	19.5	24.6
2544	126,978	65,183	61,795	3,388	-3.5	-6.1	-0.6
2545	133,070	68,818	64,252	4,565	4.8	5.6	5.6
2546มค.-มิย.	73,221	38,215	35,006	3,209	27.7	24.9	30.1

ที่มา : ไทย - ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

ตารางที่ 4-6 สถิติการค้าระหว่างไทย-เปรู

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ปี	ปริมาณการค้ารวม			ส่งออก		นำเข้า		ดุลการค้า
	มูลค่า	สัดส่วน	% Δ	มูลค่า	% Δ	มูลค่า	% Δ	
2540 (1997)	45.90	0.0	-43.6	9.16	-73.2	36.74	-22.3	-27.56
2541 (1998)	45.76	0.0	-0.3	10.38	13.4	35.38	-3.7	-25.00
2542 (1999)	75.18	0.07	64.3	10.77	3.7	64.41	82.1	-53.65
2543 (2000)	101.85	0.08	35.5	14.54	35.0	87.31	35.5	-72.78
2544 (2001)	104.32	0.08	2.4	13.55	-6.8	90.77	4.0	-77.21
2545	54.8	0.04	-47.4	22.5	65.4	32.3	-64.3	-9.8
2546 (มค.-มิย.)	26.2	0.04	-4.7	9.5	-3.1	16.7	-5.6	-7.2

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

ตารางที่ 4-7 การส่งออกสินค้าที่สำคัญของไทย 20 รายการ

ลำดับ	HS	รายการ	การส่งออก			สัดส่วน			Δ%
			2543	2544	2545	2543	2544	2545	44/45
		รวมทุกประเทศ	68,527.59	64,908.67	68,593.50	100	100	100	5.68
1	8473	อุปกรณ์คอมพิวเตอร์	6,407.19	5,939.08	4,481.01	9.35	9.15	6.53	-24.55
2	8542	แผงวงจรไฟฟ้า	4,415.37	3,487.95	3,439.30	6.44	5.37	5.01	-1.39
3	8471	คอมพิวเตอร์	1,988.81	1,779.59	2,817.59	2.9	2.74	4.11	58.33
4	4001	ยางธรรมชาติ	1,502.98	1,319.82	1,734.60	2.19	2.03	2.53	31.43
5	1006	ข้าว	1,619.37	1,577.67	1,626.49	2.36	2.43	2.37	3.09
6	8541	ไดโอด ทรานซิสเตอร์	1,011.09	882.08	1,450.49	1.48	1.36	2.12	64.44
7	8704	รถบรรทุก (ปีคอป)	1,402.49	1,233.82	1,423.39	2.05	1.9	2.08	15.36
8	8528	เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์	1,089.06	912.91	1,124.60	1.59	1.41	1.64	23.19
9	8415	เครื่องปรับอากาศ	1,064.53	1,149.48	1,112.93	1.55	1.77	1.62	-3.18
10	1605	อาหารทะเลปรุงแต่ง(กุ้ง)	1,321.94	1,148.89	1,096.87	1.93	1.77	1.6	-4.53
11	7113	เครื่องประดับอัญมณี	814.03	982.37	983.36	1.19	1.51	1.43	0.1
12	2710	น้ำมันสำเร็จรูป (เบนซิน)	1,298.52	1,075.13	970.29	1.9	1.66	1.42	-9.75
13	1604	ปลาปรุงแต่ง(ทูนา)	712.14	857.10	914.41	1.04	1.32	1.33	6.69
14	8501	มอเตอร์และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า	804.28	730.58	880.01	1.17	1.13	1.28	20.45
15	8517	เครื่องรับโทรทัศน์และส่วนประกอบ	877.66	795.75	876.98	1.28	1.23	1.28	10.21
16	0306	กุ้งสด ปูสดแช่เย็นแช่แข็ง	1,518.98	1,286.94	844.79	2.22	1.98	1.23	-34.36
17	8504	หม้อแปลงไฟฟ้า	792.48	793.41	798.48	1.16	1.22	1.16	0.64
18	8534	วงจรพิมพ์	1,106.44	686.98	755.35	1.62	1.06	1.1	9.95
19	1701	น้ำตาล	648.79	686.36	680.13	0.95	1.06	0.99	-0.91
20	8708	ส่วนประกอบรถยนต์	504.29	488.71	627.62	0.74	0.75	0.92	28.43
		รวมสินค้า 20 รายการ	30,900.42	27,814.61	28,638.70	45.11	42.85	41.75	2.96

ที่มา World Trade Atlas, Thailand Edition, August 2003

ตารางที่ 4-8 การนำเข้าสินค้าที่สำคัญของไทย 20 รายการ

ลำดับ	HS	รายการ	การนำเข้า			สัดส่วน			Δ%
			2543	2544	2545	2543	2544	2545	44/45
		รวมทุกประเทศ	61,754.13	61,951.84	64,613.58	100	100	100	4.3
1	2709	น้ำมันดิบ	6,057.85	5,755.89	5,778.79	9.81	9.29	8.94	0.4
2	8542	แผงวงจรไฟฟ้า	6,396.23	5,427.27	5,473.17	10.36	8.76	8.47	0.85
3	8473	อุปกรณ์คอมพิวเตอร์	3,047.37	2,740.87	1,866.18	4.94	4.42	2.89	-31.91
4	8471	คอมพิวเตอร์	610.98	1,036.19	1,821.47	0.99	1.67	2.82	75.79
5	8708	ส่วนประกอบรถยนต์	1,329.44	1,493.03	1,622.59	2.15	2.41	2.51	8.68
6	8525	เครื่องส่งวิทยุ/โทรทัศน์	665.81	1,302.76	1,541.80	1.08	2.1	2.39	18.35
7	7207	ผลิตภัณฑ์ที่สำเร็จรูปทำด้วยเหล็ก	555.26	503.08	975.00	0.9	0.81	1.51	93.81
8	7102	เพชร	781.93	733.58	909.80	1.27	1.18	1.41	24.02
9	8540	หลอดเทอร์มิโอนิก	1,188.06	765.63	837.81	1.92	1.24	1.3	9.43
10	7108	ทองคำ	582.75	832.11	770.97	0.94	1.34	1.19	-7.35
11	3926	ของอื่น ๆ ทำด้วยพลาสติก	741.06	662.85	756.55	1.2	1.07	1.17	14.14
12	2711	ก๊าซ/น้ำมันปิโตรเลียม	104.08	652.93	741.23	0.17	1.05	1.15	13.52
13	8536	เครื่องตัดต่อสำหรับป้องกันวงจรไฟฟ้า	671.32	612.94	684.50	1.09	0.99	1.06	11.67
14	2710	น้ำมันสำเร็จรูป	1,105.44	776.64	674.54	1.79	1.25	1.04	-13.15
15	0303	ปลาแช่แข็ง	450.08	643.72	674.43	0.73	1.04	1.04	4.77
16	8541	ไดโอด ทรานซิสเตอร์	729.76	599.75	667.88	1.18	0.97	1.03	11.36
17	7326	ของอื่น ๆ ทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	743.72	685.84	638.20	1.2	1.11	0.99	-6.95
18	8479	เครื่องจักรเครื่องกลอื่น ๆ	693.20	647.79	606.24	1.12	1.05	0.94	-6.41
19	8544	ลวดและลวดเคเบิลที่หุ้มฉนวน	611.96	636.85	597.57	0.99	1.03	0.93	-6.17
20	7208	แผ่นเหล็กที่ร้อน	569.96	517.60	570.72	0.92	0.84	0.88	10.26
		รวมสินค้า 20 รายการ	27,636.25	27,027.32	28,209.44	44.75	43.63	43.66	4.37

ที่มา World Trade Atlas, Thailand Edition, August 2003

4.3 การค้าระหว่างไทยกับเปรู

ในปี 2545 เปรูเป็นประเทศคู่ค้าอันดับที่ 74 ของไทย คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.04 ของมูลค่าการค้าของไทยทั้งหมด โดยเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 77 และเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 62 ของไทย ขณะที่ไทยเป็นแหล่งสินค้านำเข้าอันดับที่ 35 ของเปรู และเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 22 ของเปรู โดยไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้ามาโดยตลอด สำหรับปี 2545 ไทยกับเปรูมีการค้ารวมมูลค่า 54.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 47 จากปีก่อนหน้า เป็นผลจากไทยมีการนำเข้าจากเปรูลดลง โดยเฉพาะปลาป่น ซึ่งเดิมเป็นสินค้าที่ไทยนำเข้าจากเปรูเป็นอันดับหนึ่ง เนื่องจากไทยประสบปัญหาการส่งออกกุ้ง จึงมีความต้องการวัตถุดิบผลิตอาหารสัตว์ลดลง

ในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2546 ไทยและเปรูมีการค้าระหว่างกันเพียง 26.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 4.7 ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการนำเข้าปลาป่นลดลง

4.3.1 การส่งออก

ไทยส่งออกไปเปรูเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด ยกเว้นในปี 2540-41 การส่งออกสินค้าไปเปรูลดลง เนื่องจากเปรูประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ ในปี 2545 ไทยส่งสินค้าออกไปเปรูมูลค่า 22.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 65.4 สำหรับช่วง 6 เดือนแรกของปี 2546 ส่งออกได้ 9.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ลดลงร้อยละ 3)

สินค้าสำคัญที่ส่งออกไปเปรู ได้แก่ รถบรรทุกของ เม็ดพลาสติก ตู้เย็น หลอดไฟฟ้า ด้ายใยยาวสังเคราะห์ ยางรถ เครื่องซักผ้า ผ้าทอทำด้วยฝ้าย ถูมียาง อุปกรณ์กีฬา เป็นต้น

4.3.2 การนำเข้า

การนำเข้าจากเปรูมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดมา ยกเว้นในปี 2540-2541 ที่ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ แต่ในปี 2545 ไทยนำเข้าสินค้าจากเปรูมูลค่า 32.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 64.4 อันเป็นผลจากการนำเข้าปลาป่นที่ลดลงอย่างมาก และส่งผลมาถึงปี 2546 ทำให้ในช่วง 6 เดือนแรกมีการนำเข้าเพียง 16.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ลดลงร้อยละ 5.6)

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ปลาป่น แร่ดีบุก แร่สังกะสี น้ำมันปลา ปลาหมึกแช่แข็ง ผลิตภัณฑ์สังกะสี ออกไซด์ของโบรอน/กรดโบริก น้ำผลไม้ สังกะสียังไม่ขึ้นรูป สารฆ่ารา

4.3.3 การแข่งขันของสินค้าไทยในตลาดเปรู

1) รถปิคอัพ เป็นสินค้าที่เปรูนำเข้าจากไทยเป็นอันดับหนึ่งของสินค้านำเข้าจากไทยทั้งหมด โดยในปี 2545 มีการนำเข้าจากไทยเพิ่มสูงขึ้นถึง 5.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 251 โดยนำเข้าจากไทยเป็นอันดับ 4 รองจาก ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้

2) เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้ง ปี 2543 เปรูนำเข้าจากไทย มีมูลค่าเพียง 0.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปี 2544 เพิ่มขึ้นเป็น 0.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขณะที่ ปี 2545 การนำเข้าจากไทยเพิ่มขึ้นมากเป็นมูลค่า 2.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 311 เป็นสินค้าที่นับวันจะได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ และเครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้งของไทยมีราคาและคุณภาพที่สามารถแข่งขันได้ในตลาดนี้ ประเทศคู่แข่งสำคัญของไทย ได้แก่ เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา จีน บราซิล ชิลี เม็กซิโก เป็นต้น การนำเข้าสินค้านี้จากไทยจะเป็นรองก็เพียงแต่เกาหลีใต้ซึ่งอยู่ในอันดับ 1 มูลค่าการนำเข้า 6.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

3) เครื่องคอมพิวเตอร์ ปี 2543 เปรูนำเข้าจากไทยเพียง 1.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แต่ปีต่อมานำเข้าเพิ่มขึ้นเป็น 2.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แต่ปี 2545 การนำเข้าลดลงเล็กน้อยร้อยละ 0.15 เป็นสินค้าที่มีการแข่งขันสูง โดยสินค้านำเข้าจากไทยอยู่ในอันดับที่ 12 คู่แข่งสำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา เม็กซิโก จีน สิงคโปร์ บราซิล ไต้หวัน อินโดนีเซีย เกาหลีใต้ เป็นต้น โดยการนำเข้าจากสหรัฐมีมูลค่าถึง 52 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

4) ตู้เย็นตู้แช่แข็ง ปี 2543 เปรูนำเข้าจากไทย 1.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปี 2544 เพิ่มขึ้นเป็น 1.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ส่วนในปี 2545 การนำเข้าจากไทยลดลงเหลือ 1.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เนื่องจากการแข่งขันค่อนข้างสูง โดยการนำเข้าจากไทยเป็นอันดับ 7 รองจาก เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา โคลอมเบีย บราซิล ชิลี และอิตาลี

5) ยางรถยนต์ ไทยสามารถเพิ่มการขายยางรถยนต์ซึ่งลดลงในปี 2544 มาเป็น 1.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2545 เพิ่มขึ้นร้อยละ 60.29 เช่นเดียวกับความต้องการสินค้าชิ้นส่วนอะไหล่รถยนต์ชนิดอื่นๆ เนื่องจากตลาดรถยนต์ในเปรูส่วนใหญ่เป็นรถมือสอง ที่นำเข้าจากประเทศอื่นๆ คู่แข่งสำคัญของไทย ได้แก่ ญี่ปุ่น บราซิล จีนสหรัฐอเมริกา สเปน อินเดีย เกาหลีใต้ เป็นต้น โดยการนำเข้าจากไทยอยู่ในอันดับที่ 11

6) หลอดไฟฟ้า การนำเข้าจากไทยมีแนวโน้มลดลงจากปี 2543 เปรูนำเข้าจากไทย 1.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เหลือ 1.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2545 ลดลงร้อยละ 4.9 จากปี 2544 โดยการนำเข้าจากไทยอยู่ในอันดับ 5 มีประเทศคู่แข่งสำคัญ ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา เยอรมนี และโคลอมเบีย เป็นต้น

7) โพลีเอเธอร์ เปรูเริ่มนำเข้าจากไทยในปี 2544 คิดเป็นมูลค่า 0.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และเพิ่มมูลค่ามาเป็น 1.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2545 โดยการนำเข้ากว่าร้อยละ 60 เป็นการนำเข้าจากสหรัฐฯ ด้วยมูลค่า 42.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และนำเข้าจาก เกาหลีใต้ เม็กซิโก ไต้หวัน อาร์เจนตินา บราซิล และจากไทยเป็นอันดับที่ 7

8) เส้นใยสังเคราะห์ เมื่อปี 2543 เปรูนำเข้าจากไทย 1.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แต่ได้นำเข้าลดลงในปี 2544 เหลือ 0.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งเป็นผลจากวิกฤติเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมสิ่งทอของเปรูประสบปัญหาและต้องแข่งขันกับจีน ทำให้การนำเข้าวัตถุดิบลดลง แต่ในปี 2545 ความต้องการได้เพิ่มขึ้นทำให้มีการนำเข้าจากไทยเพิ่มเป็น 1.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คู่แข่งสำคัญของไทยในตลาดนี้ ได้แก่ ไต้หวัน บราซิล โคลอมเบีย อาร์เจนตินา เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และลาวเวีย เป็นต้น

9) เสื้อผ้าสำเร็จรูป ปี 2543 มีการนำเข้าจากไทย 0.5 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และได้ลดลงในปี 2544 เหลือ 0.4 ล้านเหรียญสหรัฐฯ แต่ในปี 2545 ได้เพิ่มขึ้นเป็น 0.8 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 79 ประเทศคู่แข่งสำคัญของไทย ได้แก่ จีน บราซิล เกาหลีใต้ อินเดีย เวียดนาม เป็นต้น

10) เครื่องมือแพทย์ เป็นสินค้าใหม่ที่สามารถเพิ่มมูลค่าได้อย่างรวดเร็ว และยังมีคู่แข่งอีกมากในตลาดนี้ เมื่อปี 2543 ไทยส่งออกสินค้าดังกล่าวไปยังเปรู 0.2 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และเพิ่มขึ้นเป็น 0.3 และ 0.7 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2544 และปี 2545 ประเทศคู่แข่งสำคัญของไทย ได้แก่ สหรัฐอเมริกา เยอรมนี บราซิล ญี่ปุ่น โคลอมเบีย เม็กซิโก จีน เกาหลีใต้ และอิตาลี เป็นต้น โดยการนำเข้าจากสหรัฐอเมริกามีมูลค่า 14.1 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

4.4 เปรียบเทียบการค้าระหว่างประเทศของไทยและเปรู

4.4.1 การพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศ

การค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศของไทยเป็นอย่างมาก ทั้งการส่งออกและนำเข้า โดยมีสัดส่วนครึ่งหนึ่งของ GDP ในขณะที่สำหรับเปรูแล้ว มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 13

สัดส่วนการค้าระหว่างประเทศของไทยและเปรู

	ไทย	เปรู
- สัดส่วนการส่งออก/ GDP	55.0	13.1
- สัดส่วนการนำเข้า/GDP	47.5	13.3

ที่มา : - EIU Dataservice (December 2002)

4.4.2 ภาวะการค้าระหว่างประเทศ

หากพิจารณาการค้าระหว่างประเทศตั้งแต่ปี 2538 เป็นต้นมา ทั้งเปรูและไทยต่างขาดดุลการค้าระหว่างประเทศมาโดยตลอด แต่ไทยเริ่มเกินดุลการค้าระหว่างประเทศตั้งแต่ปี 2541 ขณะที่เปรูเริ่มเกินดุลในปี 2545 และปริมาณการค้ารวมของไทยโดยเปรียบเทียบสูงกว่าเปรูประมาณ 9 เท่า

4.4.3 ประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไทยและเปรู

ประเทศคู่ค้าสำคัญที่คล้ายคลึงกันของทั้งเปรูและไทยได้แก่ สหรัฐฯ ญี่ปุ่น EU จีน แต่ที่ต่างกันคือ ไทยมีอาเซียนเป็นคู่ค้าที่สำคัญ ในขณะที่ เปรูมี ประเทศในลาตินอเมริกา เป็นคู่ค้าที่สำคัญ โดยที่ลาตินอเมริกาเป็นภูมิภาคที่ไทยมีการค้าด้วยน้อยมาก โดยเฉพาะกลุ่ม ANDEAN ในทำนองเดียวกันอาเซียนก็ไม่ใช่ภูมิภาคที่เปรูมีการค้าด้วยมากนัก ทั้งนี้เนื่องจากสภาพทางภูมิศาสตร์ และมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเดียวกัน อย่างไรก็ตามเปรูเริ่มมีความสนใจที่จะทำการค้ากับภูมิภาคอาเซียน ดังจะเห็นได้จากการนำเข้าจากอาเซียนเพิ่มสูงขึ้นทุกปี โดยเฉพาะปี 2545 มาจนถึง 6 เดือนแรกของปี 2546 ที่การนำเข้าเพิ่มขึ้นสูงกว่าร้อยละ 20 ในทางตรงกันข้ามเปรูกลับส่งออกไปยัง

อาเซียนได้ลดลง ยกเว้นสิงคโปร์ ที่สามารถส่งออกเพิ่มสูงขึ้นมาก (ช่วง 6 เดือนแรกเพิ่มสูงขึ้นประมาณร้อยละ 509)

4.4.4 สินค้าส่งออกและนำเข้าที่สำคัญ

สินค้าส่งออกของทั้งสองประเทศจะมีความแตกต่างกัน ของไทยส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าอุตสาหกรรม/สินค้าสำเร็จรูป ส่วนของเปรูจะเป็นวัตถุดิบ และสินค้าปฐมภูมิ เช่น สินแร่ต่างๆ และ น้ำมันปิโตรเลียม สินค้าส่งออกที่สำคัญของไทย 20 อันดับแรก ของปี 2545 เป็นสินค้าอุตสาหกรรม 15 รายการ (แยกเป็นวัตถุดิบ/ชิ้นส่วน 8 รายการ สินค้าสำเร็จรูป 8 รายการ) สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป 5 รายการ ในขณะที่สินค้าส่งออกของเปรูเป็น วัตถุดิบ 11 รายการ สินค้าสำเร็จรูป 2 รายการ สินค้าเกษตร 6 รายการ ซึ่งสินค้าส่งออกส่วนใหญ่ของทั้งสองประเทศไม่ถือว่าเป็นคู่แข่งกัน ยกเว้น กาแฟ ซึ่งไทยส่งออกด้วยเช่นกัน และเป็นสินค้าที่ไทยผูกพันภายใต้ WTO เป็นสินค้าที่มีโควตาภาษี (ในปี 2545 ไทยผูกพันและเปิดตลาดเมล็ดกาแฟ 5.25 ตัน อัตราภาษีในโควตาร้อยละ 30 นอกโควตาร้อยละ 92 นำเข้าจริงภายในโควตา 3 ตันเศษ นอกโควตา 75 ตัน)

สินค้าที่ไทยนำเข้าส่วนใหญ่เป็นสินค้าวัตถุดิบ/ชิ้นส่วนเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ทั้งนี้มีการนำเข้าสินค้าเกษตรเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบผลิตสินค้าเกษตรแปรรูปบ้าง เช่น ปลาแช่แข็ง ในขณะที่เปรูนำเข้าทั้งสินค้าอุตสาหกรรมทั้งที่ใช้เป็นวัตถุดิบและสินค้าสำเร็จรูป โดยในปี 2545 สินค้า 20 อันดับแรกที่ไทยนำเข้า เป็นสินค้าวัตถุดิบผลิตสินค้าอุตสาหกรรม 16 รายการ วัตถุดิบสินค้าเกษตร 1 รายการ สินค้าสำเร็จรูป 3 รายการ ขณะที่สินค้าที่เปรูนำเข้าเป็นสินค้าเกษตร 4 รายการ สินค้าอุตสาหกรรม 16 รายการ แยกเป็น วัตถุดิบ 6 รายการ สินค้าสำเร็จรูป 10 รายการ

4.4.5 สินค้าสำคัญที่ค้าขายระหว่างกัน

สินค้าที่ไทยนำเข้าจากเปรูส่วนใหญ่เป็นสินค้าวัตถุดิบ ได้แก่ ดีบุก สังกะสี ปลาป่น น้ำมันปลา ซึ่งสินค้าเหล่านี้ เปรูเป็นแหล่งนำเข้าที่สำคัญของไทย นอกจากนี้ไทยเริ่มนำเข้าสินค้าใหม่ๆ จากเปรู ได้แก่ น้ำผลไม้ ผักทอดด้วยขนสัตว์ ฝ้าย/ด้ายฝ้าย ฝ้าย เป็นต้น สำหรับเปรูแล้ว ไทยเป็นตลาดส่งออกที่มีความสำคัญไม่มากนัก ยกเว้นแร่ดีบุกที่ไทยเป็นตลาดส่งออกอันดับ 1 ของเปรู (แต่แร่ดีบุกไม่ใช่สินค้าส่งออกสำคัญของเปรู) และ ปลาป่น (แต่ตั้งแต่ปี 2545 ไทยนำเข้าปลาป่นลดลงมาก จากการเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 6 ของเปรูในปี 2544 เหลืออันดับที่ 22 ในปี 2545)

สินค้าที่ไทยส่งออกไปยังเปรูส่วนใหญ่เป็นสินค้าสำเร็จรูป ได้แก่ รถปิคอัพ ตู้เย็น หลอดไฟฟ้า เครื่องซักผ้า และวัตถุดิบสินค้าอุตสาหกรรม ได้แก่ เม็ดพลาสติก ด้ายใยสังเคราะห์ ยางรถ ทั้งนี้ไทยยังมีใช้แหล่งนำเข้าสำคัญของเปรู

4.5 มาตรการด้านภาษี

4.5.1 เปรู

เปรูเรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้า 3 ระดับ คือ

- อัตราร้อยละ 20 ในการนำเข้าสินค้า 1,052 รายการ คิดเป็นร้อยละ 15
- อัตราร้อยละ 12 ในการนำเข้าสินค้า 4,422 รายการ คิดเป็นร้อยละ 64
- อัตราร้อยละ 4 ในการนำเข้าสินค้า 1,416 รายการ คิดเป็นร้อยละ 4

ทั้งนี้ มีสินค้าบางรายการที่เรียกเก็บอัตราร้อยละ 7

ตั้งแต่ปี 2540 สินค้าเกษตรจะถูกเก็บค่าธรรมเนียมชั่วคราวเพิ่มเติมในอัตราร้อยละ 5 โดยในปี 2542 มีสินค้าที่ถูกเก็บค่าธรรมเนียมชั่วคราวเพิ่มเติมอัตราร้อยละ 5 จำนวน 296 รายการ และอัตราร้อยละ 10 จำนวน 56 รายการ

นอกจากนี้ สินค้าเกษตรบางชนิด เช่น ข้าว ข้าวโพด น้ำตาล ผลัดภัณฑ์นม ถูกเก็บอากรพิเศษ (Variable specific duties) :โดยเริ่มเก็บตั้งแต่ปี 2534 เพื่อรักษาเสถียรภาพราคาสินค้า และเป็นกลไกปกป้องตลาด โดยคำนวณจากส่วนต่างของราคานำเข้า fob กับราคาขั้นต่ำซึ่งเป็นราคา fob ในตลาดโลก ถัวเฉลี่ย (specific duties ในปี 2542 เทียบเป็นร้อยละของราคาสินค้าได้ดังนี้ ข้าว ร้อยละ 6 ข้าวโพด ร้อยละ 21 นม ร้อยละ 27 และน้ำตาล ร้อยละ 54)

สินค้านำเข้าเกือบทั้งหมดถูกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ร้อยละ 18 และบางรายการถูกเก็บภาษีสรรพสามิต เช่น รถยนต์ บุหรี่ เครื่องดื่ม เครื่องเล่นเพื่อการพนัน ในอัตราตั้งแต่ร้อยละ 2-55

4.5.2 ไทย

ประเทศไทยกำลังปรับโครงสร้างภาษี โดยจะกำหนดภาษีเป็น 4 ระดับ คือ วัตถุประสงค์ ภาษี ร้อยละ 0 ปัจจัยการผลิต ภาษีร้อยละ 1 สินค้าสำเร็จรูป ภาษีร้อยละ 5 และสินค้าสำเร็จรูป ภาษี ร้อยละ 10 ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จในปี 2546

4.5.3 เปรียบเทียบอัตรานำเข้าของเปรูกับไทย

สินค้าเกษตรของเปรูส่วนใหญ่มีอัตรานำเข้าต่ำกว่าสินค้าเกษตรของไทย อย่างไรก็ตาม การที่เปรูเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมอีกร้อยละ 5 และบางสินค้าถูกเรียกเก็บ Variable specific duties จึงทำให้ภาษีที่ต้องเสียจริงมีอัตราใกล้เคียงกัน

สำหรับสินค้าอุตสาหกรรม หากเป็นสินค้าสำเร็จรูป ไทยจะมีอัตรานำเข้าที่สูงกว่า แต่สินค้า วัตถุประสงค์ ไทยจะเก็บภาษีประมาณร้อยละ 1 หรือ 0 ซึ่งมีอัตราต่ำกว่าเปรูที่เก็บในอัตราประมาณร้อยละ 4

4.5.4 มูลค่าภาษีสินค้านำเข้าระหว่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบมูลค่าภาษีสินค้านำเข้าจากเปรูของไทยกับมูลค่าภาษีสินค้านำเข้าจากไทยของเปรูเฉลี่ย 3 ปี (2543-2545) จะพบว่ามูลค่าภาษีนำเข้าสินค้าดังกล่าวมีมูลค่าใกล้เคียงกัน โดยสินค้า 50 รายการแรกที่ไทยนำเข้าจากเปรูมีมูลค่าภาษีเฉลี่ย 2.38 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขณะที่สินค้า 50

รายการแรกที่ปรุณาเข้าจากไทยมีมูลค่าภาษีเฉลี่ย 2.24 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ดังนั้นหากไทยและเปรู เปิดเสรีทางการค้าโดยลดภาษีสินค้าแก่กัน จะไม่มีฝ่ายใดเสียประโยชน์มากกว่ากัน

4.6 มาตรการที่มีใช้ภาษี

มาตรการที่มีใช้ภาษี ได้แก่การกำหนดให้มีใบอนุญาตนำเข้า การจำกัดปริมาณนำเข้า เหล่านี้ เปรูได้ยกเลิกไปแล้ว ขณะนี้มีการห้ามนำเข้าสินค้าเพียงไม่กี่ชนิด และเป็นการห้ามนำเข้าด้วยเหตุผล ด้านสุขอนามัย

4.7 พฤติกรรมของผู้บริโภค

ผู้บริโภคเปรูและประเทศในภูมิภาคลาตินอเมริกาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้ปานกลางและรายได้ ต่ำเสียกว่าร้อยละ 80 การบริโภคสินค้าจึงมักจะคำนึงถึงสินค้าราคาถูกมาเป็นอันดับแรก ส่วนคุณภาพ มาเป็นอันดับรอง ดังนั้น สินค้าราคาถูกจากจีนจึงเข้าไปยึดครองตลาดเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ ถ้าหาก สินค้าไทยไม่สามารถที่จะแข่งขันทางด้านราคาได้ ก็ควรหันมาพัฒนาคุณภาพสินค้า และเน้นด้านรูปแบบ ดีไซน์ที่แปลกใหม่ เพื่อให้เป็นที่สะดุดตาผู้บริโภค

การซื้อขายสินค้านำเข้าระบบเงินผ่อนทั้งในเปรูและลาตินอเมริกาอื่น ๆ เป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย ในสินค้าแทบทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า รองเท้า วิทยุโทรทัศน์ และของใช้ประจำวันอื่นที่มีมูลค่าไม่ มาก รวมทั้งการซื้ออาหารตามซูเปอร์มาร์เก็ตต่าง ๆ โดยการแบ่งชำระเป็นงวด ๆ เช่น 3 งวด 5 งวด หรือ 10 งวด หรือไม่ก็แบ่งจ่ายเป็นรายเดือน ๆ ละ เท่า ๆ กันภายใน 3 เดือน 6 เดือน หรือ 1 ปี เป็นต้น การจำหน่ายสินค้าวิธีผ่อนส่งนี้ ทำให้ผู้บริโภคมีพฤติกรรมที่อยากจะจับจ่ายใช้สอยบ่อย ๆ และมีความต้องการสินค้าเพิ่มมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้บริโภคที่มีรายได้สูงอีกส่วนหนึ่ง แม้จะเป็นคนกลุ่มน้อยซึ่งนิยมสินค้า คุณภาพและสินค้าที่มี Brand Name หากผู้ผลิตผู้ส่งออกหันมาปรับกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อสนอง ความต้องการของผู้บริโภคกลุ่มดังกล่าว ในสินค้าที่ไทยมีศักยภาพในการผลิตและส่งออกได้ เช่น เสื้อผ้าแฟชั่น ผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง และเครื่องประดับอัญมณี เป็นต้น ก็จะสามารถทำให้สินค้าไทย เพิ่มส่วนแบ่งตลาดได้มากขึ้น

4.8 ปัญหาอุปสรรคทางการค้าระหว่างไทยกับเปรู

1) ระยะทางที่ห่างไกลของทั้งสองประเทศ การเดินทางและการขนส่งต้องใช้เวลาานาน และเป็นการ ขนส่งผ่านประเทศที่สาม เนื่องจากไม่มีการเดินเรือขนส่งสินค้าระหว่างไทยกับเปรูโดยตรง ทำให้ค่า ระวังการขนส่งสูงและต้นทุนของสินค้าสูงขึ้นตามไปด้วย จนไม่จูงใจให้นักธุรกิจไทยสนใจตลาดนี้นัก

3) เปรูใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาราชการ ซึ่งนักธุรกิจไทยที่สามารถใช้ภาษาสเปนในการสื่อสารมีน้อย ประกอบกับความไม่คุ้นเคยกับภูมิภาคนี้และมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำธุรกิจกับเปรูไม่มากนัก นักธุรกิจส่วนใหญ่จึงไม่ค่อยให้ความสนใจกับตลาดนี้เท่าใดนัก

4.9 ข้อคิดเห็น

เปรูเป็นตลาดใหม่และค่อนข้างเล็ก การค้ากับประเทศไทยจึงยังมีปริมาณและมูลค่าไม่มากนัก เพราะมีปัญหาอุปสรรคสำคัญทางด้านระยะทาง ภาษีนำเข้าและค่าระวางขนส่งสูง รวมทั้งภาษา อย่างไรก็ตาม เดิมทีไทยเคยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้าเปรูมาโดยตลอด หากแต่เมื่อปี 2545 ไทยนำเข้าสินค้าจากเปรูลดลงโดยเฉพาะสินแร่และปลาป่นจนทำให้ไทยเพียงจะเป็นฝ่ายได้ดุล และเปรูมีแนวโน้มที่จะนำเข้าสินค้าจากไทยโดยตรงเพิ่มมากขึ้น จากที่เคยนำเข้าโดยผ่านประเทศที่สาม

แม้ว่าที่ผ่านมาเปรูประสบปัญหาเศรษฐกิจในประเทศค่อนข้างมากและมีอัตราการว่างงานสูง รวมทั้งขาดเทคโนโลยีที่สำคัญ แต่ก็ยังเป็นประเทศที่มีคู่ทางการค้า การลงทุนที่ค่อนข้างสูงเนื่องจากมีวัตถุดิบอีกมาก โดยเฉพาะอาหารทะเล ไม้ และสินแร่ที่สำคัญต่างๆ รวมทั้งค่าแรงยังถูกอยู่มาก ภาครัฐของไทยจะต้องเป็นฝ่ายนำภาคเอกชนเข้าไปเจาะตลาด และสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ผลิตผู้ส่งออกไทยได้เห็นว่าละตินอเมริกาเป็นภูมิภาคที่มีศักยภาพในการนำเข้า สามารถใช้เป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งในการเปิดตลาดใหม่สำหรับสินค้าไทย โดยใช้ประเทศเปรูเป็น Gateway ต่อไปยังภูมิภาคอเมริกาใต้

โครงสร้างการผลิตสินค้าของทั้งสองประเทศมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่เมื่อพิจารณาถึงสินค้าที่ผลิตและส่งออกจะมีความแตกต่างกัน สินค้าเกษตรที่เปรูผลิตส่วนใหญ่จะใช้ในการบริโภคในประเทศ ส่วนที่ส่งออกเช่น หน่อไม้ฝรั่ง เป็นสินค้าที่ไม่ได้แข่งขันกับสินค้าของไทย ยกเว้นกาแฟ ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมที่เปรูส่งออกจะเป็นวัตถุดิบขั้นพื้นฐานเป็นส่วนใหญ่ และเป็นสินค้าที่ไทยต้องนำเข้าเพื่อใช้ผลิตสินค้าสำเร็จรูปต่อไป การจัดตั้งเขตการค้าเสรี น่าจะทำให้เกิดการขยายตัวทางการค้าสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมของทั้งสองประเทศ หากสามารถจัดอุปสรรคทางการค้าได้ไทยจะได้รับประโยชน์จากการใช้เปรูเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้า (Gateway) ไปสู่ประเทศต่างๆ ในภูมิภาคลาตินอเมริกา รวมทั้งเป็นการขยายโอกาสของไทยในการแสวงหาตลาดส่งออกใหม่ๆ เพิ่มขึ้นด้วย

ตารางที่ 4-9 สินค้าส่งออกของไทยไปเปรู 20 อันดับแรก ปี 2545

หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

พิกัด	รายการ	การส่งออกของไทยปี 2545			การนำเข้าของเปรู		
		มูลค่าส่งออก ทั้งหมด	ส่งออกไปเปรู		อัตรากาฬ		แหล่งนำเข้าของเปรู
			มูลค่า	ตลาดอันดับที่ (สัดส่วน)	Applied rate	Bound rate	
8704	รถบรรทุกของ	1.426.36	6.37	36(.45%)	7	30 1.ญี่ปุ่น 49.72% 2. สหรัฐฯ 11.55% 3. เกาหลี 8.02% 4. ไทย 7.79% 1. เกาหลี 44.12% 2. ไทย 18.94% 3. สหรัฐฯ 9.94% 4. จีน 9.93% 1. เกาหลี 20.17% 2.สหรัฐฯ 19.76% 3.โคลอมเบีย 14.72% 4.บราซิล 13.19% 7. ไทย 4.30% 1.จีน 64.77% 2.ไทย 17.99% 3.อินเดีย 11.46% 4.อินโดนีเซีย 2.97% 1.ญี่ปุ่น 22.66% 2.บราซิล 11.65% 3.จีน11.14% 4.สหรัฐฯ 10.15% 11.ไทย 1.69% 1.จีน 29.57% 2.สหรัฐฯ 12.27% 3.เยอรมนี 10.71% 4. โคลอมเบีย 10.57% 5.ไทย 6.97% 1.ไต้หวัน 16.68% 2.บราซิล15.14% 3.โคลอมเบีย 13.86% 4. อาร์เจนตินา 12.36% 9. ไทย3.7% 1.จีน 23.86% 2.มาเลเซีย 23.63% 3.ไทย 14.72% 4.เม็กซิโก 12.52% 1.สหรัฐฯ 62.20% 2.เกาหลี 10.11% 3.เม็กซิโก 9.59% 4. ไต้หวัน 6.89% 7.ไทย 1.73%	
8450	เครื่องซักผ้า	172.31	3.43	15(2.01%)	20		
8418	ตู้เย็น ตู้แช่แข็ง	434.04	1.26	32(.29%)	20		
5508	ผ้าทอทำด้วยฝ้าย	16.77	1.08	5(6.42%)	12		
4011	ยางนอกชนิดอัดลม	391.63	1.01	43(26%)	7		
8539	หลอดไฟฟ้า	83.00	0.94	18(1.14%)	12		
5402	ตัวยไยยาวสังเคราะห์	193.76	0.90	37(.47%)	12		
4015	ถุงมือยาง	392.43	0.64	28(.17%)	12		
3907	เม็ดพลาสติกโพลีเอซิทัล	468.88	0.52	46(.11%)	4		

9001	เลนส์แว่นตา	210.93	0.50	29(.24%)	12	30	1.สหรัฐอเมริกา 38.94% 2.ไทย 17.34% 3.จีน 12.7% 4.เม็กซิโก 6.72%	
9506	อุปกรณ์กีฬา	277.01	0.45	24(.16%)	12		1.จีน 38.87% 2.สหรัฐอเมริกา 19.96% 3.ไต้หวัน 17.21% 4.ไทย 5.56%	
5608	ตาข่ายจับปลา	52.33	0.41	26(.79%)	12		1.จีน 50.03% 2.เกาหลี 19.45% 3.ไทย 9.94% 4.จีน 9.52%	
9018	อุปกรณ์การแพทย์	195.31	0.41	32(.21%)	7		1.สหรัฐอเมริกา 44.55% 2.เยอรมนี 10.76% 3.บราซิล 10.43% 4. ญี่ปุ่น 4.8% 10.ไทย 1.96%	
4001	ยางธรรมชาติ	1,739.01	0.38	55(.02%)	4		1.อินโดนีเซีย 50.65% 2.สิงคโปร์ 19.3% 3.มาเลเซีย 11.32% 4.ไทย 6.97% 5.เวียดนาม 4.01%	
3901	โพลีเมอร์ของเอทิลีน	342.64	0.36	41(.11%)	4		1.สหรัฐอเมริกา 40.68% 2.เกาหลี 17.43% 3.อาร์เจนตินา 10.68% 4.เวเนซุเอลา 8.58% 15.ไทย 0.37%	
3923	ของที่ใช้ล้างหรือบรรจุสินค้า	312.13	0.25	57(.08%)	12		1.โคลอมเบีย 13.96% 2.ชิลี 10.68% 3.สหรัฐอเมริกา 9.42% 4.จีน 7.22% 22.ไทย 0.34%	
8516	เครื่องทำน้ำร้อนด้วยไฟฟ้า	336.10	0.20	42(.06%)	12		1.จีน 45.38% 2.เกาหลี 19.21% 3.สหรัฐอเมริกา 9.9% 4.มาเลเซีย 4.91% 11.ไทย 0.99%	
4013	ยางไน	30.72	0.19	32(.63%)	7		1.เกาหลี 51.67% 2.ไต้หวัน 16.2% 3.จีน 10.4% 4.เวเนซุเอลา 6.74% 8.ไทย 2.19%	
3204	วัตถุแต่งสีที่เป็นอินทรีย์สังเคราะห์	48.99	0.18	33(.36%)	4		1.สวิสเซอร์แลนด์ 16.33% 2.เกาหลี 12.96% 3.บราซิล 10.21% 4.เยอรมนี 8.57% 19.ไทย 0.69%	
4016	ของอื่นๆ ทำด้วยยางวัลแคนไนซ์	166.78	0.17	55(.10)	12		1.สหรัฐอเมริกา 43.89% 2.ญี่ปุ่น 7.61% 3.เยอรมนี 6.52% 4.แคนาดา 5.76% 10.ไทย 1.8%	
	รวมส่งออก 20 รายการ		19.66					
	รวมส่งออก ทั้งหมด		22.39					

ที่มา: INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGY CENTER WITH COOPERATION OF THE CUSTOMS DEPARTMENT

Database ของกระทรวงพาณิชย์

World Trade Atlas, PeruEdition, December 2002

ตารางที่ 4-9 สินค้านำเข้าของไทยจากเปรู 20 อันดับแรก ปี 2545

หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

พิกัด	รายการ	การนำเข้าของไทยปี 2545					การส่งออกของเปรู		
		อัตรากาซี		นำเข้ารวม	จากเปรู	แหล่งนำเข้าของไทย (ส่วนแบ่งตลาด)	ทั้งหมด	ส่งออกไปไทย	
		Applied rate	Bound rate					มูลค่า	ตลาดอันดับที่ (สัดส่วน)
2608	แร่สังกะสี	1	30	28.57	13.04	1. เปรู 45.38% 2.ออสเตรเลีย 34.88% 3. สหรัฐฯ 10.17% 4.เวียดนาม 9.08%	338.49	12.62	10(3.73%)
2609	แร่ดีบุก	1	30	52.65	10.63	1.ออสเตรเลีย 42.81% 2.อินโดนีเซีย 23.87% 3.เปรู 20.24% 4.โปรตุเกส 2.96%	6.59	5.51	1(83.7%)
2301	ปลาป่น	10	-	37.74	5.45	1.สหรัฐฯ 34.08% 2.เกาหลี 24.82% 3.เปรู 14.43% 4.ญี่ปุ่น 10.03%	824.61	5.04	22(0.61%)
7907	ของอื่นๆ ทำด้วยสังกะสี	20	20	4.77	0.88	1.ญี่ปุ่น 46.12% 2.เปรู 18.36% 3.สิงคโปร์ 13.92% 4.ไต้หวัน 5.96%	2.81	n.a.	n.a.
2009	น้ำผลไม้	30	-	15.56	0.75	1. สหรัฐฯ 41.61% 2.ไต้หวัน 7.97% 3.จีน 7.05% 4.บราซิล 6.75% 5. เปรู 4.81%	5.04	0.07	10(1.43%)
3808	ยาฆ่าแมลง ยาปราบศัตรูพืช	20	30	213.13	0.51	1.จีน 21.35% 2.สหรัฐฯ 11.68% 3.อิสราเอล 9.08% 4. เยอรมนี 8.62% 27. เปรู .24%	4.12	0.33	5(8.01%)

7901	สังกะสียังไม่ขึ้นรูป	10	30 ¹	29.75	0.26	1. ออสเตรเลีย 38.07% 2. จีน 30.07% 3. เกาหลี 11.48% 4. ญี่ปุ่น 6.25% 9.เปรู .87%	110.49	.061	17(0.55%)
2810	ออกไซด์ของโบรอน/กรดโบลิค	1	-	2.67	0.15	1. สหรัฐฯ 52.04% 2. ตุรกี 19.75% 3. รัสเซีย 10.52% 4.เปรู 5.61%	6.95	0.06	19(0.85%)
2817	สังกะสีออกไซด์และสังกะสีเปอร์ออกไซด์	5	-	10.19	0.12	1. จีน 68.5% 2. ไต้หวัน 10.14% 3. ญี่ปุ่น 6.01% 4. เยอรมนี 3.40% 8.เปรู 1.18%	6.79	0.15	10(2.23%)
7602	เศษและของที่ใช้ไม่ได้ที่เป็นอลูมิเนียม	1	6	20.61	0.11	1. สิงคโปร์ 22.95% 2. สหราชอาณาจักร 13.86% 3. ฟิลิปปินส์ 9.12% 4. สหรัฐฯ 7.57% 22.เปรู .52%	3.8	0.056	10(1.48%)
2840	บอเรต	1	30	6.44	0.10	1. สหรัฐฯ 68.7% 2. ตุรกี 11.07% 3. เยอรมนี 6.49% 4. จีน 4.46% 7.เปรู 1.59%	0.935	0.047	4(5.07%)
3203	วัตถุแต่งสีที่ได้จากพืชหรือสัตว์	10	-	2.66	0.08	1. อินเดีย 28.5% 2. สเปน 19.54% 3. เดนมาร์ก 14.91% 4. สหรัฐฯ 12.09% 9.เปรู 2.85%	19.66	n.a.	n.a.
7103	รัตนชาติและกึ่งรัตนชาติ	0	5 ²	98.41	0.07	1. อินเดีย 22.25% 2. สหรัฐฯ 18.92% 3. ฮองกง 13.97% 4. สวิตเซอร์แลนด์ 6.62% 40.เปรู .07%	0.275	0.003	11(1.24%)

¹ ยกเว้น 7901.20 อัตราภาษีร้อยละ 20

² 7103.10 ไม่ผูกพันภาษี ยกเว้น 7103.10ex (Other (excluding jades, opals, topaze, zircons, garnets, rubies and emeralds)) ผูกพันภาษีที่ร้อยละ 5

8455	เครื่องรีดโลหะที่ใช้ลูกกลิ้ง	3	20	26.42	0.05	1.ญี่ปุ่น 24.59% 2.สหรัฐฯ 18.09% 3.อิตาลี 13.77% 4.ไต้หวัน 9.01% 18.เปรู .19%	0.001	n.a.	n.a.
3202	สารอินทรีย์สังเคราะห์ และสารอินทรีย์ ที่ใช้พอกหนัง	10	-	8.76	0.05	1.เยอรมนี 27.59% 2.อิตาลี 13.26% 3.แอฟริกาใต้ 12.75% 4. เนเธอร์แลนด์ 6.85% 15.เปรู .56%	6.22	0.039	17(0.62%)
5205	ด้ายฝ้าย	10	15	56.89	0.04	1.จีน 50.22% 2.เกาหลี 14.87% 3.ปากีสถาน 11.12% 4.ฮ่องกง 6.49% 16.เปรู .07%	23.77	0.012	33(0.05%)
6106	เส้นเบลาส เช็ดและเช็ดเบลาสของสตรีหรือเด็กหญิง ถัก	30	30	1.32	0.01	1.จีน 36.03% 2.สิงคโปร์ 20.31% 3.ฮ่องกง 8.05% 4.มาเลเซีย 5.58% 15.เปรู 1.02%	43.36	0	0
5208	ผ้าทอทำด้วยฝ้าย	20	30	110.68	0.01	1.จีน 47.26% 2.ญี่ปุ่น 14.25% 3.ฮ่องกง 9.94% 4.ไต้หวัน 6.77% 37.เปรู .01%	7.83	0.011	23(0.13%)
3921	แผ่น พิล์ม พอยล์ ทำด้วยพลาสติก	30	30	197.79	0.01	1.ญี่ปุ่น 32.68% 2.เกาหลีใต้ 14.35% 3.ไต้หวัน 13.99% 4.สหรัฐฯ 10.32% 45.เปรู 0%	9.48	n.a.	n.a.
6206	เส้นเบลาส เช็ดและเช็ดเบลาสของสตรีหรือเด็กหญิง	44 ³	30	3.39	0.01	1.จีน 37.15% 2.ฮ่องกง 14.14% 3.อิตาลี 12.07% 3.อินเดีย 6.74% 24.เปรู .20%	7.32	n.a.	n.a.
	รวมนำเข้า 20 รายการ				32.32				
	รวมนำเข้าทั้งหมด				32.35				

ที่มา: INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGY CENTER WITH COOPERATION OF THE CUSTOMS DEPARTMENT

Database ของกระทรวงพาณิชย์

World Trade Atlas, PeruEdition, December 2002

³ ยกเว้น 6206.10 อัตราภาษีร้อยละ 60

ตารางที่ 4-11 สินค้าไทยที่ส่งออกไปยังเปรู 20 อันดับแรก ปี 2544 และตลาดส่งออกของไทย/แหล่งนำเข้าของเปรู

หน่วย ล้านเหรียญสหรัฐฯ

พิกัด	รายการ	การส่งออกของไทยปี 2544			การนำเข้าของเปรูปี 2544		
		ทั้งหมด	ไปเปรู	ตลาดส่งออกของไทย*	ทั้งหมด	จากไทย	แหล่งนำเข้าของเปรู
8704	รถบรรทุกของ	1233.82	2.18	1 ออสเตรเลีย 19.9%, 2 UK 7.5%, 3 อิตาลี 6.5%, 4 โปรตุเกส 5%, 5 อัฟริกาใต้ 4.2%	112.52	1.49	1 สหรัฐฯ 45.0%, 2 ญี่ปุ่น 34.0%, 3 บราซิล 5.9%, 4 เกาหลีใต้ 5.6%, 5 เม็กซิโก 2.4%, 6 ไทย 1.32%
3907	เม็ดพลาสติกโพลีเอทิลีน	411.37	1.57	1 ญี่ปุ่น 22.8%, 2 สหราชอาณาจักร 15%, 3 สหรัฐฯ 12.9%, 4 ไต้หวัน 6.4%, 5 ออสเตรเลีย 3.6%	69.84	0.91	1 สหรัฐฯ 48.6%, 2 ไต้หวัน 15.9%, 3 เกาหลีใต้ 11.9%, 4 เม็กซิโก 7.1%, 5 โคลอมเบีย 5.4%, 9 ไทย 1.31%
8418	ตู้เย็น ตู้แช่แข็ง	351.88	1.55	1 ญี่ปุ่น 43.1%, 2 สิงคโปร์ 6.5%, 3 มาเลเซีย 5% 4 อินโดนีเซีย 4.4%, 5 สหราชอาณาจักร 4.2%	26.24	1.67	1 เกาหลีใต้ 23.4%, 2 ญี่ปุ่น 18.8%, 3 สหรัฐฯ 18.2%, 4 บราซิล 8.4%, 5 ไทย 6.4%
8539	หลอดไฟฟ้า	77.18	1.08	1 จีน 18.1%, 2 สหราชอาณาจักร 12.4%, 3 ญี่ปุ่น 8.8%, 4 สหรัฐฯ 8.5%, 5 มาเลเซีย 6.2%, 16 เปรู 1.4%	14.86	1.25	1 จีน 21.0%, 2 สหรัฐฯ 15.7%, 3 โคลอมเบีย 10.4%, 4 เยอรมนี 9.6%, 5 ไทย 8.4%
5402	ด้ายใยยาวสังเคราะห์	181.49	1.04	1 ฟิลิปปินส์ 9.3%, 2 อินเดีย 8.3%, 3 อิหร่าน 8.3%, 4 สหรัฐฯ 7.2%, 5 จีน 6.9%	33.06	0.68	1. โคลอมเบีย 24.2%, 2 ไต้หวัน 15.2%, 3 บราซิล 14.0%, 4 เกาหลีใต้ 13.5%, 5 US 5.3%, 10 ไทย 2.0%
4011	ยางนอกชนิดอัดลม	335.73	0.66	1 ญี่ปุ่น 12.8%, 2 สหรัฐฯ 11.7%, 3 สหราชอาณาจักร 7.0%, 4 ออสเตรเลีย 5.2%, 5 มาเลเซีย 4.9%	84.34	0.94	1 ญี่ปุ่น 26.5%, 2 สหรัฐฯ 13.8%, 3 จีน 13.1%, 4 บราซิล 9.7%, 5 เกาหลีใต้ 6.6%, 13 ไทย 1.12%
8450	เครื่องซักผ้า	138.21	0.45	1 ญี่ปุ่น 27.3%, 2 ซาอุดีอาระเบีย 14.5%, 3 เอมิเรต 6.7% 4 มาเลเซีย 4.7%, 5 อินโดนีเซีย 3.7%	10.81	0.67	1 เกาหลีใต้ 63.2%, 2 เม็กซิโก 8.0%, 3 สหรัฐฯ 7.8%, 4 จีน 6.9%, 5 ไทย 6.2%
5508	ผ้าทอทำด้วยฝ้าย	17.95	0.44	1 สหรัฐฯ 20.5%, 2 สหราชอาณาจักร 14.3%, 3 กรีซ 11.1%, 4 ฟิลิปปินส์ 7.1%, 5 อิตาลี 5.6%, 9 เปรู 2.5%	2.86	0.21	1 จีน 61.5%, 2 สหราชอาณาจักร 19.8%, 3 ไทย 7.3%, 4 ฟิลิปปินส์ 4.7%, 5 ไต้หวัน 3.6%
4015	ถุงมือยาง	350.49	0.34	1 สหรัฐฯ 61.1%, 2 เยอรมนี 7.8%, 3 UK 4.3%, 4 อิตาลี 2.7%, 5 เบลเยียม 2.5%	3.73	0.44	1 จีน 28.7%, 2 โคลอมเบีย 17.9%, 3 มาเลเซีย 17.3%, 4 ไทย 11.9%, 5 สหรัฐฯ 8.2%
9506	อุปกรณ์กีฬา	234.42	0.33	1 สหรัฐฯ 43.1%, 2 ญี่ปุ่น 23.2%, 3 ฝรั่งเศส 6.0%, 4 อิตาลี 4.3%, 5 แคนาดา 3.4%	6.48	0.67	1 จีน 32.9%, 2 ไต้หวัน 19.9%, 3 สหรัฐฯ 17.5%, 4 ไทย 10.4%, 5 ปากีสถาน 4.7%
4001	ยางธรรมชาติ	1319.82	0.29	1 ญี่ปุ่น 22.1%, 2 จีน 20.5%, 3 มาเลเซีย 13.7%,	7.50	0.27	1 อินโดนีเซีย 49.9%, 2 มาเลเซีย 21.3%, 3 สิงคโปร์ 17.7%,

				4 สหรัฐฯ 11.7%, 5 เกาหลีใต้ 7.3%			4 ไทย 3.6%, 5 เอกวาดอร์ 2.0%
4016	ของอื่น ๆ ทำด้วยยางวัลแคนไนซ์	144.17	0.25	1 ญี่ปุ่น 27.0%, 2 สหรัฐฯ 22.1%, 3 เยอรมนี 4.6%, 4 สิงคโปร์ 4.5%, 5 มาเลเซีย 4.4%	10.91	0.27	1 สหรัฐฯ 45.0%, 2 บราซิล 6.9%, 3 ญี่ปุ่น 6.7%, 4 เยอรมนี 6.0%, 5 ฝรั่งเศส 3.3%, 8 ไทย 2.5%
9001	เลนส์แว่นตา	202.42	0.25	1 เยอรมนี 23.0%, 2 ญี่ปุ่น 14.1%, 3 สหรัฐฯ 13.6%, 4 ฝรั่งเศส 7.1%, 5 UK 6.6%	3.20	0.36	1 สหรัฐฯ 48.8%, 2 จีน 13.6%, 3 ไทย 11.3%, 4 บราซิล 10.9%, 5 อินโดนีเซีย 5.6%
8714	ส่วนประกอบรถจักรยานยนต์	214.33	0.22	1 เวียดนาม 31.4%, 2 ญี่ปุ่น 13.8%, 3 ลาว 10.3%, 4 อินโดนีเซีย 9.9%, 5 ฟิลิปปินส์ 9.1%	10.65	0.27	1 ไต้หวัน 29.5%, 2 จีน 27.4%, 3 อินเดีย 20.6%, 4 บราซิล 6.3%, 5 ญี่ปุ่น 4.9%, 8 ไทย 2.5%
8516	อุปกรณ์ไฟฟ้า(ไมโครเวฟ)	331.88	0.18	1 ญี่ปุ่น 37.8%, 2 สหรัฐฯ 33.9%, 3 ลาว 4.1%, 4 ออสเตรเลีย 3.7%, 5 ฮองกง 3.6%	15.83	0.26	1 จีน 35.0%, 2 เกาหลีใต้ 28.6%, 3 สหรัฐฯ 10.9%, 4 มาเลเซีย 4.0%, 5 อิตาลี 3.9%, 8 ไทย 1.6%
8437	เครื่องมือ/สี	8.10	0.17	1 จีน 13.1%, 2 อินเดีย 10.4%, 3 ฟิลิปปินส์ 9.4%, 4 อินโดนีเซีย 8.4%, 5 ญี่ปุ่น 7.6%	5.28	0.47	1 บราซิล 21.1%, 2 อิตาลี 14.2%, 3 สวิตเซอร์แลนด์ 10.5%, 4 ไทย 8.9%, 5 คอสตาริกา 8.0%
3924	เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร/เครื่องครัวพลาสติก	85.34	0.15	1 ญี่ปุ่น 18.3%, 2 สหรัฐฯ 17.1%, 3 UK 7.6%, 4 อเมริกา 5.1%, 5 เนเธอร์แลนด์ 4.0%	8.36	0.34	1 จีน 34.3%, 2 เอกวาดอร์ 24.1%, 3 สหรัฐฯ 7.7%, 4 ชิลี 5.9%, 5 ไทย 4.0%
8471	คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	1779.59	0.14	1 สหรัฐฯ 35.5%, 2 ญี่ปุ่น 13.3%, 3 เบลเยียม 9.5%, 4 เนเธอร์แลนด์ 9.0%, 5 UK 8.6%	188.06	2.17	1 สหรัฐฯ 41.4%, 2 เม็กซิโก 17.8%, 3 จีน 8.9%, 4 ฝรั่งเศส 5.6%, 5 สิงคโปร์ 3.3%, 13 ไทย 1.2%
8415	เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	1149.48	0.14	1 ญี่ปุ่น 16.6%, 2 สเปน 8.6%, 3 ออสเตรเลีย 8.1%, 4 สิงคโปร์ 6.9%, 5 อเมริกา 6.2%	6.99	0.08	1 สหรัฐฯ 52.4%, 2 บราซิล 12.3%, 3 เกาหลีใต้ 8.4%, 4 ญี่ปุ่น 7.6%, 5 ชิลี 7.3%, 10 ไทย 1.2%
5608	ตาข่ายจับปลา	53.52	0.12	1 กัมพูชา 13.1%, 2 พม่า 11.9%, 3 สิงคโปร์ 8.3%, 4 อเมริกา 7.2%, 5 อินโดนีเซีย 5.7%	2.10	0.12	1 ชิลี 34.9%, 2 เกาหลีใต้ 29.2%, 3 จีน 10.0%, 4 ไทย 5.5%, 5 แคนาดา 4.4%
	รวมส่งออก 20 รายการ	8621.19	11.52		623.62	13.51	
	วมส่งออก ทั้งหมด		13.50		7276.00	20.79	

ที่มา - World Trade Atlas, Thailand Edition, December 2002

- World Trade Atlas, Peru Edition, October 2002

หมายเหตุ ระบุสัดส่วนการส่งออกไปยังเปรูเฉพาะสินค้าที่เปรูเป็นตลาดส่งออก 25 อันดับแรก

ตารางที่ 4-12 สินค้าที่ไทยนำเข้าจากเปรู 20 อันดับแรก ปี 2544 และแหล่งนำเข้าของไทย/ตลาดส่งออกของเปรู

หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐ

พิกัด	รายการ	การนำเข้าของไทยปี 2544			การส่งออกของเปรู ปี 2544		
		นำเข้ารวม	จากเปรู	แหล่งนำเข้าของไทย	ทั้งหมด	มาไทย	ตลาดส่งออกของเปรู
2301	ปลาป่น	78.23	40.85	1เปรู 52.2%, 2 สหรัฐฯ 17.3%, 3.เกาหลีใต้ 13.2%, 4 ญี่ปุ่น 5.8%, 5 เดนมาร์ก 4.7%	835.55	32.98	1 จีน 27.7%, 2 ญี่ปุ่น 14.8%, 3 ไต้หวัน 7.0%, 4 เยอรมนี 6.8%, 5 อินโดนีเซีย 4.3%, 6 ไทย 4.0%
2609	แร่ดีบุก	89.97	27.38	1.อินโดนีเซีย 35.4%, 2 เปรู 30.4%, 3 ออสเตรเลีย 20.9%, 4 โปรตุเกส 4.0%, 5 ลาว 3.2%	31.00	21.63	1 ไทย 70.8%, 2 มาเลเซีย 29.2%
2608	แร่สังกะสี	47.14	17.21	1 ออสเตรเลีย 47.6%, 2เปรู 36.5%, 3 เวียดนาม 7.2%, 4 สหรัฐฯ 4.6%, 5 ลาว 3.9%	307.14	11.91	1 เบลเยียม 22.1%, 2 บราซิล 12.5%, 3 เกาหลีใต้ 11.5%, 4 จีน 9.5%, 5 สเปน 7.7%, 8 ไทย 3.9%
1504	น้ำมันปลา	3.76	2.66	1 เปรู 70.8%, 2 ไอซ์แลนด์ 7.8%, 3 เอกวาดอร์ 4.3%, 4 เนเธอร์แลนด์ 3.1% , 5 เกาหลีใต้ 3.1%	91.08	1.88	1 นอร์เวย์ 25.5%, 2 ชิลี 24.8%, 3 ญี่ปุ่น 14.3%, 4 แคนาดา 13.2%, 5 เนเธอร์แลนด์ 6.5%, 9 ไทย 2.06%
0307	สัตว์น้ำโมลลัสก์ (ปลาหมึกแช่เย็น/แช่แข็ง)	69.96	0.69	1 โมร็อกโก 14.2%, 2 เวียดนาม 13.3%, 3 มอริทาเนีย 12.8%, 4 เยอรมนี 12.4%, 5 ญี่ปุ่น 6.1%, 16 เปรู 0.08%	60.00	0.12	1 สเปน 22.5%, 2 ญี่ปุ่น 21.2%, 3 อิตาลี 14.9% , 4 ฝรั่งเศส 12.1%, 5 สหรัฐฯ 8.6%, 20 ไทย 0.2%
7907*	อื่นๆ ทำด้วยสังกะสี	3.80	0.61	1 ญี่ปุ่น 50.0%, 2 เปรู 16.0% , 3 สิงคโปร์ 12.9%, 4 ไต้หวัน 7.2%, 5 เกาหลีใต้ 5.0%	30.20*	0.62*	1 เยอรมนี 19.9%, 2 ฝรั่งเศส 15.8%, 3 ชูแดน 12.6%, 4 เกาหลีใต้ 6.5%, 5 เบลเยียม 4.7%, 14 ไทย 2.1%
2810	ออกไซด์ของโบรอน/กรดโบริก	2.26	0.41	1 สหรัฐฯ 44.5%, 2 เปรู 18.1%, 3 ตุรกี 10.1%, 4 เยอรมนี 7.7%, 5 รัสเซีย 7.6%	7.54	0.25	1 อิหร่าน 16.0%, 2 สหรัฐฯ 15.9%, 3 บราซิล 9.2%, 4 ออสเตรเลีย 8.3%, 5 เวเนซุเอลา 5.6%, 10 ไทย 3.3%
2009	นำผลไม้	11.04	0.36	1 สหรัฐฯ 29.0%, 2 จีน 15.1%, 3 บราซิล 9.9%, 4 ไต้หวัน 7.1%, 5 ออสเตรเลีย 5.2%, 9 เปรู 3.3%	4.28	0.12	1 เนเธอร์แลนด์ 30.5%, 2 สหรัฐฯ 22.7%, 3 UK 15.7%, 4 แคนาดา 6.9, 5 เปอร์โตริโก(US) 6.1%, 9 ไทย 2.8%
7901	สังกะสียังไม่ขึ้นรูป	25.32	0.22	1 ออสเตรเลีย 34.2%, 2 จีน 19.3%, 3 เกาหลีใต้ 13.6, 4 เบลเยียม 12.7%, 5 ญี่ปุ่น 8.8%, 9 เปรู 0.9%	149.96	0.23	1 สหรัฐฯ 34.1%, 2 บราซิล 16.1%, 3 โคลอมเบีย 9.5%, 4 เนเธอร์แลนด์ 8.1, 5 ชิลี 7.7%, 24 ไทย 0.16%
3808	ยาฆ่าแมลง ยาปราบศัตรูพืช (สารฆ่ารา)	192.24	0.20	1 จีน 16.9%, 2 สหรัฐฯ 11.1%, 3 เยอรมนี 11.0%, 4 อิสราเอล 8.2% , 5 UK 5.6%	3.14	0.20	1 อียิปต์ 17.4%, 2 โบลิเวีย 10.9%, 3 ออสเตรเลีย 7.9%, 4 อาร์เจนตินา 7.2%, 5 เวเนซุเอลา 6.8%, 6 ไทย 6.3%
7103	พลอย	95.66	0.11	1 อินเดีย 21.3%, 2 สหรัฐฯ 21.0%, 3ฮ่องกง 13.0%, 4 สวิตฯ 5.6%, 5 เยอรมนี 4.4%	0.12	-	1 ฮ่องกง 44.0%, 2 สหรัฐฯ 17.2%, 3 UK 17.1%, 4 เยอรมนี 10.8%, 5 เนเธอร์แลนด์ 4.5%, ไทย -
5111	ผ้าทอทำด้วยขนแกะหรือขน	13.87	0.10	1 อิตาลี 38.3%, 2 ญี่ปุ่น 14.1%, 3 ตุรกี 8.1%,	0.72	-	1 ญี่ปุ่น 44.9%, 2 โคลอมเบีย 12.4%, 3 อิตาลี 8.6%,

	สัตว์ที่สาบแล้ว			4 สหรัฐฯ 8.0%, 5 จีน 6.5%, 16 เปรู 0.7%			4 ฮองกง 7.9%, 5 เม็กซิโก 7.8%, ไทย -
2840	บอเวต	5.36	0.09	1สหรัฐฯ 64.3%, 2 ตุรกี 15.7%, 3 เยอรมนี 8.3%, 4 จีน 2.9%, 5 ญี่ปุ่น 2.5%, 8 เปรู 1.7%	1.18	0.03	1 สหรัฐฯ 54.0%, 2 บราซิล 15.6%, 3 ฝรั่งเศส 7.1%, 4 อิตาลี 5.1%, 5 ไทย 2.8%
5201	ฝ้าย ไม่ได้สาบหรือหวี	481.25	0.07	1ออสเตรเลีย 32.9%, 2 สหรัฐฯ 21.1%, 3 ซิมบับเว 9.9%, 4 มาลี 6.5%, 5 คาเมรูน 4.1%	4.66	-	1 โบลิเวีย 95.4%, 2 ญี่ปุ่น 3.6%, 3 เบลเยียม 1.2%, 4 เอกวาดอร์ 0.2%
5112	ผ้าทอทำด้วยขนแกะหรือขนสัตว์ที่หวีแล้ว	17.16	0.06	1 อิตาลี 61.8%, 2 จีน 10.8%, 3 UK 4.8%, 4 สหรัฐฯ 4.0%, 5 เกาหลีใต้ 3.6%, 16 เปรู 0.3%	12.27	0.12	1 US 20.7%, 2 โคลอมเบีย 18.3%, 3 เอกวาดอร์ 13.8%, 4 แคนาดา 10.0%, 5 อิตาลี 9.0%, 10 ไทย 1.2%
5209	ผ้าทอด้วยฝ้าย	40.73	0.04	1 จีน 31.5%, 2 ฮองกง 27.3%, 3 ญี่ปุ่น 9.8%, 4 ไต้หวัน 4.7%, 5 เกาหลีใต้ 3.9%	12.91	0.00	1 เวเนซุเอลา 44.6%, 2 เอกวาดอร์ 21.3%, 3 โคลอมเบีย 11.6%, 4 สหรัฐฯ 7.2%, 5 โบลิเวีย 5.5%, 35 ไทย 0%
5205	ด้ายฝ้าย	57.44	0.03	1 จีน 40.9%, 2 ปากีสถาน 18.7%, 3 เกาหลีใต้ 10.7%, 4 อินเดีย 10.1%, 5 ฮองกง 5.3%, 14 เปรู 0.06%	26.38	0.00	1 โคลอมเบีย 12.7%, 2 เยอรมนี 9.5%, 3 เวเนซุเอลา 8.7%, 4 บราซิล 8.4%, 5 สหรัฐฯ 8.3%, 35 ไทย 0%
3824	สารย้อมแต่งทำแบบหล่อเคมีภัณฑ์	233.66	0.02	1 ญี่ปุ่น 35.2%, 2 สหรัฐฯ 14.5%, 3 จีน 8.7%, 4 เยอรมนี 7.9%, 5 สิงคโปร์ 5.8%	0.45	-	1 บราซิล 37.6%, 2 โบลิเวีย 25.7%, 3 ชิลี 15.3%, 4 โคลอมเบีย 8.0%, 5 เอกวาดอร์ 5.1%, ไทย -
3203*	วัตถุแต่งสี	1.95	0.02	1 อินเดีย 27.2%, 2 สเปน 22.4%, 3 สหรัฐฯ 15.6%, 4 เดนมาร์ค 8.5%, 5 ญี่ปุ่น 4.1%, 13 เปรู 1.2%	10.55*	0.002*	1 บราซิล 19.3%, 2 สหรัฐฯ 13.2%, 3 เม็กซิโก 11.1%, 4 ฝรั่งเศส 10.8%, 5 เยอรมนี 9.1%, 35 ไทย 0.02
8421	เครื่องเซนต์ไฟว์	166.64	0.01	1 ญี่ปุ่น 34.1%, 2 สหรัฐฯ 18.7%, 3 เยอรมนี 10.1%, 4 ฟิลิปปินส์ 6.6%, 5 ออสเตรเลีย 3.7%	0.73	-	1 โบลิเวีย 28.4%, 2 สหรัฐฯ 23.3%, 3 ชิลี 18.4%, 4 อาร์เจนตินา 9.3%, 5 เอกวาดอร์ 6.8%
	รวมนำเข้า 20 รายการ	1,637.43	91.14		1,589.87	70.08	
	รวมนำเข้าทั้งหมด	57,502.23	91.21		6,849.64	70.29	

ที่มา: - World Trade Atlas, Thailand Edition, December 2003

- World Trade Atlas, Peru Edition, October 2003

หมายเหตุ - * พิกัด 7907 และ 3203 ของไทย ตรงกับการส่งออกพิกัด 7905 และ 3205 ของเปรู ตัวเลขของเปรูจึงใช้การส่งออกพิกัด 7905 และ 3205 ตามลำดับ

- ระบุสัดส่วนการนำเข้าจากเปรูเฉพาะสินค้าที่เปรูเป็นแหล่งนำเข้า 25 อันดับแรก

บทที่ 5 นโยบายการลงทุน

อุตสาหกรรมการประมงของเปรู

การลงทุนถือเป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง จากความสัมพันธ์เบื้องต้นในรูปของการค้าผ่านการนำเข้าส่งออกสินค้าและบริการ มาสู่การสร้างฐานการผลิตในประเทศคู่ค้า ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ไทยจะต้องทราบถึงโอกาส ช่องทาง รวมถึงความเสี่ยงของการลงทุนในเปรู เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจดำเนินธุรกิจให้ประเทศได้รับประโยชน์สูงสุด

เปรูได้วางรากฐานของการลงทุนโดยเสรีมาตั้งแต่ปี 2533 ภายใต้การนำของรัฐบาลประธานาธิบดีฟูจิโมริ โดยได้มีการปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญหลายด้าน เช่น ด้านโครงสร้างภาษี และกฎหมาย ทั้งนี้ ความสำคัญที่รัฐบาลเปรูให้ต่อการลงทุนนั้น สามารถเห็นได้จากการบรรจุนโยบายเปิดเสรีการลงทุนไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศฉบับปี 2536 ด้วย

5.1 ข้อมูลการลงทุนพื้นฐาน

เปรูให้สิทธิแก่นักลงทุนต่างชาติเท่าเทียมกันกับนักลงทุนชาวเปรูในการลงทุนในภาคธุรกิจต่าง ๆ โดยไม่มีนโยบายจำกัดการเคลื่อนย้ายเงินทุน และค่อนข้างยืดหยุ่นในเรื่องการจ้างแรงงานต่างชาติ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลในปัจจุบันอยู่ที่ 30 เปอร์เซ็นต์

การลงทุนของต่างชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ต้องขออนุญาตจากรัฐบาล ยกเว้นการลงทุนในธุรกิจธนาคาร (Banking) และอุตสาหกรรมทางทหาร (Defense-related industries) - National Treatment สำหรับนักลงทุนต่างชาติ <p><i>[Peru's 1993 Constitution and Legislative Decree No. 662 of 29 August 1991]</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - จะต้องจดทะเบียนกับ CONITE ซึ่งกำกับดูแลนโยบายของเปรูในด้านการลงทุนจากต่างชาติ
การส่งคืนรายได้กลับประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อจำกัดในการส่งคืนกำไร เงินปันผล Royalties และเงินลงทุนกลับประเทศ (หลังจากบริษัทได้จ่ายภาษีที่เกี่ยวข้องแล้ว) <p><i>[Legislative Decree No. 662]</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - จะต้องจดทะเบียนการลงทุนกับ PROINVERSION

กฎเกณฑ์การจ้างแรงงานต่างชาติ	<p>(1) ไม่ให้มีการจ้างแรงงานต่างชาติมากกว่าร้อยละ 20 ของแรงงานทั้งหมดของบริษัท ไม่ว่าจะบริษัทสัญชาติใดก็ตาม</p> <p>(2) รายได้เงินเดือนรวมของแรงงานต่างชาติไม่เกินร้อยละ 30 ของรายจ่ายเงินเดือนรวมของบริษัท</p> <p>ข้อยกเว้น</p> <p>ธุรกิจสาขาบริการ และธุรกิจที่อยู่ในเขต FTZ ได้รับการยกเว้นจากข้อ (1) และ (2) และบริษัทอาจขอยกเว้นจากข้อกำหนดข้างต้นในกรณีการจ้างแรงงานต่างชาติที่เป็นช่างเทคนิค หรือผู้บริหาร</p>
อัตรากาซี	<ul style="list-style-type: none"> - บุคคลธรรมดา 15 % - นิติบุคคล 30 % - VAT (normal VAT+municipal improvement tax) 18 % - สรรพสามิต 0-75 % - กาซีนำเข้ามี 3 อัตรา 5 % 12 % และ 20 % (คำนวณจาก CIF value) สินค้านำเข้าส่วนใหญ่ถูกเก็บที่ 12 %

5.2 บรรยากาศการลงทุน

เปรูเป็นประเทศที่มีเสถียรภาพในนโยบายทางเศรษฐกิจ ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงตัวผู้นำประเทศเป็นระยะ แต่นโยบายเศรษฐกิจของประเทศยังคงอยู่ในแนวทางการลงทุนแบบเสรี นอกจากนี้ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุน รัฐบาลเปรูได้จัดตั้ง Juridical Stability Agreement เพื่อช่วยลดความเสี่ยงจากการลงทุนในประเทศ โดยนักลงทุนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดจะได้รับความคุ้มครองจากการเปลี่ยนแปลงของอัตรากาซี นโยบายการเคลื่อนย้ายเงินทุน และการจ้างงาน เป็นเวลา 10 ปี ซึ่งช่วยลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐภายหลังจากได้เริ่มลงทุนไปแล้ว

นอกจากนี้ รัฐบาลเปรูยังได้กำหนดเขตเศรษฐกิจเสรี (Free Trade Zone) ขึ้นในหลายพื้นที่ โดยให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อดึงดูดการลงทุน

Free Trade Zones (FTZ)	<p>ส่วนมากอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ความเจริญน้อย เรียกว่า CETICOS (Centers for export, transformation, industry, commercialization, and services) อยู่ใน Ilo, Matarani, Paita, Tacna, Loreto Department โดยจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางรายได้อย่างน้อยร้อยละ 92 มาจากการส่งออก อุตสาหกรรมหลักในปัจจุบัน ได้แก่ Reconditioning and repair of vehicles.</p>
นโยบายปกป้องนักลงทุนต่างชาติ	<p>กฎหมายที่ช่วยปกป้องนักลงทุนต่างชาติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Convention Establishing the Multilateral Investment Guarantee Agency (MIGA) of the World Bank 2. Convention Establishing the International Center for the Settlement of Investment Disputes (ICSID) กรณีมีข้อพิพาทเกี่ยวกับการลงทุนระหว่างบริษัทกับรัฐบาลเปรู 3. Juridical stability agreement
Juridical Stability Agreements	<p>รัฐบาลเปรูให้หลักประกันแก่บริษัทที่เข้ามาลงทุนและอยู่ภายใต้ข้อตกลงนี้ * ว่า (1) อัตรากาซีรายได้ (2) กฎเกณฑ์การถ่ายโอนเงินทุน/ผลกำไร (3)</p>

	กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการนักลงทุนต่างชาติ (national treatment) (4) ข้อกำหนดในการจ้างแรงงาน และ (5) สิทธิประโยชน์จากการส่งออก จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงภายในช่วงเวลา 10 ปีแรกของการลงทุน
--	---

หมายเหตุ * บริษัทที่จะได้รับความคุ้มครองจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้ (1) มีการลงทุนอย่างน้อย 2 ล้านเหรียญสหรัฐฯภายในเวลา 2 ปี หรือ (2) หากลงทุนน้อยกว่า 2 ล้านเหรียญแต่ไม่น้อยกว่า 500,000 เหรียญสหรัฐฯ จะต้องสามารถสร้างงานได้อย่างน้อย 20 ตำแหน่ง หรือสามารถส่งออกมีมูลค่าอย่างน้อย 2 ล้านเหรียญสหรัฐฯภายในเวลาสามปีภายหลังการเซ็นความตกลง

บรรยากาศการลงทุนโดยทั่วไปถือว่าไม่คึกคักมากนัก ข้อมูลการลงทุนโดยตรงในเปรูจากการสำรวจของ IMF พบว่ามีประมาณ 1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯในปี 2544 โดยมีแนวโน้มลดลงจากช่วงปี 2538-2543 ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยประมาณ 2 พันล้านเหรียญสหรัฐฯต่อปี นักลงทุนต่างชาติที่สำคัญซึ่งเข้ามาลงทุนในเปรูในรูปของ FDI ได้แก่ สเปน สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร และเนเธอร์แลนด์ โดยส่วนมากเข้ามาลงทุนในภาคอุตสาหกรรมโทรคมนาคมมากที่สุดถึงประมาณหนึ่งในสี่ของเงินลงทุนทั้งหมด รองลงมาได้แก่ ธุรกิจเหมืองแร่ พลังงาน การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม และภาคธุรกิจการเงิน

ตารางที่ 5-1 Net Foreign Investment Flows by Sector, 1993-99

(US\$ million)

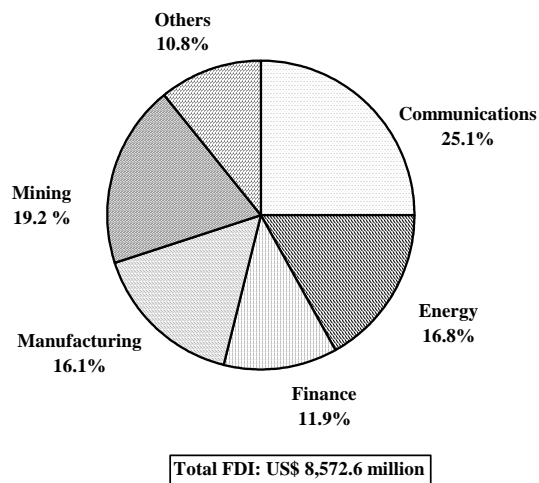
Sector	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Agriculture	0.0	0.0	2.8	-0.5	0.5	17.0	15.4
Commerce	14.4	29.3	7.8	114.1	51.7	48.0	5.6
Communications	0.1	2,003.0	1.9	1.6	18.1	73.9	54.3
Construction	1.3	0.2	9.6	16.2	1.9	0.6	0.0
Energy	0.2	361.4	488.6	-104.8	532.4	93.7	64.6
Finance	56.7	43.7	258.8	184.4	98.6	124.8	120.2
Industry	50.9	52.5	137.9	330.0	211.8	113.2	18.2
Mining	8.8	310.3	169.8	95.2	84.1	139.6	284.7
Fishing	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Petroleum	0.1	0.1	1.8	33.6	9.1	31.3	4.7
Services	0.4	1.6	3.0	10.3	16.7	16.2	4.7
Forestry	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Transport	3.4	0.4	1.4	0.3	6.3	64.8	0.0
Tourism	0.0	6.2	7.0	10.0	0.6	5.6	0.5
Housing	2.3	0.1	0.3	0.1	3.2	2.5	1.5
Total	138.8	2,808.8	1,090.9	690.6	1,034.9	731.3	574.5

Source: CONITE, *Boletín Estadístico*, December 1999. [from WTO Trade Policy Review 2000]

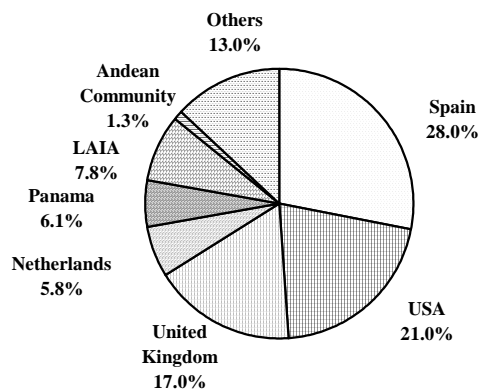
แผนภาพที่ 5-1

Cumulative FDI by sector and by origin, 1992-99

(a) By sector

(b) By origin

Source: CONITE, *Monthly Bulletin*, December 1999. [from WTO Trade Policy Review 2000]

5.3 โอกาสในการลงทุน

อุตสาหกรรมพลังงานของเปรู

เปรูเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทองแดง เงิน ทองคำ ปิโตรเลียม และทรัพยากรการประมง แต่โดยที่เปรูยังขาดศักยภาพในการแปรรูปทรัพยากรเหล่านี้ สินค้าส่งออกของเปรูส่วนใหญ่จึงเป็นเพียงแร่สินแร่แปรรูปขั้นต้นซึ่งมีมูลค่าเพิ่มน้อย อุตสาหกรรมการแปรรูปวัตถุดิบเหล่านี้จึงเป็นธุรกิจที่น่าสนใจ และยังคงเปิดกว้างสำหรับการลงทุน

นอกจากนี้ รัฐบาลเปรูยังให้การสนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และพลังงานเป็นอย่างมากโดยถือเป็นภาคธุรกิจยุทธศาสตร์ของประเทศ โดยมีการให้สิทธิประโยชน์ต่อการลงทุนเป็นพิเศษ นอกจากนี้ รัฐบาลยังสนับสนุนการลงทุนในธุรกิจสื่อสารโทรคมนาคมอีกด้วย ซึ่งภาคธุรกิจทั้งสามดังกล่าวไว้ข้างต้นมีส่วนรวมกันประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ของมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทั้งหมด

Strategic industries	<ol style="list-style-type: none"> 1. เหมืองแร่และพลังงาน(ปิโตรเลียม) เปรูมี RCA ในอุตสาหกรรมจับปลา และเหมืองแร่ ซึ่งทั้งสินค้าทั้ง 2 ประเภทคิดเป็นประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ ของการส่งออกสินค้า (merchandise exports) 2. ธุรกิจสื่อสาร โดยมีสเปนเป็นนักลงทุนรายใหญ่
-----------------------------	---

นอกจากนี้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทางด้านธรรมชาติและด้านวัฒนธรรม ก็เป็นธุรกิจที่น่าสนใจ เนื่องจากเปรูเป็นประเทศที่มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายประเภท ทั้งทางทะเลซึ่งมีชายฝั่งทะเลยาวกว่า 2,400 กิโลเมตร ภูเขาโดยมีเทือกเขาแอนดีสทางตอนกลางของประเทศ และป่าเขาทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศในบริเวณป่าเมซอน นอกจากนี้ เปรูยังเคยเป็นศูนย์กลางสำคัญของอารยธรรมอินคา ซึ่งทำให้ปรากฏซากโบราณสถานกระจายอยู่หลายแห่งในประเทศ

5.4 ความเสี่ยงในการลงทุน

นักลงทุนต่างชาติได้รับการปกป้องการลงทุนจากรัฐบาลเปรูในระดับที่น่าพอใจภายใต้กรอบของกฎหมาย Juridical Stability Agreement ซึ่งช่วยลดความเสี่ยงของการลงทุนในระดับหนึ่ง รวมทั้งปัจจุบันไทยได้จัดทำความตกลงสองฝ่ายกับเปรูเพื่อส่งเสริมและปกป้องการลงทุนระหว่างกัน จึงพอจะเป็นหลักประกันได้อีกชั้นหากมีปัญหาเกิดขึ้น นอกจากนี้ หากเกิดข้อพิพาททางการค้าขึ้น เอกชนคู่กรณีสามารถเลือกวิธีการระงับข้อพิพาทได้ 2 ระบบ คือผ่านระบบศาลยุติธรรมตามธรรมดา หรือใช้ระบบอนุญาโตตุลาการ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานภาครัฐของไทยเข้าไปจัดตั้งสำนักงานในประเทศเปรู จึงทำให้หากเกิดปัญหาขึ้น เอกชนไทยจำเป็นต้องติดต่อกับภาครัฐของเปรูโดยตรง หรืออาจจะติดต่อผ่านทางสำนักงานพาณิชย์ไทย ณ กรุงซานโตอาโก ประเทศชิลีได้ ซึ่งดูแลธุรกิจไทยครอบคลุมประเทศในกลุ่ม Andean

การตัดสินกรณีพิพาท	(1) ระบบศาลยุติธรรม (2) ระบบอนุญาโตตุลาการ (Arbitration) โดย Lima Chamber of Commerce's International Arbitration Center (est. Sept.1993) [Peru's 1993 Constitution]
Juridical Stability Agreements	รัฐบาลเปรูให้หลักประกันแก่บริษัทที่เข้ามาลงทุนและอยู่ภายใต้ข้อตกลงนี้ในเรื่อง (1) อัตราภาษีรายได้ (2) กฎเกณฑ์การถ่ายโอนเงินทุน/ผลกำไร (3) กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการนักลงทุนต่างชาติ (national treatment) (4) ข้อกำหนดในการจ้างแรงงาน และ (5) สิทธิประโยชน์จากการส่งออก จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงภายในช่วงเวลา 10 ปีแรกของการลงทุน
มาตรการลดความเสี่ยงของการลงทุน	- Law Stability Agreements - Law for the Growth of Private Investment [Legislative Decree No. 757 of 8 November 1991] - ประเทศไทยได้จัดทำความตกลงสองฝ่ายกับเปรูเพื่อส่งเสริมและปกป้องการลงทุน

5.5 แหล่งระดมเงินและตลาดทุน

นักลงทุนสามารถระดมเงินทุนได้จากตลาดทุน (CAVALI) ภายในประเทศเปรู หรือจากแหล่งเงินกู้ภายในเปรูซึ่งรัฐบาลให้สิทธิแก่นักลงทุนต่างชาติสามารถกู้ยืมได้โดยเสรี

การกู้เงินจากแหล่งเงินในเปรู	ทำได้โดยเสรี [Legislative Decree No. 662]
อัตราดอกเบี้ย	Discount rate 14 % Lending rate 20.43 % Deposit 9.92 % (end of 2001)
ตลาดทุน	- ตลาดหลักทรัพย์ - CAVALI มูลค่าตลาด 8,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มี

สัดส่วนนักลงทุนต่างชาติประมาณ 32 เปอร์เซ็นต์ /2.
 - นักลงทุนสามารถซื้อหุ้นได้โดยเสรี

5.6 สรุปข้อดีข้อเสียของการลงทุนในเปรู

โดยสรุปการลงทุนในเปรูนั้นมีทั้งโอกาส และความเสี่ยงซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ข้อดี	ข้อเสีย
<ol style="list-style-type: none"> ตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ตั้งอยู่กึ่งกลางของทวีปอเมริกาใต้ด้านมหาสมุทรแปซิฟิก เปรูเป็นสมาชิกในประชาคมแอนเดียน (Andean Community) ทำให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีต่าง ๆ จากประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐ EU และญี่ปุ่น ในรูปของ GSP หรือข้อตกลงพิเศษอื่น ๆ เช่น สิทธิประโยชน์พิเศษด้านภาษีจากสหรัฐฯภายใต้กฎหมาย U.S. Andean Trade Promotion and Drug Eradication Act ปี 2002 การเป็นประตูของสินค้าไทยไปยังตลาด NAFTA หากสหรัฐฯสามารถโน้มน้าวประเทศต่าง ๆ ในอเมริกาใต้ให้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของเขตการค้าเสรีแห่งทวีปอเมริกา (FTAA) ได้สำเร็จในปี 2005 ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทั้งในด้านประมง ป่าไม้ แร่ธาตุ และแรงงานราคาถูก รวมทั้งทรัพยากรการท่องเที่ยวธรรมชาติ และวัฒนธรรมโบราณของชาวอินคา และมายา ความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและนโยบายเปิดเสรีในด้านการลงทุน ภายใต้กรอบของกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองนักลงทุนต่างชาติในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ 	<ol style="list-style-type: none"> โครงสร้างพื้นฐานของประเทศ เช่น ถนน ทางรถไฟ ซึ่งอาจยังไม่พร้อม และส่งผลให้ต้นทุนในการขนส่งสูงขึ้น ทำที่บราซิลภายใต้การนำของรัฐบาลประธานาธิบดีลูลาที่เพิ่งชนะการเลือกตั้งเข้ามารับหน้าที่บริหารประเทศ ซึ่งไม่เห็นด้วยกับการจัดตั้ง FTAA ซึ่งอาจทำให้เปรูไม่อาจเป็นประตูไปสู่ตลาด NAFTA ได้อย่างที่คาดการณ์ไว้ ประสบการณ์ของทั้งภาครัฐและเอกชนไทยในเรื่องการลงทุนในภูมิภาคนี้ยังน้อย ซึ่งอาจทำให้การตัดสินใจลงทุนอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนและไม่รอบด้าน ต้องแข่งขันกับผู้ประกอบการต่างชาติที่เข้ามาลงทุนก่อนหน้าไทย

5.7 นโยบายการลงทุนของไทย

ไทยมีนโยบายเปิดเสรีในด้านการลงทุน มีการให้สิทธิประโยชน์ทั้งในด้านภาษีและไม่ใช่ภาษีเพื่อเป็นเครื่องจูงใจนักลงทุนต่างชาติมาเป็นเวลากว่า 25 ปีแล้ว ในปัจจุบันนโยบายในด้านการลงทุนของไทยจะเน้นหนักไปที่กลุ่มอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์หลัก 5 กลุ่ม ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตร ยานยนต์ แพ้ชั้น อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารและอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมบริการ ทั้งนี้ รัฐบาลยังส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจในรูปแบบของกลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง (cluster development) รวมทั้งได้ปรับปรุงการให้สิทธิประโยชน์ที่เป็นการเฉพาะแก่ผู้ประกอบการที่สอดคล้องกับความต้องการของนักลงทุน (customized incentive package)

ปัจจุบัน ไทยและเปรูได้จัดทำความตกลงสองฝ่ายเพื่อส่งเสริมและปกป้องการลงทุนระหว่างกัน ความตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับเปรูจะช่วยเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการไทยสามารถเข้าไปลงทุนในเปรูโดยจะได้ประโยชน์จากแหล่งวัตถุดิบราคาถูก

บทที่ 6

การค้าบริการ

6.1 ข้อมูลพื้นฐาน

กรอบเจรจาการค้าบริการระหว่างประเทศที่กว้างและมีหลักการ⁴ที่เป็นที่ยอมรับมากที่สุด คือ กรอบการค้าบริการภายใต้องค์การการค้าโลก (World Trade Organisation--WTO) ซึ่งกำกับดูแลโดยความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services—GATS)

GATS ไม่ได้ระบุประเภทของบริการที่มีการซื้อขายระหว่างประเทศไว้ แต่ในความตกลงฯ มีบทบัญญัติให้สมาชิกต้องเจรจาเปิดตลาดบริการสาขาต่าง ๆ ให้แก่กัน WTO จึงได้จัดทำเอกสาร MTN.GNS/W/120 ขึ้นเพื่อใช้เป็นพื้นฐานของการเจรจาซึ่งได้จำแนกประเภทของบริการไว้ 12 สาขา โดยอิงจากการจำแนกประเภทของ UN Central Product Classification (CPC)

	สาขา	ประเภทของการให้บริการ
1	บริการด้านธุรกิจ (Business Services)	บริการวิชาชีพ คอมพิวเตอร์ โฆษณา คำนวณวิจัย และอื่น ๆ
2	บริการด้านสื่อสารคมนาคม (Communication Services)	บริการไปรษณีย์ พستภัณฑ์ โทรคมนาคม และสื่อบันทึก

⁴ เช่น หลักการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (Most-Favoured Nation Treatment-- MFN) คือ การปฏิบัติต่อประเทศสมาชิกอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีเงื่อนไข จะเลือกปฏิบัติโดยให้สิทธิแก่ประเทศอื่นเป็นพิเศษไม่ได้/หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมาย ข้อบังคับหรือกฎระเบียบต่าง ๆ รวมทั้งการแก้ไขมาตรการ กฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ยกเว้นข้อมูลที่เป็นความลับและข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคง/ กฎระเบียบภายใน (Domestic Regulation) ความตกลงฯ เปิดโอกาสให้สมาชิกสามารถกำหนดมาตรการใด ๆ ที่เห็นว่าจำเป็นในการกำกับดูแลธุรกิจบริการในประเทศของตนได้ แต่การใช้มาตรการต่าง ๆ ในสาขาที่เสนอผูกพันเปิดตลาดแล้วจะต้องให้หลักประกันว่าจะต้องดำเนินไปในลักษณะที่มีเหตุผลเป็นไปอย่างมีหลักเกณฑ์และไม่ลำเอียง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติและการออกใบอนุญาตให้กับผู้ประกอบการวิชาชีพบริการและมาตรฐานทางเทคนิคจะต้องมีหลักเกณฑ์ที่โปร่งใสและไม่สร้างภาระต่อการค้าบริการโดยไม่จำเป็น/ หลักการเปิดเสรีแบบก้าวหน้าตามลำดับ (Progressive Liberalization) ประเทศผู้เจรจาสามารถเลือกเปิดตลาดในเฉพาะสาขา หรือ mode ที่ตนมีความพร้อมอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยประเทศสมาชิกต้องจัดทำตารางผูกพันการเปิดตลาด ในสาขา/กิจกรรมที่ตนพร้อมและได้เจรจาไว้ หากจะสงวนข้อจำกัด หรือเงื่อนไขของการเข้าสู่ตลาดและการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติก็ให้ระบุไว้ด้วย

	สาขา	ประเภทของการให้บริการ
3	บริการด้านการก่อสร้างและวิศวกรรมที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง (Construction and Related Engineering Services)	บริการการก่อสร้างและงานติดตั้ง
4	บริการด้านการจัดจำหน่าย (Distribution Services)	บริการค้าปลีก ค้าส่ง ตัวแทนจำหน่าย และธุรกิจแฟรนไชส์
5	บริการด้านการศึกษา (Education Services)	บริการโรงเรียนระดับอนุบาล ประถม มัธยม อาชีวะจนถึงมหาวิทยาลัย รวมทั้งหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น และการศึกษาผู้ใหญ่
6	บริการด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Services)	บริการกำจัดมลภาวะต่าง รวมทั้งด้านสุขาภิบาล
7	บริการด้านการเงิน (Financial Services)	บริการด้านประกันภัย การธนาคาร ธุรกิจหลักทรัพย์ และการเงินอื่น ๆ
8	บริการที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและบริการทางสังคม (Health Related and Social Services)	บริการโรงพยาบาล และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของมนุษย์
9	บริการด้านการท่องเที่ยวและการเดินทางที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (Tourism and Travel Related Services)	บริการโรงแรม ภัตตาคาร บริษัทตัวแทนท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์

สาขา	ประเภทของการให้บริการ
10 บริการด้านนันทนาการ วัฒนธรรมและการกีฬา (Recreational, Cultural and Sporting Services)	บริการธุรกิจบันเทิง ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ การจัดงานกีฬา
11 บริการด้านการขนส่ง (Transport Services)	บริการขนส่งทางบก เรือ อากาศ ทางท่อ
12 บริการด้านอื่น ๆ (Other Services not Included Elsewhere)	บริการด้านอื่น ๆ เช่น เสริมสวย จัดงานศพ เป็นต้น

เนื่องจากลักษณะของการค้าบริการต่างจากการค้าสินค้า ดังนั้นการค้าบริการระหว่างประเทศ จึงไม่ใช่เพียงการส่งบริการข้ามพรมแดนไปประเทศใดประเทศหนึ่งเท่านั้น การค้าบริการโดยผู้ให้บริการต่างชาติอาจเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ GATS จึงกำหนดนิยามการค้าบริการระหว่างประเทศไว้ 4 รูปแบบ (mode of supply) ดังนี้

รูปแบบการให้บริการ	ลักษณะของการให้บริการ
รูปแบบ 1 (Mode 1) Cross Border Supply	การให้บริการข้ามพรมแดนโดยที่ผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ ต่างอยู่ประเทศของตน แต่ตัวบริการเคลื่อนย้ายไปยังผู้รับบริการ โดยอาศัยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น การให้คำปรึกษาผ่านสื่อ การส่งข้อมูลออนไลน์ การบริการโทรคมนาคม เป็นต้น
รูปแบบ 2 (Mode 2) Consumption Abroad	ผู้รับบริการเคลื่อนย้ายไปยังประเทศผู้ให้บริการ เช่น การเดินทางไปท่องเที่ยว หรือรักษาพยาบาลในต่างประเทศ เป็นต้น
รูปแบบ 3 (Mode 3) Commercial Presence	การจัดตั้งหน่วยธุรกิจเพื่อให้บริการในต่างประเทศ เช่น บริษัทต่างชาติเข้ามาเปิดสาขาสำนักงานในประเทศไทย หรือบริษัทไทยไปเปิดสาขาสำนักงานในต่างประเทศ เป็นต้น

รูปแบบ 4 (Mode 4)

Presence of Natural Persons

การที่บุคคลธรรมดาของประเทศหนึ่งเดินทางเข้าไปทำงานในอีกประเทศหนึ่ง เช่น วิศวกรต่างชาติเข้ามาทำงานในประเทศไทย คนไทยเดินทางไปประกอบอาชีพแพทย์ในสหรัฐฯ เป็นต้น

หมายเหตุ ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่าบริการทุกประเภทจะเกิดขึ้นใน 4 รูปแบบเสมอไป บริการบางประเภทไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในบางรูปแบบ เช่น บริการด้านการก่อสร้างไม่สามารถให้บริการใน mode 1 ได้ เป็นต้น

6.2 การศึกษาเชิงเปรียบเทียบการค้าบริการของเปรูและไทย

ภาคบริการของประเทศไทยคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 62 ของ GDP โดยมีสาขาการท่องเที่ยว ขนส่งและสื่อสารโทรคมนาคมเป็นสาขาหลักที่นำรายได้เข้าประเทศ ในขณะที่ภาคบริการของประเทศเปรูคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 52 ของ GDP บริการสาขาที่มีมูลค่าเพิ่มมากที่สุด คือ บริการค้าปลีก ก่อสร้าง การเงิน ขนส่งและสื่อสารโทรคมนาคมตามลำดับทั้งสองประเทศเป็นประเทศกำลังพัฒนาและนำเข้าบริการมากกว่าส่งออก อย่างไรก็ตาม ไทยมีสถิติมูลค่าการค้าบริการระหว่างประเทศทั้งการนำเข้าและการส่งออกสูงกว่าเปรู (ตารางที่ 6-1 และ 6-2)

นอกจากการเปิดตลาดการค้าบริการในกรอบองค์การการค้าโลกแล้ว ทั้งไทยและเปรูได้เจรจาเปิดตลาดหรือมีโครงการเจรจาเปิดตลาดการค้าบริการในกรอบอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงการค้าเสรี ทั้งในระดับทวิภาคีและระดับกลุ่มการรวมตัวทางเศรษฐกิจ เช่น เปรูได้เจรจาเปิดตลาดในกรอบ ANDEAN Sub-Regional Integration Agreement เพื่อสร้างตลาดร่วมสาขาบริการภายในกลุ่มประเทศสมาชิก (Andean Common Market in Services) และมีกฎหมายภายในประเทศ รองรับ⁵ ครอบคลุมทุกสาขาบริการ ยกเว้นการขนส่งทางอากาศ นอกจากนี้ เปรูกำลังอยู่ในระหว่างการเจรจาการค้าบริการภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีกับกลุ่มประเทศ Mercosur⁶ และกับสหรัฐฯ และประเทศอื่น ๆ ในทวีปอเมริกาภายใต้กรอบ Free Trade Area of the Americas (FTAA)⁷

⁵ Decision 439 ว่าด้วย General Framework of Principles and Standards for the Liberalization of Trade in Services in the Andean Community ซึ่งมีผลบังคับใช้ในปี 2541

⁶ MERCOSUR ย่อมาจาก (Mercado Común del Sur/Southern Common Market Agreement) ประกอบด้วยประเทศ อาร์เจนตินา บราซิล ปารากวัย และอุรุกวัย

⁷ ประกอบด้วยประเทศอันติกาและบาฮิวดา อาร์เจนตินา บาฮามาส บาร์เบโดส เบลีซ โบลิเวีย บราซิล แคนาดา ชิลี โคลัมเบีย คอสตาริกา โดมินีกา สาธารณรัฐโดมินิกัน เอกวาดอร์ เอลซาวาดอร์ เกรนาดา กัวเตมาลา กียานา ไฮติ ฮอนดูรัส จาไมกา เม็กซิโก นิคารากัว ปานามา

ในส่วนของไทย นั้น ตั้งแต่ปี 1995 ไทยได้มีส่วนร่วมเจรจาเปิดตลาดการค้าบริการในกรอบ ASEAN Framework Agreement on Services ซึ่งใช้แนวทาง GATS โดยในระยะเริ่มต้นประเทศสมาชิกอาเซียนได้ให้ความสำคัญกับการขนส่งทางทะเล อากาศ การก่อสร้าง การเงิน โทรคมนาคม การท่องเที่ยวและบริการธุรกิจ แต่ได้มีมติให้ขยายขอบเขตการเจรจาเปิดตลาดรอบปัจจุบันให้ครอบคลุมทั้ง 12 สาขานอกจากนี้ การเจรจาเปิดตลาดการค้าบริการก็เป็นส่วนหนึ่งของการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยกับบาเร็น ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น และอินเดีย เป็นต้น

ในการเจรจารอบอุรุกวัย เปรูได้เปิดตลาดบริการจำนวน 7 สาขา คือ (1) บริการธุรกิจ (2) การเงิน (3) การท่องเที่ยว (4) การขนส่ง (5) การคมนาคม (6) การจัดจำหน่าย และ (7) นันทนาการ วัฒนธรรม และกีฬา (ตารางที่ 6-3)

ประเด็นที่น่าสังเกต คือ เปรูไม่เปิดตลาดใน modes 1 และ 2 ในขณะที่เปิดตลาดกว้างใน mode 3 เพื่อดึงดูดการลงทุนส่วน mode 4 เปรูเปิดโอกาสให้บุคคลต่างชาติเข้ามาให้บริการในประเทศได้เป็นระยะเวลา 3 ปี และต่ออายุได้ 3 ปี โดยมีเงื่อนไขการจ้างงาน เช่น นิติบุคคลหนึ่ง ๆ สามารถว่าจ้างบุคคลต่างชาติไม่เกินร้อยละ 20 ของจำนวนพนักงานทั้งหมด และเงินเดือนหรือค่าจ้างที่พนักงานต่างชาติได้รับจะต้องมีสัดส่วนไม่เกินร้อยละ 30 ของค่าจ้างพนักงานทั้งหมดของนิติบุคคลนั้น ยกเว้นบุคคลต่างชาติที่ถือสัญชาติของประเทศที่มีความตกลงทวิภาคีหรือความตกลงหลายฝ่ายกับเปรู

ในการเจรจารอบอุรุกวัย ไทยได้เปิดตลาดจำนวน 10 สาขา คือ (1) บริการธุรกิจ (2) การเงิน (3) การท่องเที่ยว (4) การขนส่ง (5) การคมนาคม (6) การจัดจำหน่าย (7) นันทนาการ วัฒนธรรมและกีฬา (8) การศึกษา (9) สิ่งแวดล้อม และ (10) ก่อสร้าง ลักษณะทั่วไปของการเปิดตลาด คือ ไทยสงวนสิทธิใน mode 1 เปิดตลาดมากใน mode 2 สำหรับ modes 3 และ 4 นั้น เปิดตลาดโดยมีเงื่อนไขในเรื่องสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติ ระยะเวลาที่อนุญาตให้บุคคลต่างชาติเข้ามาทำงานในราชอาณาจักร และจำนวนของหน่วยธุรกิจและบุคลากรต่างชาติ (ในสาขาการเงิน) เป็นต้น (ตารางที่ 5-4)

ตัวอย่างสภาพการให้บริการของตลาดไทยและเปรูในสาขาที่น่าสนใจ

สาขา	ไทย	เปรู
จัดจำหน่าย	ไทยเปิดตลาดเฉพาะ Commission Agents เท่านั้น แต่ในทางปฏิบัติไม่ได้ปิดกั้นการเข้ามาลงทุนของต่างชาติในการค้าปลีก และการที่ไม่มีกฎระเบียบที่รัดกุม	เปรูเปิดตลาดการจัดจำหน่ายเฉพาะบริการค้าส่งและค้าปลีก เปรูมี informal sector ของการค้าปลีกที่

สาขา	ไทย	เปรู
	<p>ทำให้ผู้ค้าปลีกรายย่อยของไทยได้รับผลกระทบจากผู้ค้าปลีกรายใหญ่จากต่างชาติที่มีเงินทุนสูงและยุทธวิธีการขายและการตลาดที่ดีกว่า</p>	<p>ใหญ่มาก absorb แรงงานในเมืองมากกว่าครึ่งหนึ่ง เนื่องจากกฎระเบียบและนโยบายภาษีของรัฐบาลนับจากทศวรรษ 60 เป็นต้นมาได้สร้างภาระให้กับภาคเอกชนมาก</p>
โทรคมนาคม	<p>ไทยกำลังประสบปัญหาเรื่องการจัดตั้ง National Telecommunications Commission และการแก้ไข พรบ. โทรคมนาคมแห่งชาติ ซึ่งยังคงเงื่อนไขจำกัดสัดส่วนถือหุ้นต่างชาติ และรัฐมอบอำนาจให้ภาคเอกชนเป็นผู้ให้บริการผ่านระบบสัมปทาน (resellers)</p> <p>บริษัท ทสท.คอร์ปอเรชัน จำกัด มหาชน และ</p> <p>การสื่อสารแห่งประเทศไทย อดีตผู้ให้บริการผูกขาดของรัฐยังทำหน้าที่เป็น facility owners และพิจารณาการเชื่อมต่อโครงข่าย ไทยยังไม่ได้เปิดตลาดโทรคมนาคมขั้นพื้นฐาน และถึงมีแผนแม่บทที่จะเปิดตลาดโทรคมนาคมขั้นพื้นฐาน ก็จะเปลี่ยนจากระบบ build-transfer-operate (BTO) เป็น build-own-operate (BOO) แทน</p>	<p>กฎหมายของเปรูแบ่งการให้บริการออกเป็น (1) carrier เช่น การส่งสัญญาณให้กับผู้ให้บริการโทรคมนาคมประเภทต่าง ๆ (2) end use เช่น การให้บริการโทรศัพท์เดินสาย โทรศัพท์ไร้สาย โทรเลข และวิทยุสื่อสาร (3) broadcasting และ (4) value-added นักลงทุนต่างชาติสามารถถือหุ้นได้ร้อยละ 100 ยกเว้น broadcasting เท่านั้น ที่ไม่อนุญาตให้ต่างชาติเข้ามาดำเนินการ</p> <p>เปรูเปิดตลาดโทรคมนาคมขั้นพื้นฐานกว้างและลึกครอบคลุมทุกกิจกรรม ยกเลิกการผูกขาดโดยรัฐอย่างสิ้นเชิง และอยู่ในระหว่างการพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการและการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับบริการโทรศัพท์ประเภทต่าง ๆ ทั้งถิ่น ทางไกล และระหว่างประเทศ แต่ยังมีการร้องเรียนเรื่องการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมระหว่างบริษัท</p> <p>ผู้ผูกขาดเดิม Telefonica del Peru ซึ่งเดิมคือ Telefonica Internacional de Espana ของสเปนแต่ได้ประมูลถือหุ้นส่วนใหญ่ของ 2 บริษัท National Telecommunications Company</p>

สาขา	ไทย	เปรู
		<p>(CPT) และ Peruvian Telephone Company (ENTEL PERU) มีองค์การอิสระกำกับดูแล คือ Supervisory Body for Private Investment in Telecommunications (OSIPTEL) ทำหน้าที่ปกป้องคุ้มครองผู้บริโภค การเข้าถึงในเขตห่างไกล การติดต่อธรรมเนียม interconnection</p> <p>ปัจจุบัน เปรูมีโครงการสายเคเบิลใต้ทะเลและไฟเบอร์ ออปติคสายแพนอเมริกา เชื่อมเปรูกับชิลี เอกวาดอร์ โคลัมเบีย เวเนซุเอลา ปานามา และเวอร์จิน ไอร์แลนด์</p>
ขนส่ง	<p>รายได้ด้านการขนส่งระหว่างประเทศ (สินค้าและผู้โดยสาร) เฉลี่ยตั้งแต่ปี 2538-2544 ของไทยคิดเป็นมูลค่า 2,781 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ</p> <p>ไทยได้เปิดตลาดในกิจกรรมขนส่งทางทะเล อากาศ (เฉพาะการซ่อมบำรุงเครื่องบิน การขายและการตลาด) รถไฟและถนน อย่างมีเงื่อนไข</p> <p>ไทยมีท่าอากาศยานทั้งสิ้น 28 แห่ง เป็นท่าอากาศยานระหว่างประเทศ 5 แห่ง (กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ภูเก็ต หาดใหญ่ และสุวรรณภูมิซึ่งอยู่ระหว่างก่อสร้าง เพื่อเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งทางอากาศในภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้)</p>	<p>เปรูเปิดตลาดในกิจกรรมขนส่งทางทะเลและทางน้ำภายในประเทศเฉพาะการขนส่งผู้โดยสารเพื่อการท่องเที่ยวเท่านั้น</p> <p>เปรูมีท่าอากาศยาน 60 แห่ง (รับเที่ยวบินพาณิชย์ 39 แห่ง เป็นท่าอากาศยานระหว่างประเทศ 8 แห่ง) มีสายการบินนานาชาติจำนวน 51 สายการบิน มี Peruvian Airport Corporation (CORPAC) เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลกิจกรรมด้านการขนส่งทางอากาศทั้งหมด ยกเว้นบริการที่จอดรถ และร้านปลอดภาษีที่เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามาให้บริการได้</p> <p>ปัจจุบันกฎหมายของเปรูอำนวยความสะดวกที่สนามบิน เช่น ground support</p>

สาขา	ไทย	เปรู
	<p>มี Thai Airways International เป็นสายการบินประจำชาติและมีกรมการบินพาณิชย์ เป็น regulator</p> <p>รัฐบาลได้มีดำริสนับสนุนให้สายการบินรูปแบบประหยัดของเอกชนเข้ามาให้บริการมากขึ้น และให้เชียงใหม่เป็น aviation hub สู่อาณาณรัฐประชาชนจีน</p>	<p>equipment, cargo handling การขนถ่ายสินค้า คลังสินค้า เปรูมีความตกลง Open Skies กับ สหรัฐฯ ด้านการขนส่งสินค้า และมีความตกลงกับชิลีมอบเสรีภาพที่ 4-7 ให้ในบางเส้นทาง</p> <p>เฉพาะคนสัญชาติเปรูเท่านั้นที่มีสิทธิจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องบินพาณิชย์</p> <p>บริษัทที่ถือว่าเป็นสัญชาติเปรูจะต้องมี คณะกรรมการชาวเปรูหรือมีถิ่นพำนักถาวร ในเปรูไม่ต่ำกว่า 1 ใน 3 และมีชาวเปรูถือหุ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30</p>
การศึกษา	<p>ไทยเปิดตลาดการให้บริการการศึกษา ระดับประถมรวมถึงโรงเรียนนานาชาติ ระดับมัธยม การศึกษาผู้ใหญ่และ หลักสูตรระยะสั้น เพื่อเตรียมความพร้อม และความสามารถในการแข่งขันในฐานะ เป็น educational hub ของอนุภูมิภาค</p> <p>โอกาสทางธุรกิจในเปรูน่าจะเป็นการ ให้บริการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (distance learning)</p> <p>ไทยมีโรงเรียนระดับประถมและมัธยม จำนวนทั้งสิ้น 41,325 แห่ง ใน ระดับอุดมศึกษา นั้น มีสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ 27 แห่ง และเอกชนประมาณ 50 แห่ง สถาบันที่มีโปรแกรมภาษาอังกฤษ จำนวน 27 แห่งจากสถาบันอุดมศึกษา</p>	<p>เปรูไม่ได้เปิดตลาดการให้บริการการศึกษา แบ่งเป็น 3 ระดับ ระบบศึกษาภาคบังคับ 11 ปี ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงอายุ 6 ปี ระดับประถมศึกษา (6 ปี อายุ 6-12 ปี) สนับสนุนโดยรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษา (5 ปี อายุ 12 ปีขึ้นไป) ปัจจุบันเปรูมี มหาวิทยาลัยเอกชน 27 แห่ง มหาวิทยาลัย รัฐ 19 แห่ง</p>

สาขา	ไทย	เปรู
	<p>นักศึกษาต่างชาติระดับอุดมศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 4,343 คน ส่วนใหญ่เดินทางมาศึกษาในระดับปริญญาตรี จากประเทศจีน เวียดนาม และพม่า ตามลำดับ</p>	
<p>วิชาชีพ</p>	<p>ไทยไม่เปิดตลาด mode 4 สำหรับวิชาชีพวิศวกรรมโยธา สถาปัตยกรรม ทัศนศิลป์ เนื่องจากเป็นวิชาชีพสงวนตามบัญชีท้าย พรก. กำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. 2522</p>	<p>เปรูเปิดตลาด mode 4 เฉพาะบริการวิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชีและการตรวจสอบบัญชี และอื่น ๆ โดยมีเงื่อนไขด้านการเทียบวุฒิการศึกษาและคุณสมบัติ นอกจากนี้ ก่อนที่จะสามารถเข้ามาให้บริการได้ต้องสมัครเป็นสมาชิกของ Professional College ซึ่งค่าสมาชิกของผู้ให้บริการต่างชาติแพงกว่าคนเปรู</p> <p>ทัศนศิลป์ต่างชาติไม่สามารถให้บริการ คำปรึกษากฎหมายของประเทศตน (home country) และกฎหมายระหว่างประเทศได้ หากไม่ได้รับใบอนุญาตให้ practice กฎหมายเปรู</p> <p>ใน mode 3 นั้น รัฐจะให้วิสาหกิจเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบบัญชี ทำให้บริษัทอื่นไม่สามารถเข้ามาให้บริการตรวจสอบบัญชี รวมถึงบริการให้คำปรึกษาด้านอื่น ๆ กับบริษัทเหล่านั้นได้ บริษัทต่างชาติไม่สามารถใช้ชื่อเดิมที่เป็นสากลของบริษัทเองได้ ทำให้สูญเสีย brand value</p> <p>สำหรับสาขาการก่อสร้างและวิศวกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการก่อสร้าง นั้น ร้อยละ 80 ของพนักงานของบริษัทก่อสร้างที่มีสิทธิทำสัญญากับรัฐบาลต้องเป็นคนสัญชาติเปรู</p>

าษา	ทย	ปรุ
องเที่ยว	<p>ารท่องเที่ยวเป็นบริการสาขาที่นำรายได้เข้าประเทศไทยมากเป็นอันดับหนึ่ง เฉลี่ยปีละประมาณ 7,517 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีกิจกรรมที่สำคัญ คือ ภัตตาคารและการโรงแรม</p>	<p>ารท่องเที่ยวเป็นบริการสาขาที่นำรายได้หลักเข้าประเทศเปรู เช่นเดียวกับไทย เนื่องจากเป็นประเทศที่มีทัศนียภาพที่งดงาม และมีวัฒนธรรมเก่าแก่ของ</p> <p>าณาจักรอินคา</p>
สุขภาพ	<p>ไทยมีความสามารถในการให้บริการด้านการแพทย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการโรงพยาบาล และบริการของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรค อย่างไรก็ดีประเทศมีความกังวลในเรื่องของสมองไหล ทั้งภายใน (ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน) และภายนอก (ระหว่างไทยและประเทศที่มีรายได้สูงกว่าไทย) และความไม่เสมอภาคของการเข้าถึงบริการ</p> <p>ดังนั้น ในบริบทของการเจรจาเปิดตลาดการค้าบริการจึงมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับบริการด้านสุขภาพอื่น ๆ เช่น การนวดเพื่อบำบัด ผ่อนคลาย และเสริมความงาม เป็นต้น และการแสวงหาแนวทางให้คู่เจรจาไม่มีข้อจำกัดในการให้บริการ mode 2</p>	<p>แผนสุขภาพของเปรูครอบคลุมพนักงานที่มีรายได้ประจำและครอบครัว (ร้อยละ 25 ของประชากรทั้งหมด) แผนสุขภาพอื่น ๆ ของกระทรวงสาธารณสุขครอบคลุมร้อยละ 60 ของประชากรผู้ที่มีรายได้ต่ำ และระบบกลาโหมครอบคลุมประชากรร้อยละ 5 ที่เหลือครอบคลุมโดยโรงพยาบาล เอกชน และบริษัทประกันภัยเอกชน</p> <p>เปรูมีความขาดแคลนด้านบริการโรงพยาบาลและบุคลากรทางการแพทย์</p>

6.3 ประโยชน์ทางการค้าบริการที่คาดว่าจะได้รับจากการมีความตกลงการค้าเสรี

ไทยและเปรูต่างก็เป็นประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่ได้มีศักยภาพในการค้าบริการ ผู้ประกอบการจำเป็นต้องต้องพึ่งพาการลงทุนจากต่างชาติ ทั้งในแง่ของเงินทุน เทคโนโลยี และการบริหารจัดการ อย่างไรก็ตาม ธุริกิจบริการที่ไทยมีแนวโน้มที่จะสามารถสร้างรายได้มี 2 กลุ่ม คือ

(1) บริการที่ไทยสามารถสร้างรายได้จากการเข้ามาใช้บริการจากคนเปรู ได้แก่ บริการด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากยังมีปริมาณไม่มากนัก (ตารางที่ 5-5 และ 5-6) รักษาสุขภาพ นวดแผนไทย การศึกษานานาชาติ

(2) บริการที่มีศักยภาพในการออกไปแข่งขันให้บริการในเปรู ได้แก่ บริการที่จัดอยู่ในหมวดท่องเที่ยว (Tourism Cluster) เช่น ภัตตาคารไทย ออกแบบและก่อสร้าง นวดแผนไทย การศึกษา บริการด้านสุขภาพ ด้านความงาม การบำรุงรักษาและผ่อนคลายร่างกาย การกีฬา ในการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรี ไทยสามารถเรียกร้องให้เปรูเปิดตลาดในสาขาดังกล่าวข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน modes 1 และ 2 เนื่องจากเป็นสาขาที่เปรูไม่ได้เปิดตลาดไว้ในกรอบ WTO ทั้งนี้ ควรคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่เปรูอาจให้ความสำคัญกับผู้ให้บริการและนักลงทุนที่มาจากละตินอเมริกาและสหรัฐฯ มากกว่า และได้ early harvest ไปแล้วจากการมีความตกลงร่วมกันในกรอบต่าง ๆ ซึ่งมีระดับการเปิดตลาดที่ลึกและกว้างกว่า นอกจากนี้ ด้วยสภาพทางภูมิศาสตร์ภาษาและวัฒนธรรม อาจจะทำให้ผู้ให้บริการของไทยไม่สามารถแข่งขันกับผู้ให้บริการจากประเทศในทวีปอเมริกาได้อย่างทัดเทียม

ตารางที่ 6-1 Thailand's exports and imports of commercial services 1990-00

Unit:(Million USD)

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Imports	6160	7854	10254	12307	15231	18601	19313	17144	11874	13464	14713
% of world imports	0.752	0.926	1.090	1.287	1.464	1.552	1.526	1.312	0.893	0.993	1.023
Exports	6292	7132	9162	10877	11425	14652	16704	15619	13074	14542	12839
% of world exports	0.800	0.864	0.992	1.156	1.102	1.132	1.314	1.182	0.980	1.071	0.894
Net Ex-Im Balance	-132	-722	-1092	-1430	-3806	-3949	-2609	-1525	1200	1078	-1847

Source: International Trade Statistics 2001, World Trade Organisation

ตารางที่ 6-2 Peru's exports and imports of commercial services 1990-00

Unit:(Million USD)

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Imports	1070	1156	1330	1328	1484	1795	1990	2235	2301	2144	2210
% of world imports	0.0013	0.0014	0.0014	0.00138	0.0014	0.0015	0.002	0.002	0.002	0.001	0.001
Exports	714	742	751	742	949	1042	1322	1458	1672	1468	1463
% of world exports	0.00091	0.00009	0.00008	0.00008	0.00009	0.00009	0.001	0.001	0.001	0.001	0.001
Net Ex-Im alance	-356	-414	-579	-586	-535	-753	-668	-777	-629	-676	-747

Source: International Trade Statistics 2001, World Trade Organisation

ตารางที่ 6-3 OUTGOING THAI NATIONALS BY COUNTRY OF DESTINATION
JANUARY - DECEMBER

Country of Destination	2001		2000		Δ (%) 01/00
	Number	% Share	Number	% Share	
East Asia	1,672,058	83.16	1,568,469	82.16	+ 6.60
<i>ASEAN</i>	<i>1,043,573</i>	<i>51.90</i>	<i>946,389</i>	<i>49.58</i>	<i>+ 10.27</i>
China	165,230	8.22	135,517	7.10	+ 21.93
Hong Kong	192,951	9.60	195,678	10.25	- 1.39
Japan	88,059	4.38	88,900	4.66	- 0.95
Korea	44,964	2.24	61,465	3.22	- 26.85
Taiwan	131,279	6.53	134,880	7.07	- 2.67
Others	6,002	0.30	5,640	0.30	+ 6.42
Europe	161,187	8.02	158,598	8.31	+ 1.63
The Americas	42,079	2.09	48,457	2.54	- 13.16
Canada	1,043	0.05	1,244	0.07	- 16.16
USA	40,885	2.03	47,026	2.46	- 13.06
Others	151	0.01	187	0.01	- 19.25
South Asia	27,882	1.39	28,356	1.49	- 1.67
Oceania	68,806	3.42	63,714	3.34	+ 7.99
Middle East	35,030	1.74	35,846	1.88	- 2.28
Africa	3,574	0.18	5,488	0.29	- 34.88
Grand Total	2,010,616	100.00	1,908,928	100.00	+ 5.33

Source: Immigration Bureau, Police Department

ตารางที่ 6-4 INTERNATIONAL TOURIST ARRIVALS BY COUNTRY OF RESIDENCE

JANUARY - DECEMBER 2001

Country of Residence	2001		2000		Δ (%) 2001/2000
	Number	% Share	Number	% Share	
East Asia	6,095,979	60.16	5,782,323	60.37	+ 5.42
<i>ASEAN</i>	2,393,712	23.62	2,204,425	23.01	+ 8.59
China	695,372	6.86	704,463	7.35	- 1.29
Hong Kong	531,300	5.24	495,153	5.17	+ 7.30
Japan	1,179,202	11.64	1,206,549	12.60	- 2.27
Korea	553,441	5.46	448,207	4.68	+ 23.48
Taiwan	728,953	7.19	711,702	7.43	+ 2.42
Others	13,999	0.14	11,824	0.12	+ 18.39
Europe	2,327,680	22.97	2,191,433	22.88	+ 6.22
The Americas	613,897	6.06	597,716	6.24	+ 2.71
Argentina	5,674	0.06	5,257	0.05	+ 7.93
Brazil	4,258	0.04	3,992	0.04	+ 6.66
Canada	93,006	0.92	86,585	0.90	+ 7.42
USA	494,920	4.88	485,701	5.07	+ 1.90
Others	16,039	0.16	16,181	0.17	- 0.88
South Asia	333,936	3.30	340,036	3.55	- 1.79
Oceania	430,806	4.25	384,648	4.02	+ 12.00
Middle East	239,200	2.36	202,169	2.11	+ 18.32
Africa	91,011	0.90	80,501	0.84	+ 13.06
Grand Total	10,132,509	100.00	9,578,826	100.00	+ 5.78

Source: Immigration Bureau, Police Department

Note Overseas Thais included

บทที่ 7

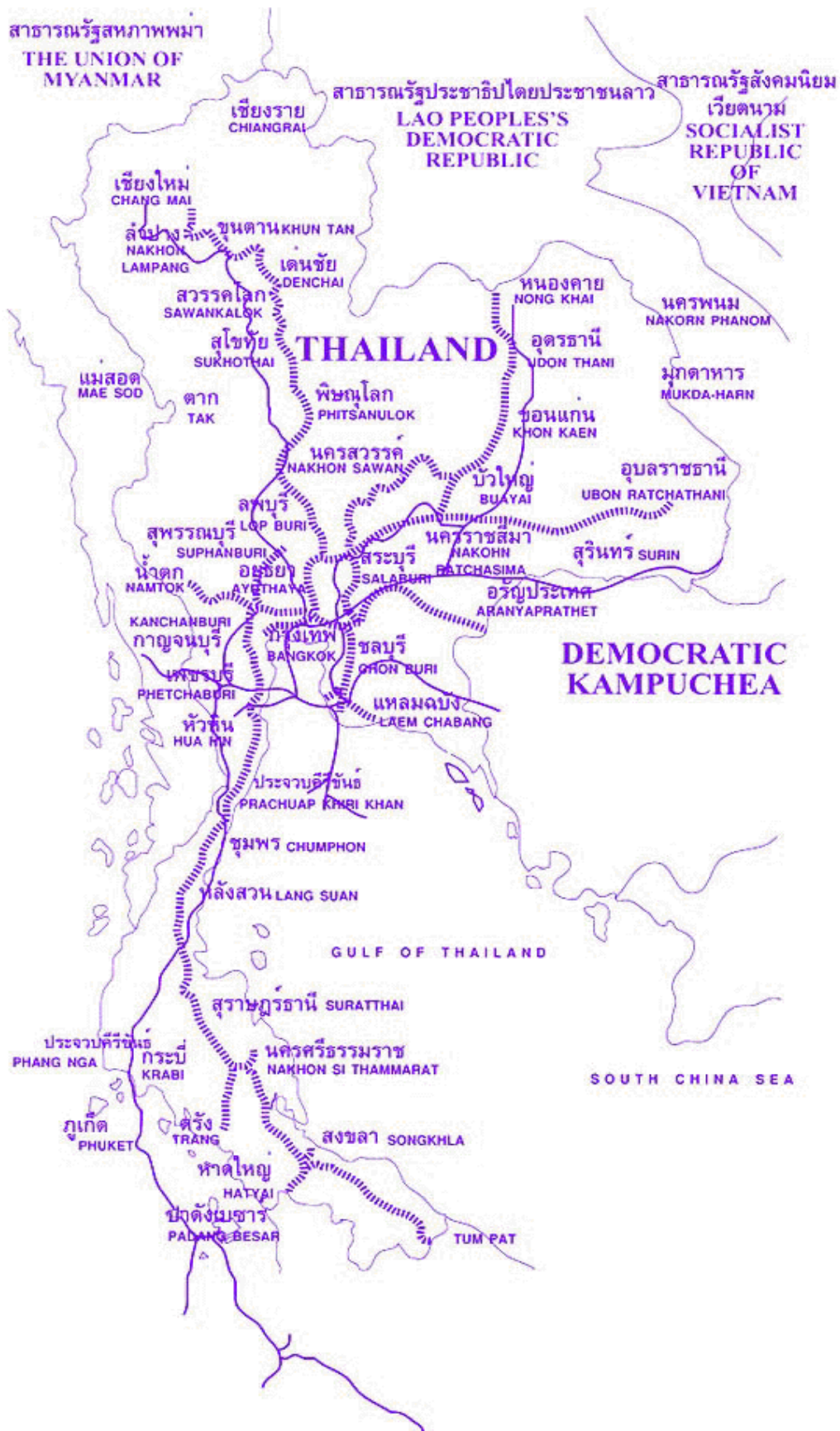
การขนส่ง

7.1 ทางรถไฟ	
<p>- การรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานที่ให้บริการเดินรถขนส่งผู้โดยสารและสินค้า</p> <p>- ปัจจุบันประมาณ 2544 เส้นทางรถไฟของไทยมีระยะทางรวมทั้งสิ้น 4,179 กิโลเมตร</p> <p>- จัดเดินขบวนรถโดยสารวันละ 287 ขบวนและขบวนรถรับส่งสินค้าวันละ 90 ขบวน</p> <p>- เส้นทางรถไฟสายใต้ ที่สถานีชุมทางหาดใหญ่ มีทางแยกไปบรรจบกับทางรถไฟของประเทศมาเลเซียที่สถานีปาดังเบซาร์</p> <p>รูปที่ 7-2 แสดงแผนที่เส้นทางรถไฟของประเทศไทย</p>	<p>- ทางรถไฟของเปรูมีระยะทางรวมทั้งสิ้นประมาณ 2,102 กิโลเมตร</p> <p>- เดือนกรกฎาคม 1999 รัฐบาลเปรูให้สัมปทานระบบรถไฟแก่ Consorcio Ferrocarriles del Peru ซึ่งเป็นสมาคมที่ประกอบด้วยบริษัทเปรูและต่างชาติ 8 บริษัท โดยจะดำเนินการผ่าน 2 บริษัทได้แก่ Ferrovias Central Andina S.A. (central railway) และ Ferrcarril Transandino S.A. (south and south-east railways)</p> <p>- ระบบรถไฟมี 3 ระบบที่สำคัญ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Central railway บริการเฉพาะการขนส่งสินค้าจากเมืองท่า Callao ไปยังเมือง La Oroyo และ Huancayo ระยะทางประมาณ 590 กม. ดำเนินการโดยบริษัท Ferrovias Central Andina S.A. สินค้าหลักที่ขนส่งคือแร่จากเหมืองแร่ในเทือกเขา Andes 2. Southern railway ระยะทางประมาณ 900 กม. เชื่อมเมืองท่า Matarani (ติดชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิกทางตอนใต้ของประเทศ) และ Mollendo และ Matarani – Arequipa – Juliaca และแตกเป็นสองสายไปยัง Puno บนฝั่งทะเลสาบ Titicaca และ Cusco ดำเนินการโดย Ferrocarril Transandino S.A. สินค้าหลักที่ขนส่งคือเมล็ดธัญพืชและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม 3. Small South-eastern railway ระยะทางประมาณ 120 กม. เชื่อม Cusco กับ Machu Puccho ดำเนินการโดย Ferrocarril Transandino S.A. <p>- นอกจากนี้ มีเส้นทางรถไฟที่ดำเนินการโดย</p>

ไทย	เปรู
	<p>รัฐบาลได้แก่ สาย Huancayo-Huancavelica ยาวประมาณ 129 กม. เพื่อสนับสนุนการขนส่งไปยังท้องถิ่นชนบท และเส้นทาง Tacna-Arica ยาวประมาณ 60 กม. เป็นเส้นทางที่เชื่อมไปยังชิลี</p> <p>- ขณะนี้อยู่ระหว่างศึกษาเส้นทาง Puno-Desaguadero ยาวประมาณ 157 กม. ซึ่งจะเชื่อมเส้นทางรถไฟสายใต้ไปยังโบลิเวียและอาร์เจนตินา</p>

รูปที่ 6-1 แผนที่แสดงเส้นทางรถไฟสายใต้-ตะวันออกของเปรู

รูปที่ 7-2 แผนที่เส้นทางรถไฟของประเทศไทย
(ที่มา: การรถไฟแห่งประเทศไทย)

ไทย	เปรู
7.2 ทางรถยนต์	
<p>- ระยะทางในความรับผิดชอบของกรมทางหลวงในปี 2543 ยาวทั้งสิ้น 60,788 กิโลเมตร เป็นทางคอนกรีต-ลาดยาง 56,559 กิโลเมตร ทางลูกรัง 844 กิโลเมตร และทางก่อสร้างและทางรักษาสภาพ 3,385 กิโลเมตร</p> <p>- กรมทางหลวงได้พัฒนาทางหลวงระหว่างประเทศ ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> • โครงการทางหลวงเอเชีย เป็นความร่วมมือของสมาชิก 15 ประเทศ⁸ เพื่อปรับปรุงและร่วมมือพัฒนาการขนส่งระหว่างประเทศ เมืองอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ท่าเรือ และแหล่งการค้าสำคัญ ระยะทาง 68,307 กม. • โครงการทางหลวงอาเซียน เพื่อพัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายทางหลวงของประเทศสมาชิก ASEAN กำหนดเสร็จปี • พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> □ กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม พม่าและจีนตอนใต้ (มณฑลยูนนาน)) □ กรอบความร่วมมือสามเหลี่ยมเศรษฐกิจอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย □ กรอบร่วมมือระหว่างประเทศสองฝ่าย ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - โครงการถนนห้วยโก๋น จ.น่าน เชื่อมผ่านไปลาวเพื่อไปยังจีน และสามารถเชื่อมต่อไปเวียดนาม พู และฮานอยของเวียดนาม - โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำสุโขงไกลก จ.นราธิวาส เชื่อมไทยและมาเลเซีย 	<p>- ทางหลวงยาวทั้งสิ้น 73,300 กิโลเมตร เป็นทางหลวง (national highway) 22% ถนนในรัฐ (state roads) 20% และถนนท้องถิ่น 58%</p> <p>- เปรูดำเนินการพัฒนาเส้นทางสายสำคัญ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pan-American Highway เป็นเส้นทางรถยนต์ที่เป็นทางลาด (pave) ทั้งหมด ยาวประมาณ 3200 กิโลเมตร เชื่อมจากเหนือลงใต้ตามความยาวของชายฝั่งทะเล ผ่าน 10 มลรัฐ (department) ของเปรู โดยทางเหนือถึงเมือง Tumbes และยังคงไปยังเอกวาดอร์และโคลัมเบีย ทางใต้ถึงเมือง Tacna และต่อไปยังชิลี โบลิเวียและอาร์เจนตินา การดำเนินการก่อสร้างเสร็จสิ้นแล้ว • Central Highway (380 กิโลเมตร) เป็นเส้นทางจากเมือง Lima ไปทางตะวันออกเชื่อม Mantaro Valley (เป็นพื้นที่หลักในการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์) La Oroya (มีกิจการเหมืองแร่และผสมโลหะ) และ Huancayo จาก La Oroya มีถนนวิ่งไปทางเหนือต่อไปยังเมือง Cerro de Pasco, Huanuco, Tingo Maria และ Pucallpa ซึ่งอยู่บนแม่น้ำ Ucayali ซึ่งเป็นสาขาหนึ่งจากแม่น้ำ Amazon • Jungle Marginal Highway (275 กิโลเมตร) jungle by-roads (315 กม.) และถนนอื่น ๆ วิ่งเข้าสู่ด้านในประเทศ (746 กม.) • Ilo-Desaguadero road อยู่ทางใต้ของประเทศ เชื่อมเมืองท่า Ilo กับโบลิเวีย Matarani-Juliaca-Puerto Maldonado-Inapari เป็นเส้นทางยาวตามแนวเขตแดนระหว่างเปรูและโบลิเวีย ขณะนี้อยู่ระหว่างการก่อสร้าง

⁸ อฟกานิสถาน บังคลาเทศ กัมพูชา อินเดีย อินโดนีเซีย อิหร่าน ลาว มาเลเซีย เนปาล ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ ศรีลังกา ไทย เวียดนาม จีน พม่า และมองโกเลีย

ไทย	เปรู
<p>- สะพานมิตรภาพไทย-พม่า เสร็จเมื่อ กรกฎาคม 2540</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Paita-Olmos-Corral Quemado-Sarameriza เป็นเส้นทางจากท่าเรือ Paita ซึ่งอยู่ส่วนเหนือของเปรูไปยังทิศตะวันออกใกล้เขตแดนเอกวาดอร์ และสามารถเชื่อมกันเส้นทางขนส่งทางแม่น้ำไปยังเมือง Iquitos และไปเมือง Manaus ของบราซิล ซึ่งมีเขตปลอดภาษี • ในปี 1994 เปรูเริ่มสร้าง Transcontinental highway เชื่อมเมือง Ilo ไปยัง Puerto Sausez ใน Boliva และต่อไปท่าเรือ Portos ของบราซิล - ธันวาคม 2002 ประธานาธิบดีเปรูไปเยือนบราซิล และได้หารือในเรื่องการสร้างเส้นทางเชื่อม 2 มหาสมุทร (ทั้งเปรู (ท่าเรือ Lima) และชิลี (ท่าเรือ Santiago) ได้เสนอเส้นทางออกมหาสมุทรแปซิฟิกให้กับโบลิเวียและบราซิล โดยเชื่อมกับท่าเรือ Santos ของบราซิล) ซึ่งรัฐมนตรีกระทรวงการขนส่งของเปรูได้ประกาศโครงการสร้างถนนเชื่อม 2 มหาสมุทร 2 โครงการ <ol style="list-style-type: none"> 1. Andean Inter-Oceanic Route เชื่อม Inapari ของเปรูและ Santos และ Sao Paulo ของบราซิล โดยในเปรูจากเมือง Inapari จะแยกเป็น 2 สายไปยัง Cusco และ Puno นอกจากนั้น เส้นทางที่เชื่อมไปบราซิลจะผ่านรัฐ Rondonia และ Matto Grosso ของบราซิลและเมืองหลวงของทั้ง 2 รัฐ ได้แก่ Porto Velho และ Cuiaba 2. Amazonic Inter-Oceanic Route เชื่อม Paita ของเปรู และ Manaus ของบราซิล โดยเป็นเส้นทางรถยนต์เชื่อมกับเส้นทางน้ำ

ไทย	เปรู
6-3 ทางน้ำ	
<p>ในปี 2543 ไทยมีการขนส่งสินค้าทางทะเล เป็นปริมาณทั้งสิ้น 69.9 ล้านตัน โดยเท่ากับ 95.3% ของปริมาณการขนส่งสินค้าทางทะเลทั้งหมด (ทางทะเล ทางบก ทางอากาศและทางไปรษณีย์) เป็นมูลค่า 1.5 ล้านล้านบาท เท่ากับ 62% ของมูลค่าการขนส่งสินค้าเข้าทั้งหมด และการขนส่งสินค้าออกทางทะเลมีปริมาณทั้งสิ้น 72.6 ล้านตัน เท่ากับ 94.3% ของปริมาณการขนส่งสินค้าออกทั้งหมด เป็นมูลค่า 1.8 ล้านล้านบาท เท่ากับ 66.3% ของมูลค่าการขนส่งสินค้าออกทั้งหมด</p> <p>- ทำเรือระหว่างประเทศ ได้แก่</p> <p>1. <u>ทำเรือของรัฐ</u> ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> • .ทำเรือกรุงเทพ ดำเนินการโดยการท่าเรือแห่งประเทศไทย ความลึกประมาณ 8.5-11 เมตร โดยท่าเทียบเรือสินค้าทั่วไปรับเรือได้ 10 ลำ ท่าเทียบเรือตู้สินค้ารับเรือได้ 8 ลำ หลักผูกเรือกลางน้ำคลองเตยรับเรือได้ 7 ลำ กลางน้ำบางหัวเสือจำนวน 8 ลำ และท่าผูกเรือสาธิตประดิษฐ์สำหรับ 5 ลำ • ทำเรือแหลมฉบัง ในจังหวัดชลบุรี บริหารโดยการท่าเรือแห่งประเทศไทย แต่ให้บริการท่าเรือโดยเอกชน ความลึกประมาณ 14 เมตร มีท่าเทียบเรือชายฝั่งรับเรือได้ 2 ลำ ท่าเทียบเรือโดยสารรับเรือได้ 1 ลำ ท่าเทียบเรือเอนกประสงค์ รับเรือได้ 1 ลำ ท่าเทียบเรือน้ำตาลรับได้ 1 ลำ ท่าเทียบเรือสินค้าทั่วไปรับได้ 1 ลำ ท่าเทียบเรือถ่านหินรับเรือได้ 1 ลำ ท่าเทียบเรือตู้สินค้ารับได้ 5 ลำ <p>นอกจากนั้น ยัง</p>	<p>- เส้นทางน้ำยาว 8,808 กิโลเมตร ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> • เส้นทางน้ำในแม่น้ำอเมซอนและสาขาเป็นระยะทาง 8,600 กิโลเมตร สามารถใช้ติดต่อระหว่างเมือง Pucallpa (อยู่ที่ทิศตะวันออกในส่วนตอนกลางของประเทศ) และ Iquitos (อยู่ที่ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ) ใช้เวลาประมาณ 5 วัน และจาก Iquitos สามารถเชื่อมต่อไปยังโคลัมเบียและบราซิล โดยใช้เวลาประมาณ 2.5 วัน • เส้นทางน้ำของทะเลสาบ Lago Titicaca ซึ่งเป็นทะเลสาบที่อยู่ระหว่างเปรูและโบลิเวีย และสามารถใช้เป็นเส้นทางติดต่อระหว่างเมือง Puno ของเปรูและ La Paz ของ โบลิเวีย <p>- เมืองท่าของเปรู ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> • เมืองท่าติดชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก จากเหนือลงใต้ ได้แก่ Talara, Negritos, Paita, Bayovar, Primentel, Pascamayo, Salaverry, Chimbote, Paramonga, Supe, Chancay, La Pampilla, Callao, General San Martin, San Nicolas, Matarani และ Ilo • เมืองท่าทางตะวันออกของเทือกเขา Andes ได้แก่ Iquitos, Pucallapa, Yurimaguas เป็นเมืองท่าติดแม่น้ำอเมซอนและสาขา สามารถเดินทางทางแม่น้ำจากโคลัมเบียและบราซิลมายังเปรูที่เมืองท่า Iquitos โดยระยะทางระหว่าง Iquitos และ Manaus ของบราซิล ประมาณ 970 ไมล์ ระดับน้ำลึกที่เรือผ่านได้ประมาณ 5.4-7.5 เมตร เมืองท่า Puerto Maldonado อยู่ใกล้ชายแดนโบลิเวีย ติดแม่น้ำ Madeira ซึ่งเป็นสาขาของอเมซอน ซึ่งผ่านโบลิเวียและบราซิล

ไทย	เปรู
<p>มีโครงการพัฒนาท่าเรือจนถึงปี 2562 ท่าเรือมาตาพุต จังหวัดระยอง มีความลึกประมาณ 17 เมตร บริหารโดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าทั่วไปความลึก 10 เมตร 1 ท่า ท่าเทียบเรือสินค้าเหลว 2 ท่าและท่าเทียบเรือเล็กทั่วไป ความลึก 5 เมตร 1 ท่า</p> <ul style="list-style-type: none"> • ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต อยู่ในความดูแลของกรมเจ้าท่า ดำเนินการและบริหารโดยเอกชนมีท่าเทียบเรือ 2 ท่าสำหรับเรือสินค้าทั่วไป และท่าเทียบเรือลำเลียง 4 ท่า ความลึกหน้าท่า 10 เมตร • ท่าเรือน้ำลึกสงขลา กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานดูแล โดยเอกชน ดำเนินการบริหารท่าเรือ มีท่าเทียบเรือ 3 ท่า ความลึกหน้าท่า 10 เมตร เป็นท่าเทียบเรือสินค้าทั่วไป 2 ท่า และท่าเทียบเรือสินค้าเทกอง 1 ท่า • ที่จอดทอดสมอเรือบริเวณเกาะสีชัง ความลึกเฉลี่ย 20 เมตร เรือสามารถจอดทอดสมอเพื่อบรรทุกขนถ่ายสินค้าลำเลียงเข้ามายังท่าเรือกรุงเทพได้ไม่น้อยกว่า 50-60 ลำ <p>2. ท่าเรือเอกชน ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> • ท่าเรือเอกชนในแม่น้ำเจ้าพระยา มีจำนวน 63 ท่า ส่วนใหญ่เป็นท่าเรือที่รับสินค้าที่ขนส่งด้วยเรือลำเลียงที่บรรทุกขนถ่ายสินค้ากลางน้ำบริเวณท่าเรือกรุงเทพหรืออ่าวจอดทอดสมอเรือเกาะสีชัง ความลึกประมาณ 6.8-9 เมตร • ท่าเรือเอกชนชายฝั่งตะวันออก ส่วนใหญ่เป็นท่าเรือขนาดใหญ่ให้บริการขนถ่ายสินค้าเหลว และท่าเรือสินค้าทั่วไปและท่าเรือสินค้าเทกอง ความลึกประมาณ 14.5 เมตร สามารถรับเรือได้ 4 ลำ • ท่าเรือเอกชนชายฝั่งภาคใต้ ส่วนใหญ่บรรทุกขนถ่ายสินค้าเหลว มีท่าเรือสินค้าทั่วไป 2 ท่า ท่าเรือสินค้าเทกอง 5 ท่า และท่าเรือสินค้าเหลว 10 ท่า 	<ul style="list-style-type: none"> • ท่าเรือหลักอยู่ใน Callao ซึ่งสามารถให้บริการแก่เรือเกือบทุกชนิด โดยเชื่อมต่อกับท่าเรือหลักในหลายประเทศรอบโลก ระหว่างปี 1990-1998 มีการขนส่งสินค้าผ่าน 70% ของการขนส่งสินค้าผ่านท่าเรือสาธารณะ มีเรือผ่าน 73% และมีตู้บรรทุกสินค้าผ่าน 86% สินค้าจากเมืองท่า Callao และ Lima สามารถขนส่งผ่านเทือกเขา Andes ไปยังเมือง Pucallpa บนแม่น้ำ Ucayali ใช้เวลา 3 วันและสามารถขนส่งผ่านแม่น้ำต่อไปยัง Iquitos โดยเรือท้องถิ่นใช้เวลา 6 วัน - ท่าเรือสำคัญ 7 แห่ง (Paita, Salaverry, Chimbote, Callao, Matarani, Ilo, San Martin) เชื่อมกับ Pan-American Highway บางเมืองมีเส้นทางรถไฟผ่านหรือมีสนามบินระหว่างประเทศหรือภายในประเทศ - ท่าเรือเกือบทั้งหมดมีศูนย์กลางการส่งออก การแปรรูป อุตสาหกรรม การพาณิชย์และการบริการ (เรียกว่า CETICOS: Centers of export, transformation, industry, commercialization and services เป็นเขตปลอดภาษี (free trade zone)) อยู่ใกล้เคียง - เมืองท่า Ilo และ Paita เป็นท่าเรือและท่าขนส่งสินค้าทางอากาศที่ดำเนินการในลักษณะของเขตปลอดภาษีและเป็นศูนย์กลางในการกระจายสินค้าที่สำคัญทางใต้และเหนือของเปรู เอื้อประโยชน์ต่อการส่งออก-นำเข้าระหว่างประเทศใกล้เคียงโดยไม่ต้องเสียภาษี สินค้าสามารถถูกจัดเก็บโดยไม่จำกัดเวลาและลดระเบียบศุลกากรและเอกสาร ซึ่ง CETICOS Paita สามารถเป็นศูนย์ (hub) ในการค้าขายกับเอกวาดอร์ โคลัมเบียและเวเนซุเอลา - เปรูมีสิทธิเฉพาะในการใช้ท่า (pier) ในเมืองท่า Arica ของชิลี โดยมีคลังเก็บสินค้าของเปรู ทั้งนี้ มีเส้นทางรถไฟเชื่อมระหว่าง Arica กับ Tacna ซึ่งเป็น

ไทย	เปรู
	<p>เมืองทางใต้ของเปรูระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร โดยสินค้าที่ผ่านเส้นทางรถไฟนี้ไม่ต้องผ่านศุลกากร ทำให้ Tacna เป็นศูนย์กลางการเชื่อมการค้าระหว่างท่าเรือทางใต้ของเปรู กับเมืองหลักของประเทศชิลี โบลิเวียและบราซิล (เมืองท่า Santos)</p> <p>- National Ports Company (Empresa Nacional de Puerto del Peru S.A.: ENAPU) เป็นบริษัท ท่าเรือที่รัฐเป็นเจ้าของ อยู่ภายใต้ Ministry of Transport and Communications ทำหน้าที่ดูแล ท่าเรือทุกแห่งและให้บริการโรงเก็บสินค้า ยกเว้นที่ Matarani, Bayovan (เป็นท่าเรือที่ขนส่งน้ำมันดิบ ดำเนินการโดย Petroperu), Pimentel (ดำเนินการโดย Pimentel Dock and Railway Company), San Nicolas (เป็นท่าเรือขนส่งแร่เหล็ก ดำเนินการและเป็นเจ้าของโดย Hierroperu) และ San Juan (ดำเนินการโดยกองทัพเรือ)</p> <p>- นอกจากนี้ ท่าเรือ Ilo ดำเนินการโดย Southern Peruvian Copper Corporation ซึ่งเป็นบริษัทเอกชนที่ บริหารท่าเรือในส่วนของการขนส่งสินค้าของตน แต่ ENAPU บริหารท่าเรือ</p>

- จากเอกสารเผยแพร่ของสถานทูตเปรู ระบุว่าข้อจำกัดของการพัฒนาท่าเรือของเปรู ได้แก่
- ความลึกของท่าเรือ โดยเฉลี่ย 10 เมตรซึ่งไม่เพียงพอสำหรับเรือขนาดใหญ่และเรือบรรทุกน้ำมันที่มีน้ำหนักมากกว่า 20,000 ตัน
  - จำนวนโรงเก็บสินค้าที่ไม่เพียงพอและเครื่องมือในการขนสินค้าขึ้นลงเรือ สายพานขนส่งแร่ ระบบการขนเมล็ดข้าว และระบบควบคุมรถบรรทุกเข้าออก
- เปรูมีแผนที่จะแก้ไขปัญหาโดยการเปิดประมูลท่าเรือ ปัจจุบัน ให้สัมปทานท่าเรือ Matarani บริษัทที่ชนะการประมูลจะต้องผูกพันที่จะลงทุนเพื่อการพัฒนาท่าเรือให้ดีขึ้นโดยจะได้รับสิทธิในโครงสร้างพื้นฐานของท่าเรือในระยะเวลาที่กำหนด กฎหมายท่าเรือใหม่ถูกเสนอให้สภานิติบัญญัติเมื่อ กันยายน 2002 โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของท่าเรือให้ทันสมัยและให้เอกชนสามารถเข้าร่วมธุรกิจมากขึ้น

ทย	ปรุ
7.4 ทางอากาศ	
7.4.1 ทำอากาศยาน	
<p>- ไทยมีทำอากาศยานทั้งสิ้น 28 แห่ง (28 จังหวัด) โดยอยู่ในภาคเหนือ 9 แห่ง ภาคกลาง 1 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8 แห่ง และภาคใต้ 9 แห่ง เป็นทำอากาศยานระหว่างประเทศ 4 แห่ง ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> • ทำอากาศยานกรุงเทพ ปี 1998 มีผู้โดยสารระหว่างประเทศขาเข้าประมาณ 8 ล้านคน ปี 2001 ประมาณ 10.8 ล้านคน • ทำอากาศยานเชียงใหม่ พื้นที่ 3.05 ตร.กม จอดเครื่องบินได้ 13 ลำ • ทำอากาศยานภูเก็ต พื้นที่ 2.31 ตร.กม. สามารถจอดเครื่องบินได้ 19 ลำ • ทำอากาศยานหาดใหญ่ พื้นที่ 4.8 ตร.กม. จอดเครื่องบินได้ 7 ลำ <p>- ขณะนี้อยู่ระหว่างก่อสร้างทำอากาศยานสุวรรณภูมิในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งทางอากาศในภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ และรองรับการเติบโตของปริมาณการขนส่งทางอากาศ ทำอากาศยานมีเนื้อที่ประมาณ 32 ตารางกิโลเมตร สามารถรองรับผู้โดยสารได้ 40 ล้านคนต่อปี รองรับสินค้าได้ 3 ล้านตันต่อปี และหากพัฒนาถึงขั้นสมบูรณ์จะสามารถรับผู้โดยสารได้ 100 ล้านคนต่อปี และสินค้าได้ 6.4 ล้านตันต่อปี จะสามารถเปิดให้บริการประมาณปี 2548</p>	<p>- เปรูมีสนามบินทั้งสิ้น 60 แห่ง โดย 33 แห่ง ให้บริการสายการบินพาณิชย์ และ 4 แห่งเป็นทำอากาศยานระหว่างประเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - บริษัททำอากาศยานเปรู (Peruvian Airport Corporation: CORPAC) ให้บริการในสนามบินทุกชนิด ยกเว้นบริการบันไดขึ้นลงเครื่องบิน ที่จอดรถและร้านสินค้าปลอดภาษีที่สนามบินระหว่างประเทศ Jorge Chavez ซึ่งให้สัมปทานกับบริษัทเอกชนเมื่อกันยายน 2001 - สนามบินที่ได้รับลงทุนอย่างมากเพื่อการปรับปรุง ได้แก่ Jorge Chavez, Cuzco และ Trujillo รัฐบาลมีแผนที่จะให้สัมปทานสนามบินใน Lima, Cuzco, Arequipa, Iquitos และ Chiclayo - สนามบินระหว่างประเทศของเปรูที่สำคัญ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> • Jorge Chavez (AIJC) ในเมือง Lima ซึ่งเป็นศูนย์กลาง (Hub) หลักของเที่ยวบินจากทวีปอเมริกาเหนือและยุโรปไปยังประเทศกลุ่ม Andean อยู่ห่างจากใจกลางเมืองประมาณ 16 กิโลเมตร (ประมาณ 25 นาที) ในปี 1998 ให้บริการ 98% ของผู้โดยสารระหว่างประเทศ โดยมีผู้โดยสารระหว่างประเทศขาเข้าประมาณ 8 แสนคน <ul style="list-style-type: none"> • Cusco อยู่ทางใต้ของประเทศ มีเที่ยวบินจากเมือง La Paz โบลิเวีย สามารถให้บริการเครื่องบินขนาดใหญ่ที่สุดคือ Boeing 727 และ DC-8 • Iquitos อยู่ทางเหนือของเปรูในบริเวณลุ่มน้ำอเมซอน ให้บริการเครื่องบินขนาดใหญ่ที่สุดคือ DC-8 มีเครื่องบินบินจาก Lima 1 ลำทุกวันและจาก Miami 1 ลำทุกอาทิตย์

ไทย	เปรู
	<ul style="list-style-type: none"> • Trujillo ซึ่งเป็นเมืองท่าอยู่ตอนกลาง ค่อนไปทางเหนือของประเทศ บริการเครื่องบินขนาดใหญ่ที่สุดคือ Boeing 727 - ประมาณระยะเวลาการบินระหว่าง Lima และ เมืองสำคัญ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> • London 15 ชั่วโมงรวมถึงการหยุดที่ Madrid (Lima ไป Madrid 12 ชั่วโมง) Los Angeles 6 ชั่วโมง • Miami 5 ชั่วโมง • New York 9 ชั่วโมง • Frankfurt 14 ชั่วโมง - สนามบินภายในประเทศของเปรู ได้แก่ Arequipa, Ayacucho, Cajamarca, Chiclayo, Cusco, Ilo, Iquitos, Juliaca, Lima, Piura, Pucallpa, Puerto Maldonado, Rioja, Tacna, Talara, Tarapoto, Trujillo, Tumbes และ Yurimaquas และอีก 22 แห่ง ที่มีเฉพาะเที่ยวบินเช่า (charter flights) และเที่ยวบิน สันับสนุนกองทัพ

ตารางที่ 7-1 เปรียบเทียบจำนวนผู้โดยสาร (ขาเข้าและขาออก) สนามบิน Jorge Chavez (AIJC) และสนามบินกรุงเทพ

ปี	ภายในประเทศ		ระหว่างประเทศ		ภายใน + ระหว่างประเทศ	
	AIJC	สนามบินกรุงเทพ	AIJC	สนามบินกรุงเทพ	AIJC	สนามบินกรุงเทพ
1994	1,916,786	4,849,365	1,295,376	13,397,054	3,212,162	18,246,419
1995	2,239,466	5,564,480	1,554,025	14,773,865	3,793,491	20,338,345
1996	2,200,689	6,369,242	1,699,329	16,049,161	3,900,018	22,418,403
1997	2,215,580	6,818,926	1,872,379	16,637,758	4,087,959	23,456,684
1998	2,204,394	6,681,611	2,094,212	16,384,815	4,298,606	23,066,426
1999	2,295,978	6,810,909	2,017,590	18,446,838	4,313,568	25,257,747
2000	n.a.	7,182,761	n.a.	20,101,314	n.a.	27,284,075
2001	n.a.	7,492,264	n.a.	21,607,561	n.a.	29,099,825

ที่มา: Daily Airport Registry: Reports from the Airlines (Passengers, Cargo and Mail)

<http://www.copri.org/english/home/SI-02-02-06.HTM>

<http://www.thaiairports.com>

ไทย	เปรู
7.4.2 สายการบิน	
<p>- สายการบินระหว่างประเทศของไทย ได้แก่ บริษัท การบินไทย จำกัด เป็นรัฐวิสาหกิจ และ บริษัท บางกอกแอร์เวย์ จำกัด ซึ่งบินภายในประเทศและไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ จีน ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และกัมพูชา</p>	<p><u>ระหว่างประเทศ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - สายการบินระหว่างประเทศของเปรูได้แก่ Lan Peru, Taca Peru และ AeroContinente - สายการบิน Lan Peru เริ่มดำเนินการเมื่อ กรกฎาคม 1999 เส้นทางการบินไปต่างประเทศมี 4 เส้นทางโดยไปสหรัฐฯ 3 แห่ง ได้แก่ Miami, New York และ Los Angeles และเมือง Santiago ของ ชิลี และมีเส้นทางภายในประเทศ 8 เมือง - เปรูมีเที่ยวบินไปทุกเมืองหลักของประเทศในทวีป อเมริกาใต้ และมีเที่ยวบินตรงไปยังเมือง Allanta, Chicago, Dallas, Houston, Los Angeles, Miami และ Newark และ New York ของสหรัฐฯ - เปรูลงนาม Open Skies Agreement กับสหรัฐฯ เมื่อปี 1998 ซึ่งอนุญาตให้มีการบินไม่จำกัดตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2002 นอกจากนั้น ยังมีเที่ยวบินขนส่งสินค้า (cargo flights) ของทั้งสหรัฐฯ และเปรูไปโมอามี - สายการบินของประเทศอื่นที่บินไปยังเปรู ได้แก่ United Airlines, American, Continental และ Delta (ทั้ง 4 เป็นสายการบินสหรัฐฯ ที่บินไป Lima) <p>Aerolineas, Argentinas, Aeromexico, Aero Postal, Alitalia, Avianca, Copa, Iberia, KLM, Lacs, Lan Chile, Lloyd AeroBolivoiano, Lufthansa, Servivensa, Transportes Aereos Militares Ecuatorianos (TAME) และ Varig (บินตรงระหว่าง Lima และ Tokyo ทุกอาทิตย์)</p> <p><u>ภายในประเทศ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งแต่ สิงหาคม 1999 Aero Continente เป็นสายการบินของเอกชนและเป็นสายการบินหลักของตลาดภายในประเทศ สายการบินอื่นประกอบด้วย

ไทย	เปรู
	Aerocondor, Aviandina, Star Up, Taca Peru และ TANS และมีสายการบินขนาดเล็กให้บริการเครื่องบินขนาดเล็กบินไปยังจุดหมายที่ห่างไกลจากชุมชน (remote destination)

7.5 หน่วยงานรับผิดชอบและกฎหมายเกี่ยวกับการขนส่งทางอากาศ

Ministry of Transport, Communications, Housing and Construction ของเปรู รับผิดชอบเกี่ยวกับนโยบายการขนส่งทางอากาศและการจัดสรรปลายทางการบินและความถี่ ตามที่ได้เจรจาสองฝ่าย องค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมการขนส่งทางอากาศคือ OSITRAN ถูกจัดตั้งขึ้นในปี 1998 เพื่อทำหน้าที่พิจารณาการให้สัมปทานโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งสาธารณะให้แก่เอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้สัมปทานการบริการสนามบิน CORPAC เป็นองค์กรของรัฐที่ให้บริการควบคุมจราจรทางอากาศและให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการนำเครื่องไปยัง terminal ในสนามบินสาธารณะ

ตารางการบินระหว่างประเทศจะถูกกำหนดภายใต้กฎเกณฑ์ของความตกลงสองฝ่าย กฎหมายเกี่ยวกับข้อจำกัดเกี่ยวกับการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment) และการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน (Most-Favored Nation) อยู่บนพื้นฐานของ Chicago's Convention on International Civil Aviation โดยกฎหมายกำหนดว่า รัฐควรสนับสนุนกิจกรรมการบินที่ให้สิทธิพิเศษแก่ประชาชนเปรู นอกจากนี้ยังกำหนดให้สงวนสิทธิการบริการขนส่งทางอากาศแก่เฉพาะชาวเปรูเท่านั้น และยังกำหนดให้มีการปฏิบัติต่างตอบแทนหรือการให้การชดเชยที่เท่าเทียมกัน

ต้นทศวรรษ 1990 มีกฎหมายกระตุ้นการลงทุนในบริการขนส่งทางอากาศโดยยกเลิก ข้อจำกัดและขั้นตอนการบริหารที่ถ่วงการพัฒนาการบินพลเรือน รวมถึงข้อจำกัดการเข้าร่วมของเอกชนเปรูหรือเงินทุนจากต่างชาติในการบริการขนส่งทางอากาศ การเปิดเสรีรวมถึงอุปกรณ์สนับสนุนภาคพื้น การจัดการสินค้าบรรทุกบนเครื่องบิน การบรรทุกสินค้าขึ้น-ลง คลังสินค้า และการสนับสนุนการซ่อมแซมเครื่องบิน แต่ยังคงจำกัดการให้บริการสนับสนุนการบิน การสื่อสารโดยวิทยุ การควบคุมจราจรอากาศเฉพาะ CORPAC ดำเนินการ

เปรูยังคงสงวนสิทธิการจดทะเบียนเครื่องบินให้แก่ชาวเปรูเท่านั้น และให้สิทธิพิเศษแก่คนชาติในเส้นทางการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ หน่วยงานจะถือว่าเป็นคนชาติหากคณะกรรมการบริหารอย่างน้อย 1 ใน 3 เป็นชาวเปรูหรือผู้ที่มีถิ่นฐานในเปรู (permanent resident) และชาวเปรูถือหุ้นอย่างน้อย 30% นอกจากนี้ เปรูยังยกเว้น NT สำหรับการขนส่งทางอากาศภายในประเทศทั้งแบบประจำและไม่ประจำ จำกัดเที่ยวบินเช่าสำหรับท่องเที่ยว (tourist charter flight) ของบริษัทต่างชาติและกำหนดให้ผู้ดำเนินการท่องเที่ยวมีตัวแทนด้านกฎหมายที่ได้รับการรับรองในเปรู

7.6 ปัญหาการบริการขนส่งของเปรู

การศึกษาของธนาคารโลกในปี 2001 ระบุว่าเปรูยังขาดประสิทธิภาพเกี่ยวกับ

- การให้บริการขนส่งสินค้ายังไม่มีคุณภาพ เนื่องจากพาหนะให้บริการอยู่ในสภาพที่เก่าทำให้ไม่สามารถเชื่อถือบริการได้
- พาหนะที่ใช้บรรทุกสินค้าที่ต้องการรักษาอุณหภูมิระหว่างการขนส่งไม่เพียงพอ มีข้อมูลแสดงว่าไม่ถึงครึ่งของสินค้าที่เก็บเกี่ยวถูกส่งถึงตลาด
- ขาดแคลนผู้ประกอบการขนส่ง ดังนั้น ต้นทุนที่เกิดจากการขนส่งโดยตรงและการประกันภัยจึงสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ ยังมีค่าใช้จ่ายที่เกิดจากความน่าเชื่อถือ เวลาในการขนส่งและความเสียหายที่เกิดจากการขนส่ง
- การดำเนินการของท่าเรือไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดความล่าช้า ท่าเรือ El Callao เป็นท่าเรือที่มีประสิทธิภาพต่ำเป็นที่ 2 ของภูมิภาคนี้ (รองจาก Puerto Cabello ในเวเนซุเอล่า)
- การเชื่อมต่อของโครงสร้างพื้นฐานไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะถนนที่เชื่อมต่อกับท่าเรือและสนามบิน และถนนมีสภาพที่ไม่ดีและไม่มีการซ่อมบำรุงที่ดี ทำให้เกิดความล่าช้า
- ไม่มีศูนย์การกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ

7.7 สรุป

เปรียบเทียบระบบการขนส่งระหว่างเปรูกับไทย ถือได้ว่าการขนส่งของไทยมีความพร้อมกว่าเปรู ไทยมีทางรถไฟและรถยนต์ที่สามารถเชื่อมต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ทางรถไฟของเปรูที่ติดต่อกับเพื่อนบ้านได้มีเฉพาะกับชิลี เส้นทางรถยนต์ที่เสร็จสมบูรณ์เป็นเส้นทางที่วิ่งเหนือ-ใต้ซึ่งทางเหนือสามารถติดต่อกับเอกวาดอร์และโคลัมเบีย และทางใต้เชื่อมต่อไปยัง ชิลี โบลิเวียและอาร์เจนตินา ส่วนเส้นทางอื่นๆ ยังต้องมีการพัฒนา นอกจากนี้ ผลกระทบจากปรากฏการณ์ El Nino ในปี 1997-1998 ทำให้ถนนในเปรูและที่เชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้านได้รับความเสียหายซึ่งอยู่ในระหว่างการซ่อมแซม ขณะนี้ เปรูอยู่ระหว่างพัฒนาเส้นทางทั้งทางเหนือและใต้ที่สามารถเชื่อมต่อไปยังท่าเรือในบราซิล

เปรูมีท่าเรือสำคัญ 7 แห่ง โดย Callao เป็นท่าเรือหลักซึ่งเชื่อมต่อกับท่าเรือหลักในหลายประเทศ Paíta และ Ilo เป็นท่าเรือสำคัญโดยทั้งสองแห่งดำเนินการในลักษณะของเขตปลอดภาษีและเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าทางเหนือและใต้ของเปรู แต่ท่าเรือของเปรูมีข้อจำกัดเนื่องจากความลึกมีเพียงประมาณ 10 เมตร ซึ่งเรือขนาดใหญ่ไม่สามารถเข้าเทียบท่าได้ จำนวนโรงเก็บสินค้าไม่เพียงพอและเครื่องมือและระบบการขนส่งยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การเชื่อมต่อของถนนกับท่าเรือและสนามบินมีสภาพที่ไม่ดี ก่อให้เกิดความล่าช้าในการขนส่ง

เปรูมีสนาบินพาณิชย์ 33 แห่ง โดยเป็นสนาบินระหว่างประเทศ 4 แห่ง ปัจจุบันไม่มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมไทยและเปรูโดยตรง โดยไม่มีสายการบินของไทยบินไปยังเปรู การเดินทางต้องแวะต่อเครื่องในประเทศอื่น ขณะที่สายการบินของเปรูบินไปยังสหรัฐฯ และชิลีเท่านั้น อย่างไรก็ตาม มีสายการบินของหลายประเทศที่บินไปยังเปรูและเปรูมีความตกลง Open Skies กับสหรัฐฯ และประเทศกลุ่ม Andean หากพิจารณาความพร้อมในการขนส่งของเปรูและโอกาสการเชื่อมโยงกับประเทศอื่นในภูมิภาค มีความเป็นไปได้ที่ไทยและเปรูจะร่วมมือกันในการเป็นศูนย์กลางการขนส่ง

บทที่ 9

ปลาป่น : สินค้าที่มีความอ่อนไหวต่อการเปิดเสรีทางการค้า

ปลาป่นเป็นสินค้าที่มีการผลิตภายในประเทศของไทยเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ สมาคมผู้ผลิตปลาป่นแห่งประเทศไทยและสมาคมประมงแห่งประเทศไทยมีความกังวลว่าการจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-เปรู ไทยจะต้องลดภาษีนำเข้าปลาป่นให้แก่เปรู ซึ่งจะกระทบอุตสาหกรรมการผลิตปลาป่น ปลากระป๋อง และชาวประมง ในประเทศ

9.1 การผลิต/การใช้

ตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา ไทยผลิตปลาป่นได้ประมาณปีละ 5 แสนตัน โดยมีความต้องการใช้ที่ใกล้เคียงกับการผลิต สำหรับในปี 2546 คาดว่าจะผลิตได้ 4.7 แสนตัน และความต้องการใช้ประมาณ 5.8 แสนตัน ทั้งนี้ปลาป่นคุณภาพดีมีโปรตีนเกินกว่าร้อยละ 60 ไทยสามารถผลิตได้เพียงร้อยละ 25 (ประมาณ 1.18 แสนตัน)

9.2 การนำเข้า

ปริมาณการนำเข้าปลาป่นจะผันผวนตามราคาและความต้องการผลิตอาหารสัตว์ โดยในช่วงปี 2542-2544 มีการนำเข้าปลาป่นเพิ่มขึ้นมาโดยตลอดประมาณปีละ 1 แสนตัน แต่การนำเข้าปี 2545 ลดลงเหลือเพียง 17,917 ตัน เนื่องจากไทยประสบปัญหาการส่งออกไก่และกุ้ง จึงทำให้ความต้องการอาหารสัตว์ลดลงไปด้วย ทั้งนี้ปลาป่นที่นำเข้าเป็นชนิดคุณภาพดี (มีโปรตีนประมาณร้อยละ 65)

แหล่งนำเข้าที่สำคัญของไทย ได้แก่ เปรู เดนมาร์ก เกาหลีใต้ มาเลเซีย ญี่ปุ่น ชิลี เป็นต้น ทั้งนี้ชิลีเคยเป็นแหล่งนำเข้าที่สำคัญอันดับต้น ๆ ของไทย แต่ตั้งแต่ปี 2541 เป็นต้นมา การนำเข้าจากชิลีลดลงโดยลำดับ โดยไทยได้นำเข้าจากเปรูเพิ่มขึ้นแทน เนื่องจากในระยะหลังเปรูสามารถผลิตปลาป่นคุณภาพดีและราคาถูกลงกว่าของชิลี

ในแง่ของเปรู ไทยถือเป็นตลาดส่งออกปลาป่นที่สำคัญ โดยเป็นตลาดส่งออกอันดับ 6 ของเปรู รองจาก จีน ญี่ปุ่น ไต้หวัน เยอรมนี อินโดนีเซีย อย่างไรก็ตาม ในปี 2545 ไทยนำเข้าปลาป่นลดลงมากทำให้ไทยกลายเป็นตลาดอันดับที่ 22

9.3 มาตรการนำเข้า

ปลาป่นเป็นสินค้าที่ไทยไม่ได้เสนอลดภาษีไว้กับ WTO ปัจจุบันอนุญาตให้นำเข้าปลาป่นโปรตีนร้อยละ 60 ขึ้นไปได้โดยเรียกเก็บอากรขาเข้าร้อยละ 10 และอากรพิเศษร้อยละ 50 ของอากรขาเข้า (รวมเป็นร้อยละ 15) สำหรับปลาป่นโปรตีนต่ำกว่าร้อยละ 60 ต้องขออนุญาตนำเข้า (โดยปกติไม่อนุญาตให้นำเข้า) เรียกเก็บอากรขาเข้าร้อยละ 6 ส่วนการนำเข้าปลาป่นภายใต้ AFTA ทุกชนิดเรียกเก็บอากรขาเข้าร้อยละ 5

9.4 การส่งออก

ในอดีตไทยส่งออกปลาป่นน้อยมากปีละประมาณหนึ่งพันตัน แต่ปี 2541 มีการส่งออกถึง 25,199 ตัน มูลค่า 593 ล้านบาท หลังจากนั้นตัวเลขการส่งออกมีความผันผวนไม่แน่นอน โดยส่งออก ไป ฟิลิปปินส์ อินเดีย ไต้หวัน อินโดนีเซีย สิงคโปร์ จีน เป็นต้น ทั้งนี้ผู้ผลิตปลาป่นมีแผนที่จะขยายตลาด ส่งออกในต่างประเทศในปริมาณปีละ 5% ของปริมาณการผลิตทั้งหมด ขณะนี้ได้ขยายการส่งออกไปยัง ประเทศแถบตะวันออกกลาง โดยในปี 2546 เริ่มมีการส่งออกไปยัง กาตาร์ และสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์

9.5 ราคาปลาป่น

ราคาปลาป่นภายในประเทศจะขึ้นกับการนำเข้าปลาป่น หากปีใดซีลี-เปรูจับปลาได้น้อย ราคาปลาป่นในตลาดโลกก็จะสูง ทำให้มีการนำเข้าน้อย ส่งผลให้ราคาปลาป่นในประเทศสูงขึ้น

ปี 2543-2545 ราคาปลาป่นเกรดกึ่ง(คุณภาพดีโปรตีนร้อยละ 65 ขึ้นไป)ในประเทศเฉลี่ย กิโลกรัมละ 20.25, 23.72 และ 23.22 บาท ตามลำดับ ขณะที่ราคาปลาป่น fob ซีลี (โปรตีน60%) เฉลี่ยกิโลกรัมละ 14.88, 20.27 และ 24.04 บาท ตามลำดับ

9.6 ความเห็น

1. ในการจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-เปรู ฝ่ายเปรูมุ่งหวังจะใช้ไทยเป็น gateway สำหรับสินค้าในภูมิภาคเอเชีย จึงมีความเป็นไปได้ว่าเปรูจะเจรจาขอให้ไทยลดภาษีนำเข้าปลาป่น

2. สาเหตุสำคัญที่ผู้ผลิตปลาป่นไทยไม่สามารถผลิตปลาป่นคุณภาพดีได้เนื่องจากขาดแคลน วัตถุดิบ ในขณะที่ผู้ผลิตอาหารสัตว์จำเป็นต้องใช้ปลาป่นในการผลิตอาหารสัตว์ และมีความจำเป็นต้องนำเข้าเนื่องจากการผลิตปลาป่นคุณภาพดีภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ หากการเรียกเก็บ อากรขาเข้าสินค้าปลาป่นลดลงจะช่วยให้ต้นทุนวัตถุดิบอาหารสัตว์ลดลงด้วย ซึ่งจะส่งผลให้ต้นทุนการ ส่งออกไก่-กึ่ง ของไทยลดลง และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกเพิ่มขึ้นด้วย

3. แม้ว่าการนำเข้าปลาป่นจะอนุญาตให้นำเข้าเฉพาะชนิดโปรตีนร้อยละ 60 ขึ้นไปซึ่งสามารถ ผลิตในประเทศได้น้อย แต่ราคานำเข้าส่งผลกระทบต่อราคาปลาป่นในประเทศ สมาคมผู้ผลิตปลาป่น ไทยคาดว่าหากยกเลิกภาษีนำเข้า จะทำให้ราคาปลาป่นนำเข้าลดลงประมาณ กิโลกรัมละ 2 บาท และจะ ส่งผลให้ราคาในประเทศต้องลดลงตามไปด้วย ทั้งนี้วัตถุดิบ (ปลาเป็ด) ที่ป้อนโรงงานปลาป่นส่วนใหญ่ มาจากผู้ประกอบการประมงขนาดเล็ก หากราคาปลาเป็ดตกต่ำ จะส่งผลกระทบต่อชาวประมงเหล่านี้

4. จากการที่ทรัพยากรประมงของไทยลดน้อยลงมาก กรมประมงได้จัดทำนโยบายพัฒนาการ ประมงแห่งชาติเพื่อให้มีการร่วมกันบริหารจัดการทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมให้เกิดดุลยภาพและมีความยั่งยืน และทำให้ไทยเป็นผู้นำการผลิตสินค้าประมงที่มีคุณภาพ โดยในการบริหารจัดการได้ กำหนดให้มีการปรับปรุงการบริหารจัดการ ฟันฟู คุ่มครอง และอนุรักษ์ทรัพยากรประมง เช่น ปรับปรุง พรบ. การประมง พ.ศ. 2490 และกฎระเบียบอื่น ๆ เพื่อใช้ในการจัดการประมง ยกเลิกเครื่องมือ อวน รุน อวนลาก การกำหนดระยะเวลาห้ามจับปลา เป็นต้น ทั้งนี้หากการดูแลฟันฟูเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพคาดว่าจะสามารถรักษาระดับทรัพยากรไม่ให้ลดน้อยไปกว่านี้ และสร้างความสามารถใน การแข่งขันสินค้าประมง คาดว่าปริมาณปลาขนาดใหญ่จะเพิ่มขึ้น ชาวประมงจะจับปลาได้ขนาดใหญ่ขึ้น

และมีรายได้มากขึ้น ดังนั้นการจับปลาขนาดเล็กจะลดลงโดยปริยายและการนำเข้าปลาป่นจะไม่ส่งผลกระทบต่อชาวประมงขนาดเล็กเหล่านี้

5. เพื่อให้อุตสาหกรรมปลาป่นภายในประเทศสามารถแข่งขันได้หากมีการเปิดเสรีกับเปรู ควรส่งเสริมให้มีการส่งออกปลาป่นให้ได้มากยิ่งขึ้นเพื่อให้ราคาไม่ถูกกำหนดโดยโรงงานผลิตอาหารสัตว์ในประเทศแต่เพียงฝ่ายเดียว อย่างไรก็ตามการส่งออกจำเป็นต้องมีปริมาณสม่ำเสมอ และในการเจรจาจัดทำ FTA กับเปรูควรให้ปลาป่นเป็นสินค้าที่มีความอ่อนไหวของไทย

6. โดยที่ตลาดส่งออกปลาป่นของไทยเช่น อินเดีย จีน เป็นตลาดสำคัญ ๆ ที่ไทยกำลังเจรจาจัดทำ FTA ซึ่งจะส่งผลให้สามารถขยายการส่งออกไปตลาดเหล่านั้นได้

7. หากมีการเปิดเสรีการค้ากับเปรู ในที่สุดแล้วคงหลีกเลี่ยงที่จะไม่ลดภาษีปลาป่นแก่เปรูไม่ได้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องหามาตรการที่จะช่วยให้อุตสาหกรรมปลาป่นและการประมงขนาดเล็กสามารถปรับตัวเข้ากับความเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

บทที่ 10

การดำเนินการของภาครัฐในการจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-เปรู

10.1 จุดเริ่มต้น

จากความสำคัญของเปรูในการเป็นประตูการค้าสู่ภูมิภาคละตินอเมริกา และโอกาสในการลงทุนที่ยังเปิดกว้างแก่นักลงทุนไทย ประกอบกับสหรัฐฯกำลังจัดทำเขตการค้าเสรีกับประเทศในอเมริกาใต้ ได้นำมาสู่แนวความคิดในการจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับเปรู โดยมีจุดเริ่มต้นจากการที่ นายกรัฐมนตรี(นายทักษิณ ชินวัตร)ได้พบกับประธานาธิบดีเปรู (Mr. Alejandro Toledo) ในการประชุมผู้นำเอเปคที่เม็กซิโก เมื่อเดือนตุลาคม 2545 และมีการหารือเรื่องการจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-เปรู จากนั้น ได้มอบให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการในเรื่องนี้โดยเร็ว

ในการดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลในเรื่องนี้ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำ FTA ระหว่างไทย-เปรูทั้งในด้านสินค้า บริการ การลงทุน และการขนส่ง เห็นว่า ประเทศไทยจะได้รับประโยชน์ในระยะยาวจากการเปิดตลาดภูมิภาคอเมริกาใต้ เนื่องจากการค้าระหว่างไทยกับอเมริกาใต้ยังมีศักยภาพที่จะขยายตัวต่อไปอีกมาก อีกทั้งสินค้าที่ทั้งสองประเทศส่งออกไม่ได้เป็นสินค้าที่แข่งขันกันโดยตรง นอกจากนี้ ไทยสามารถใช้สินค้าของเปรูเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมของไทย โอกาสการลงทุนในเปรูยังเปิดกว้าง การกระชับความสัมพันธ์ทางการค้าบริการ และการร่วมมือกันด้านการขนส่งจะทำให้ทั้งสองประเทศสามารถเชื่อมประโยชน์และพัฒนาค้าบริการระหว่างสองภูมิภาคและเป็นศูนย์กระจายสินค้าระหว่างกัน การทำเขตการค้าเสรีกับเปรูจะเป็นการขยายโอกาสของไทยในการแสวงหาตลาดส่งออกใหม่ๆ เพิ่มขึ้น

10.2 การจัดตั้งกลไกการเจรจา

ฝ่ายไทย กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการเจรจา ได้จัดตั้งคณะทำงานเขตการค้าเสรีไทย-เปรู โดยมีรองอธิบดี (นส. ชุติมา บุญยประภัศร) เป็นหัวหน้าคณะ เพื่อศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดท่าทีการเจรจา และเข้าร่วมเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรี

ฝ่ายเปรู กระทรวงการค้าระหว่างประเทศและการท่องเที่ยวเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการเจรจา โดย Mr. Julio Chan, APEC Director, Vice Ministry of Foreign Trade เป็นหัวหน้าคณะเจรจา

10.3 การหารือระหว่างเจ้าหน้าที่อาวุโสไทย-เปรู

ได้มีการหารือระหว่างเจ้าหน้าที่อาวุโสไทย-เปรู 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2545 ณ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ โดยทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะจัดทำกรอบความตกลงขั้นก่อน และครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2546 ที่จังหวัดเชียงราย ได้มีการพิจารณาร่างกรอบความตกลงที่กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศจัดทำขึ้น และกำหนดแผนงานที่จะต้องดำเนินการ

10.4 การจัดทำกรอบความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น

(Framework Agreement on Closer Economic Partnership between the Government of the Republic of Peru and the Government of the Kingdom of Thailand)

สาระกรอบความตกลงฯ ไทยและเปรูได้เจรจาและตกลงเห็นชอบกับร่างกรอบความตกลงฯ ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

- 1) วัตถุประสงค์เพื่อเปิดเสรีและส่งเสริมการค้าสินค้า บริการ รวมทั้งการลงทุนระหว่างประเทศ และอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการระหว่างเขตแดนของทั้งสองประเทศ
- 2) ทั้งสองฝ่ายจะลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากร และลดอุปสรรคที่ไม่ใช่ภาษีสำหรับสินค้าภายในปี ค.ศ. 2015 (พ.ศ. 2558)
- 3) ทั้งสองฝ่ายจะเปิดเสรีการค้าบริการ อำนวยความสะดวกด้านการลงทุนและให้ความคุ้มครองการลงทุนระหว่างกัน
- 4) ขยายความร่วมมือในสาขาอื่น ๆ โดยเริ่มจากความตกลงที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน เช่น ในด้านการท่องเที่ยว และการขนส่ง เป็นต้น
- 5) ให้มีความโปร่งใสของข้อมูลทั้งกฎหมาย กฎระเบียบและข้อมูลทางเศรษฐกิจ
- 6) จัดตั้งคณะกรรมการเจรจาเปรู-ไทย (Peru-Thailand Negotiation Committee)
- 7) เริ่มเจรจายละเอียดการเปิดเสรีภายในมกราคม ค.ศ. 2004 (พ.ศ. 2547) เป็นอย่างช้า และให้เสร็จสิ้นในปี 2005

ทั้งนี้กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้หารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงคมนาคม กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กรมศุลกากร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งเห็นด้วยกับร่างกรอบความตกลงดังกล่าว

การเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2546 มีมติเห็นชอบในเรื่องนี้ ดังนี้

- 1) ให้ความเห็นชอบกรอบความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น
- 2) มอบอำนาจให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ลงนามในกรอบความตกลงฯ ดังกล่าว โดยสามารถแก้ไขข้อความที่ไม่ใช่สาระสำคัญได้

การลงนามกรอบความตกลง รองประธานาธิบดีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าและการท่องเที่ยวเปรู และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของไทยได้ลงนามยอมรับกรอบความตกลงฯ ที่เมืองแคนคูน ประเทศเม็กซิโก วันที่ 10 กันยายน 2546 และลงนามเต็มอย่างเป็นทางการอีกครั้งในวันที่ 17 ตุลาคม 2546 ณ กรุงเทพฯ โดยมีนายกรัฐมนตรีและประธานาธิบดีเปรูร่วมเป็นสักขีพยาน

10.5 การเจรจา CEP ไทย-เปรู

1) ภายใต้กรอบความตกลง CEP ไทย-เปรู ที่ได้จัดทำขึ้นนั้น ทั้งสองฝ่ายกำหนดให้เริ่มมีการเจรจากันภายในเดือนมกราคม 2547 ดังนั้นจะต้องมีการจัดตั้งคณะเจรจาฝ่ายไทยและคณะทำงานในแต่ละสาขา รวมทั้งมีการหารือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดท่าทีการเจรจาของฝ่ายไทย

10.6 การศึกษาและหาแนวทางรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรี

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศมีโครงการจ้างศึกษาความเป็นไปได้และผลกระทบการจัดตั้งเขตการค้าเสรี ระหว่างไทยกับสหรัฐฯ เม็กซิโก เปรู บราซิล และชิลี ในปีงบประมาณ 2548 เพื่อใช้ประกอบการกำหนดท่าทีในการเจรจาและเตรียมรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมา

บทที่ 11

ข้อวิเคราะห์

11.1 โอกาสของการจัดทำเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับเปรู

จากข้อมูลสถานะเศรษฐกิจ การค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน และการขนส่ง ของไทย และเปรู ที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2-8 สามารถวิเคราะห์ถึงโอกาสการจัดทำเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับเปรู โดยมีปัจจัยที่สนับสนุนและมีปัญหาอุปสรรคดังนี้

11.1.1 ปัจจัยสนับสนุน

1) แม้เปรูจะเป็นตลาดที่ค่อนข้างเล็ก ด้วยจำนวนประชากร 27 ล้านคน แต่เมื่อพิจารณาว่าเปรูจะเป็นประตูไปสู่ประชาคมแอนเดียนและกลุ่มเมอร์โคซู ซึ่งมีประชากรรวมกันถึง 340 ล้านคน ก็นับว่าเป็นตลาดที่น่าสนใจตลาดหนึ่ง ประกอบกับรายได้ต่อหัวของประชากรเปรูที่ใกล้เคียงกับของไทย และสภาพเศรษฐกิจของเปรูที่ปรับตัวดีขึ้นมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในละตินอเมริกาด้วยกัน ทำให้เปรูเหมาะที่จะเป็นฐานในการขยายการค้าการลงทุน

2) โครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทยและเปรูมีความคล้ายคลึงกัน โดยส่วนใหญ่เป็นการผลิตภาคบริการและอุตสาหกรรม แต่เมื่อพิจารณาถึงสินค้าที่ผลิตและส่งออกจะพบว่าสินค้าส่งออกของเปรูกับของไทยเป็นสินค้าที่มีระดับการพัฒนาและชนิดสินค้าที่แตกต่างกัน สินค้าเกษตรที่เปรูผลิตส่วนใหญ่จะใช้ในการบริโภคในประเทศ ส่วนที่ส่งออก เช่น หน่อไม้ฝรั่ง เป็นสินค้าที่ไม่ได้แข่งขันกับสินค้าของไทย ยกเว้น กาแฟ ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมที่เปรูส่งออกจะเป็นวัตถุดิบขั้นพื้นฐานเป็นส่วนใหญ่ และเป็นสินค้าที่ไทยต้องนำเข้าเพื่อใช้ผลิตสินค้าสำเร็จรูปต่อไป การจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างกัน น่าจะเป็นการส่งเสริมทำให้เกิดการขยายตัวทางด้านการค้าสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมของทั้งสองประเทศ

3) โดยที่เปรูเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรทางธรรมชาตินานาชนิด เช่น แร่ ทองแดง เงิน ทองคำ น้ำมันปิโตรเลียม ทรัพยากรประมง รวมถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม แต่เปรูยังขาดศักยภาพในการในการแปรรูปทรัพยากรเหล่านี้ ซึ่งรัฐบาลเปรูมีนโยบายให้การสนับสนุนการลงทุนจากต่างชาติ โดยเห็นได้จากนโยบายเปิดเสรีการลงทุนซึ่งใช้มาตั้งแต่ปี 2533 ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรีระหว่างประเทศ และมีกฎหมายที่การเคลื่อนย้ายแรงงานที่ค่อนข้างยืดหยุ่น มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจเสรีซึ่งให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี นอกจากนี้ยังมีกรอบกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองแก่นักลงทุนในระดับที่น่าพอใจ จึงเป็นสิ่งจูงใจที่ดีที่นักลงทุนไทยจะเข้าไปลงทุนในเปรู

4) ประเทศไทยและเปรูมีการค้าบริการที่เป็นจุดเด่นของทั้งสองประเทศ คือ สาขาการท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงบริการภัตตาคารและโรงแรม เนื่องจากต่างก็เป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมและภูมิทัศน์ที่งดงาม มีโอกาสทางการค้าสำหรับบริการสาขาที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว เช่น บริการด้านสุขภาพที่เกี่ยวกับความงาม การนวดเพื่อบำบัดและผ่อนคลาย

5) แม้เปรูจะมีระบบการคมนาคมขนส่งที่ยังไม่พร้อมนัก แต่ขณะนี้รัฐบาลกำลังเร่งพัฒนาระบบขนส่งเพื่อรองรับการขยายการค้าสู่ประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่การพัฒนาเส้นทางทั้งทางเหนือและใต้ที่สามารถเชื่อมต่อไปยังท่าเรือในบราซิล การเชื่อมต่อของถนนกับท่าเรือและสนามบิน การเพิ่มขีดความสามารถของท่าเรือน้ำลึกให้รองรับเรือเดินสมุทรขนาดใหญ่ได้ ขณะนี้เปรูมีท่าเรือสำคัญ 7 แห่ง โดย Callao เป็นท่าเรือหลักซึ่งเชื่อมต่อกับท่าเรือหลักในหลายประเทศ Paita และ Ilo เป็นท่าเรือสำคัญที่ดำเนินการในลักษณะของเขตปลอดภาษีและเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าทางเหนือและใต้ของเปรู ซึ่งสามารถใช้ประโยชน์ในการเป็นศูนย์กลางการส่งออกสินค้าไปยังประเทศอื่นในภูมิภาค โดยเฉพาะท่าเรือ Ilo ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของเปรู เป็นท่าเรือขนถ่ายสินค้าเข้าสู่ประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล เช่น โบลิเวียและปารากวัย หากเปรูสามารถเร่งปรับปรุงระบบการขนส่งของตนให้ทันสมัยและรองรับการขนส่งสินค้าเชื่อมต่อไปยังประเทศต่าง ๆ ในละตินอเมริกาได้อย่างดีแล้ว นับได้ว่าเปรูอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมจะใช้เป็นฐานกระจายสินค้าของไทยในภูมิภาคนี้มาก

6) การที่กลุ่มประชาคมแอนเดียน เมอร์โคซู และนาฟตา กำลังจัดตั้งเขตการค้าเสรีของทวีปอเมริกา (FTAA) ซึ่งคาดว่าจะเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 2005 ทำให้ตลาดดังกล่าวเป็นตลาดที่ใหญ่มากและสามารถพึ่งพาภายในกลุ่มสูง และทำการค้ากับประเทศนอกกลุ่มลดลง สหรัฐฯ ซึ่งเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่ของไทย อาจนำเข้าสินค้าและเข้าไปลงทุนในละตินอเมริกาเพิ่มมากขึ้น หากไทยมีเขตการค้าเสรีกับเปรู ก็อาจอาศัยการที่เปรูเป็นประเทศสมาชิก FTAA ทำการค้าและลงทุนในทวีปอเมริกาได้

11.1.2 ปัญหาและอุปสรรค

1) การที่ไทยกับเปรูมีระยะทางที่ห่างไกลกันมากและการคมนาคมขนส่งที่ไม่สะดวกนัก การเดินทางทางอากาศใช้เวลาเกินกว่า 1 วัน ไม่มีการขนส่งทางเรือระหว่างกันโดยตรงต้องผ่านประเทศที่สาม ทำให้ค่าขนส่งสูงมากและมีผลต่อต้นทุนของสินค้าจนไม่จูงใจที่จะค้าขายกับประเทศเปรู

2) การที่เปรูใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาราชการ ซึ่งคนไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษานี้ ประกอบกับความไม่รู้จักกันเพียงพอ และความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศยังมีไม่มากนักแม้ว่าจะมีความพยายามเสริมสร้างความสัมพันธ์ทั้งภาครัฐและเอกชนดังจะเห็นได้จากการมีความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านต่าง ๆ ร่วมกันมากมาย แต่หลังจากการจัดทำความตกลงกันแล้วการพัฒนาความสัมพันธ์ก็ไม่คืบหน้าเท่าที่ควร ทำให้นักธุรกิจส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะติดต่อค้าขายหรือไปลงทุนที่เปรูเท่าใดนัก

3) ประเทศที่เข้าไปมีบทบาทด้านการลงทุนในเปรูได้แก่ สเปน สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร และเนเธอร์แลนด์ โดยส่วนมากเข้ามาลงทุนในภาคอุตสาหกรรมโทรคมนาคมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ธุรกิจเหมืองแร่ พลังงาน การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม และภาคธุรกิจการเงิน โอกาสในการลงทุนจะเป็นของประเทศในทวีปอเมริกาด้วยกันเองมากกว่าเพราะนอกจากจะมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ใกล้ชิดกันแล้วยังมีความคล้ายคลึงกันด้านภาษาและวัฒนธรรม และมีความตกลงระดับทวิภาคี และระดับ bloc-to-bloc ระหว่างกันหลายความตกลง ทำให้ได้เปรียบนักลงทุนไทยซึ่งยังขาดประสบการณ์การลงทุนในภูมิภาคนี้ ทั้งยังต้องแข่งขันกับนักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาลงทุนก่อนหน้านี้

4) แม้ว่าไทยมีนโยบายเปิดเสรีในด้านการลงทุน มีการให้สิทธิประโยชน์ทั้งในด้านภาษีและไม่ใช่ภาษีเพื่อเป็นเครื่องจูงใจนักลงทุนต่างชาติมาเป็นเวลากว่า 25 ปีแล้ว แต่อุตสาหกรรมที่มีการส่งเสริมลงทุนในไทยจะเน้นหนักไปที่กลุ่มอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์หลัก 5 กลุ่ม ได้แก่ อุตสาหกรรม

เกษตร ยานยนต์ แพ้ชั้น อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารและอิเล็กทรอนิกส์ และ อุตสาหกรรมบริการ ซึ่งพัฒนาไปมากกว่าของเปรู การที่นักลงทุนเปรูจะสนใจเข้ามาลงทุนในไทยใน อุตสาหกรรมเหล่านี้จึงเป็นไปได้น้อย

11.2 ผลกระทบต่อไทย

11.2.1 ในระยะสั้น

จากกรอบความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น(CEP) ที่ทั้งสองฝ่าย จัดทำขึ้นนั้น จะมีการเจรจาการค้าสินค้าและการค้าบริการภายในเดือนมกราคม 2547 และจะแล้วเสร็จ ภายในปี 2548 โดยการเปิดเสรีการค้าอย่างสมบูรณ์จะมีภายในปี 2558 ซึ่งในระหว่างนั้นจะมีการ ททยอยลดภาษีนำเข้าระหว่างกัน และขจัดปัญหาอุปสรรคทางการค้า สำหรับการลงทุนและด้านอื่น ๆ ที่ เกี่ยวกับการค้า จะมีการเจรจาโดยอาศัยความตกลงที่มีระหว่างกันในสาขานั้น ๆ เป็นพื้นฐาน แต่ไม่ได้ กำหนดเวลาเอาไว้ จึงคาดว่าในระยะสั้นจะมีผลกระทบจาก CEP ไทย-เปรู ดังนี้

1) หลังการเจรจาเปิดเสรีการค้าเสร็จสิ้นลงในปี 2548 และเริ่มทยอยเปิดเสรีการค้าไปจนถึงปี 2558 การค้าสินค้านี้ระหว่างไทยกับเปรูจะขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น โดยคาดว่าไทยจะนำเข้าวัตถุดิบในการผลิต ได้แก่ สลัดแร่ต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์ขั้นต้น เช่น ดิบบุก ทองคำ สังกะสี ทองแดง (เป็นช่วงที่โรงงานผลิต ทองแดงของไทยสร้างเสร็จพอดีจึงคาดว่ามีการนำเข้าสินแร่ทองแดงเป็นจำนวนมาก) ปลาป่น เนื้อปลา ปลาหมึกแช่แข็ง เพิ่มมากขึ้น และเปรูจะนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมจากไทยเพิ่มขึ้น ได้แก่ รถปิคอัพ เครื่องซักผ้า ยางรถยนต์ เม็ดพลาสติก เส้นใยสังเคราะห์ ตู้เย็น คอมพิวเตอร์ หลอดไฟฟ้า เป็นต้น โดยสินค้าเหล่านี้ของไทยจะสามารถแข่งขันในตลาดเปรูได้ดีขึ้น เนื่องจากไม่ต้องเสียภาษีนำเข้า

2) สินค้า/ผู้ผลิตภายในประเทศของไทยที่จะได้รับผลกระทบจากการนำเข้าจากเปรู ได้แก่

- ปลาป่น ซึ่งจะมีผลทำให้ราคาภายในประเทศตกต่ำลง
- ปลากระป๋อง ผู้ผลิตไม่น่าจะได้รับผลกระทบมากนัก เนื่องจากปัจจุบันก็ประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ และต้องมีการนำเข้าอยู่แล้ว แต่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจะเป็นชาวประมง
- ชาวประมงขนาดเล็ก ในปัจจุบันจับปลาได้น้อยอยู่แล้วและส่วนใหญ่เป็นปลาขนาดเล็กต้องขายเป็นวัตถุดิบทำปลาป่น หากมีการนำเข้าเนื้อปลาและปลาป่นจากเปรูจะทำให้ราคาปลาในประเทศ ตกต่ำซึ่งชาวประมงขนาดเล็กอาจไม่สามารถอยู่รอดได้ ซึ่งขณะนี้กระทรวงพาณิชย์กำลังศึกษาผลกระทบและจัดทำข้อเสนอแนะการปรับตัว

- กาแฟ เป็นสินค้าที่ไทยส่งออกด้วยนั้น เป็นหนึ่งในสินค้า 23 รายการที่มีโควตาภาษีภายใต้ WTO ในปี 2545 ไทยผูกพันเปิดตลาด 5.25 ตัน อัตราภาษีในโควตาร้อยละ 30 นอกโควตาร้อยละ 92 แต่มีการนำเข้าจริงภายใต้โควตาเพียง 3 ตัน และนำเข้านอกโควตา 75 ตัน ที่ผ่านมาไม่เคยมีการ นำเข้ากาแฟจากเปรู ในเรื่องนี้คณะทำงานจัดทำแผนการปรับปรุงภาษีศุลกากรเพื่อเปิดเสรีทางการค้า ได้พิจารณากำหนดแนวทางการเจรจาเปิดเสรีสินค้านี้กับเปรู โดยกำหนดให้ลดภาษีในโควตาเป็น แบบ Normal ระหว่างปี 2547-2553 หากภาษีสูงกว่าร้อยละ 30 ให้ลดเหลือ 30 ในปี 2548 และ ลดลงปีละ 6% จนเหลือ 0 ในปี 2553 ส่วนภาษีนอกโควตาให้ลดตามที่ผูกพันกับ WTO ดังนั้นจึงไม่น่ามีผลกระทบที่รุนแรงต่อผู้ผลิตกาแฟของไทย

3) สาขาบริการ คาดว่าการลงทุนในธุรกิจบริการจะยังไม่เกิดขึ้นมากนัก แต่น่าจะเป็นลักษณะของการเดินทางมาใช้บริการ หรือการส่งออกแรงงานสาขาบริการมากกว่า เช่น จะมีนักท่องเที่ยวจากเปรูมายังประเทศไทยเพิ่มขึ้น การมารับการรักษาพยาบาล การศึกษานานาชาติ อย่างไรก็ตามไทยจะต้องเจรจาให้เปรูเปิดเสรีใน mode 2 เสียก่อน

11.2.2 ในระยะยาว

1) คาดว่าภายในปี 2558 ซึ่งการเปิดเสรีสินค้าระหว่างไทย-เปรูจะแล้วเสร็จสมบูรณ์ เปรูจะมีการปรับตัวด้านสาธารณสุขไปรษณีย์ และการคมนาคมขนส่งแล้วเสร็จ เพียงพอที่จะรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารจะเป็นระบบ สามารถเข้าถึงได้ง่าย ทำให้นักลงทุนไทยมีความมั่นใจที่จะเข้าไปลงทุนในประเทศเปรู ซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติจำนวนมาก และใช้เปรูเป็นฐานผลิตสินค้าสู่ทวีปอเมริกา คาดว่าอุตสาหกรรมที่จะได้รับความสนใจจากนักลงทุนไทย ได้แก่ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ ป่าไม้ ประมง เป็นต้น

2) สำหรับสาขาบริการ อาจมีนักธุรกิจไทยสนใจเข้าไปแข่งขันในตลาดเปรูบ้าง เช่นร้านอาหารไทย การออกแบบก่อสร้าง การวางแผนไทย มวยไทย อย่างไรก็ตามด้วยสภาพทางภูมิศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรม และการที่ประเทศในละตินอเมริกาและสหรัฐฯ มีข้อตกลงเปิดเสรีบริการกับเปรูที่ลึกและกว้างกว่าของไทย อาจทำให้ไม่มีการขยายตัวด้านการบริการมากนัก

3) หากปัญหาการขนส่งระหว่างไทย-เปรูได้รับการแก้ไข และการพัฒนาการคมนาคมขนส่งภายในประเทศเปรูและที่เชื่อมต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้านเรียบร้อยแล้ว การค้าระหว่างไทย-เปรูจะยิ่งขยายตัวกว่าเดิม โดยจะมีการส่งออกสินค้าไทยจากเปรูต่อไปยังไปประเทศใกล้เคียงได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะประเทศที่ไม่ติดทะเล เช่น โคลอมเบีย โบลิเวีย ภูมิภาคตะวันตกของบราซิล

4) ผู้ผลิตสินค้าภายในประเทศจะมีการปรับตัว เช่น อุตสาหกรรมปลาป่น จะมีการส่งออกเพิ่มขึ้นแทนการพึ่งพิงตลาดภายในอย่างเดียว สำหรับชาวประมงขนาดเล็ก จะได้รับการดูแลภายใต้นโยบายพัฒนาการประมงแห่งชาติ ซึ่งจะให้การฟื้นฟู คุ้มครอง และอนุรักษ์ทรัพยากรประมง หากการดูแลฟื้นฟูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพคาดว่าจะสามารถรักษาระดับทรัพยากรไม่ให้ลดน้อยไปกว่านี้ และสร้างความสามารถในการแข่งขันสินค้าประมง นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมให้ชาวประมงเหล่านี้ประกอบอาชีพอื่นด้วย

บทที่ 12

บทสรุปและข้อคิดเห็น

12.1 บทสรุป

1) เมื่อวิเคราะห์ในภาพรวม ทั้งด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน จะเห็นว่า การจัดทำ CEP ไทย-เปรู นั้นมีความเป็นไปได้ในทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศไทยมากกว่าผลกระทบในทางลบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าของไทยที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้น และอาศัยเปรูเป็นประตูการค้าสู่ภูมิภาคละตินอเมริกา

2) ปลาป่นเป็นสินค้าในประเทศที่จะได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีและจะส่งผลไปถึงชาวประมงขนาดเล็ก อย่างไรก็ตามกระทรวงพาณิชย์กำลังศึกษาและหาแนวทางแก้ไขในเรื่องนี้

3) เปรูเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสมจะใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้า ประกอบกับการที่รัฐบาลเปิดกว้างด้านการลงทุน จึงเป็นโอกาสอันดีของนักลงทุนไทย แต่ในทางกลับกันแม้ว่าไทยจะเปิดกว้างต่อการลงทุนของต่างชาติ แต่ไม่น่าจะเกิดการลงทุนโดยนักธุรกิจเปรูในไทยเท่าใดนัก เนื่องจากไทยอุตสาหกรรมของไทยโดยส่วนใหญ่พัฒนาไปมากกว่าของเปรู

4) ไทยคงได้ประโยชน์จากการเปิดตลาดบริการแก่เปรูไม่มากนัก อย่างไรก็ตามสาขาที่ไทยมีความสามารถในการแข่งขันและจะได้ประโยชน์ ได้แก่ การท่องเที่ยว สุขภาพ การก่อสร้าง การศึกษา

5) การคมนาคมขนส่งของเปรูยังจะต้องได้รับการพัฒนาเพื่อรองรับการเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาคนี้

6) การที่ ANDEAN ซึ่งเปรูเป็นสมาชิก ร่วมกับ MERCOSUR และ NAFTA กำลังจะมีเขตการค้าเสรีแห่งทวีปอเมริกา ยิ่งทำให้ไทยควรเข้าไปเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรีด้วย เพื่อให้สินค้าไทยสามารถแข่งขันในทวีปนี้ได้

12.2 ข้อคิดเห็น

1) สิ่งที่เป็นอุปสรรคสำคัญที่จะส่งผลให้การเปิดเสรีมีประโยชน์หรือไม่ นั่นคือการขนส่งระหว่างไทยกับเปรู ซึ่งขณะนี้ไม่มีการขนส่งสินค้าระหว่างไทยกับเปรูโดยตรง สินค้าต้องไปแวะถ่ายที่ประเทศอื่นก่อน ทำให้ค่าระวางสูง การที่ไทยไม่มีกองเรือสินค้าของตัวเองทำให้ไม่อาจแก้ปัญหาเรื่องนี้ได้ อย่างไรก็ตามไทยอาจอาศัยช่องทางขอให้กองเรือประเทศอื่นจัดเส้นทางเดินเรือจากเปรูให้ผ่านไทยด้วย ซึ่งเห็นว่าเงินซึ่งเป็นพันธมิตรที่สำคัญของไทยและกำลังจัดทำเขตการค้าเสรีกันอยู่ในขณะนี้ น่าจะเหมาะสมที่ไทยจะเจรจาในเรื่องนี้ เพราะเงินมีกองเรือของตนเอง และไทยเคยเจรจาขอให้เงินจัดเรือเดินสินค้ามาที่แหลมฉบังซึ่งขณะนี้ได้มีการดำเนินการแล้ว ดังนั้นในเรื่องนี้ฝ่ายไทยน่าจะหยิบยกขึ้นหารือกับเงินในการจัดเส้นทางเดินเรือจากเปรูให้ผ่านไทยด้วย

2) เมื่อเปรูดำเนินการพัฒนาการคมนาคมขนส่งทั้งภายในประเทศและเส้นทางที่ต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ปรับปรุงท่าเรือน้ำลึก และทำอากาศยานระหว่างประเทศให้ดีขึ้นแล้ว การส่งออกของไทยจะไม่เพียงขยายตัวจากการนำเข้าของเปรูเท่านั้น แต่จะถูกส่งต่อไปยังประเทศอื่น ๆ ทั้งที่อยู่ริมมหาสมุทรแปซิฟิก และในตอนกลางของทวีป ผู้ผลิตผู้ส่งออกควรศึกษาทำความเข้าใจตลาดและความ

ต้องการในตัวสินค้าในภูมิภาคลาตินอเมริกา เพื่อเตรียมการติดต่อธุรกิจการค้า เข้าร่วมงานแสดงสินค้า หรือเดินทางไปหาตลาดด้วยตนเอง เพื่อเปิดตัวสินค้าไทยให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้นเพราะนอกจากจะได้ทราบถึงรสนิยมและความต้องการของตลาดที่ถูกต้องแท้จริงแล้ว ยังมีโอกาสได้ทำความรู้จักสนิทสนมและคุ้นเคยกับผู้นำเข้า ซึ่งในประเทศทางลาตินอเมริกาก็ถือว่ามีความสำคัญ และจะช่วยทำให้การทำธุรกิจการค้าระหว่างกันเป็นไปอย่างสะดวกและง่ายขึ้น การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ หรือ Internet ในการติดต่อธุรกิจการค้า โดยการเชื่อมโยงการค้าด้วยระบบ E-Commerce จะเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการได้เป็นอย่างมาก จะเป็นยุทธวิธีอีกอันหนึ่งในการสนับสนุนการขยายตลาดการค้าระหว่างประเทศไทยกับเปรูและลาตินอเมริกาอื่นให้แพร่หลายกว้างขวางยิ่งขึ้น

การจัดคณะผู้แทนการค้าทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ เดินทางไปศึกษาสำรวจและเจรจาการค้ากับผู้นำเข้า จะช่วยกระชับความสัมพันธ์ทางการค้าที่ติดต่อกันและทำให้ผู้ซื้อผู้ขายเกิดความเชื่อมั่นซึ่งกันและกัน ซึ่งประเทศคู่แข่งของไทย เช่น จีน เกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮองกง สิงคโปร์ อินเดีย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย ได้เข้าสู่ตลาดในภูมิภาคนี้มาก่อนไทยไม่น้อยกว่า 20 ปี

3) เขตการค้าเสรีไทย-เปรูจะเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการเข้าสู่ละตินอเมริกา ซึ่งเป็นตลาดที่ไทยมีส่วนแบ่งตลาดยังไม่มากนัก จึงหวังได้ว่าเมื่อเขตการค้าเสรีไทย-เปรูเริ่มขึ้น ไทยจะเข้าไปมีบทบาทการค้าในภูมิภาคนี้ ซึ่งขณะนี้ประเทศดังกล่าวในข้อ 3) ได้เข้าไปมีส่วนแบ่งในตลาดกันแล้ว หากไทยไม่พยายามเข้าไปในตลาดนี้ก็จะเป็นการเสียโอกาสทางการค้าและไม่สามารถแข่งขันได้

4) การที่เขตการค้าเสรีแห่งทวีปอเมริกาจะเกิดขึ้นในปี 2548 จะเป็นเขตเศรษฐกิจที่ใหญ่มาก และการค้าระหว่างประเทศสมาชิกจะเพิ่มขึ้น ขณะที่การค้ากับประเทศนอกกลุ่มจะลดลง ซึ่งไทยจะได้รับผลกระทบเพราะสหรัฐฯ ซึ่งเป็นคู่ค้าสำคัญอันดับ 2 ของไทยเป็นสมาชิกกลุ่มนี้ด้วย รัฐบาลไทยเล็งเห็นความจำเป็นที่ไทยจะต้องจัดทำเขตการค้าเสรีกับประเทศในภูมิภาคนี้ เพื่อรักษาตลาดเดิมและขยายตลาดให้ได้มากขึ้น โดยขณะนี้มีการเจรจาขอทำ FTA กับสหรัฐฯ และกำลังศึกษาความเป็นไปได้ของ FTA กับเม็กซิโก การที่จะมีเขตการค้าเสรีไทย-เปรู จึงไม่เพียงแต่จะทำให้ไทยขยายการค้าในภูมิภาคนี้เท่านั้น แต่ยังเพิ่มอำนาจการต่อรองให้กับประเทศไทยด้วย ทุกฝ่ายจึงควรให้ความสำคัญและผลักดันการเจรจาความตกลงว่าด้วยความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นระหว่างไทยกับเปรู เพื่อให้ผลการเจรจาก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง
